

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

Planul de producție și financiar pe 1972

EXPRESIE A VALORIFICĂRII INTEGRALE A REZERVELOR INTERNE

Anul 1972, cel de al doilea an al actualului plan cincinal, cuprinde sarcini de o însemnătate deosebită pentru cooperati-vele agricole, sector predominant în agricultura țării noastre ca suprafață, producție și livrări la fondul de stat. Comparativ cu realizările anului 1971, în acest an cooperativelor agricole le revine sarcina de a spori producția globală agricolă cu 28,4%, iar în zootehnie, potrivit prevederilor de plan pe acest an, creșterile sînt și mai mari, respectiv de 35% la lapte și 42% la carne.

Îndeplinirea prevederilor de plan pe anul 1972 în cooperati-vele agricole reprezintă o cerință majoră pentru că de aceasta depind nu numai realizarea sarcinilor ce revin întregii agriculturii în aprovizionarea populației cu produse agroalimentare, ci și îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii în actualul cincinal.

Creșterea producției vegetale și animale în anul 1972 este influențată în mare măsură de acțiunile care au fost deja adoptate încă din anul precedent, atât în cultura plantelor, cât mai ales în zootehnie: executarea însămînțărilor și arăturilor de toamnă, asigurarea furajelor pînă la noua recoltă, existența efectivelor de animale pe total și într-o structură de greutate care să permită livrările la fondul de stat în cantitățile și eșalonarea prevăzute prin plan etc.

Alături de aceste măsuri importante pentru activitatea de producție și economică a anului 1972, hotărîtoare rămîn totuși acțiunile care vor fi luate în acest an în toate ramurile de producție și sectoarele de activitate din cooperati-vele agricole pentru dezvoltarea producției la nivelele și în ritmurile prevăzute. Elaborarea cit mai fundamentată a planului de producție și financiar pe anul 1972, acțiune care se desfășoară în prezent în toate cooperati-vele agricole, reprezintă un prim și important factor, care contribuie la buna desfășurare a activității unităților și la realizarea sarcinilor ce le revin ca producție, livrări la fondul de stat și rezultate economico-financiare.

La îndeplinirea acestei lucrări este necesar să se țină seama de măsurile cuprinse în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din noiembrie 1970, cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, de ultimele indicații stabilite cu ocazia Consfățuirii de lucru cu unele cadre din agricultură precum și la Conferința pe țară a secretarilor comitetelor de partid și a președinților comitetelor executive ale consiliilor populare comunale. Ținînd seama de faptul că prin plan se stabilesc pentru cooperati-vele agricole numai livrările la fondul de stat, producțiile totale de grâu, porumb, suprafața arabilă și efectivele de animale, se impune o temeinică analiză asupra resurselor și posibilităților din fiecare cooperativă, pentru ca prin punerea lor deplină în valoare să se poată realiza și depăși prevederile de plan. Această acțiune trebuie să aibă loc în primul rînd la nivelul consiliilor intercooperatiste, care pot stabili cea mai potrivită amplasare a culturilor în raport cu condițiile concrete ale unităților din raza consiliului, pot organiza măsuri în comun menite să pună în valoare resursele existente și pot hotărî, cu acordul fiecărei cooperative, asupra unei mai bune așezări a sarcinilor de plan.

Pe această bază, unitățile urmează să stabilească cea mai corespunzătoare structură a culturilor, a producțiilor posibile de realizat în corelare cu condițiile ce se creează în anul 1972, astfel ca să asigure fondul de stat și nevoile de consum din cooperative pentru sîmînță și furaje, precum și produsele necesare repartizării la membri, în raport de munca pe care aceș-

Ion STANCIU

adjunct al ministrului
agriculturii, industriei alimentare,
silviculturii și apelor.

ția urmează să o presteze și cu nevoile lor de consum. Realizarea unor producții mari și mai ales stabilirea unor suprafețe corespunzătoare la toate culturile depinde în primul rînd de folosirea în întregime și în mod rațional a arabilului. Experiența a arătat că în numeroase cooperative agricole însemnate suprafețe ră-

min neînsămînțate sau, după însămînțare, se calamitează culturile datorită bălțirilor, excesului de umiditate ori altor factori și, ca urmare, producția este mult diminuată, cu consecințe dintre cele mai negative pentru activitatea economico-financiară a cooperativelor agricole respective. De aceea, o dată cu elaborarea planului, fiecare unitate trebuie să stabilească măsurile ce vor fi adoptate pentru folosirea întregii suprafețe agricole și arabile.

Prin plan este necesar să se creeze o

(Continuare în pag. a 3-a)

In paginile 4-5

Proiect : LEGE PRIVIND
GOSPODĂRIEA
PĂDURILOR
ADMINISTRATE DE
COMITETELE EXECUTIVE
ALE CONSILIILOR
POPULARE COMUNALE

In paginile 6-7-8

Proiect : LEGE PRIVIND
GOSPODĂRIEA
APELOR ÎN REPUBLICA
SOCIALISTĂ ROMÂNIA

În județul Vrancea se pregătesc noi suprafețe pentru extinderea culturilor viticole. În fotografie: aspect din timpul desfășurării terenului la C.A.P. Urechești.

In județul Tulcea

PERSPECTIVE AGRESTE ÎNCURAJATOARE

Ing. Gheorghe NICA

director general
al Direcției generale județene Tulcea
pentru agricultură, industrie alimentară,
silvicultură și ape

Directivile Congresului al X-lea al P.C.R. și planul cincinal pentru perioada 1971—1975 prevăd măsuri de modernizare a agriculturii, asigură mijloacele materiale și financiare necesare creșterii într-un ritm rapid a producției agricole vegetale și animale. Parte integrantă a planului general de dezvoltare a agriculturii românești, județul Tulcea se înscrie pe coordonatele cincinalului cu ritmuri înalte. Ast-

fel, în 1975, valoarea producției globale agricole va fi de 2487 milioane de lei, ceea ce reprezintă o creștere de 88% față de anul 1970. Dezvoltarea agriculturii județului la acest nivel va fi posibilă numai prin realizarea unui însemnat volum de investiții. Pentru cincinalul 1971—1975 se prevăd investiții de 3138,5 milioane de lei, din care 2568,94 milioane de lei din fondul central. Din totalul investițiilor, 1212,4 mi-

lioane de lei se vor realiza în agricultura cooperatistă, din care 642,8 milioane de lei reprezintă credite acordate de stat.

Este semnificativă pentru dezvoltarea agriculturii județului Tulcea orientarea investițiilor spre realizarea programului județean de gospodărire rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguri și desecări și de combatere a eroziunii solului. Acest program prevede realizarea, pînă în 1975, a 83000 ha irigate în sisteme mari și 1000 ha irigate în sisteme locale. Amenajările din prima categorie vor cuprinde sistemul Sarinasuf-Beibugeac (20000 ha), sistemul Babadag-Tulcea (45000 ha), sistemul Razelm (11000 ha) și sistemul Sinoe (7000 ha). Prin realizarea acestor lucrări, în 1975, 34% din suprafața arabilă a județului va fi irigată.

Un loc important în programul județean de îmbunătățiri funciare și gospodărire a apelor îl ocupă acțiunile de îndiguri și desecări. Astfel, se lucrează la completarea și finisarea digului Ostrov-Pecineaga, în lungime de 9,8 km, care va fi terminat în anul 1972, ca și alte lucrări mai mici aflate în curs de realizare.

În cadrul acțiunilor de desecare a terenurilor cu exces de umiditate se execută lucrări pe o suprafață de 4300 ha, din care 1900 ha în sisteme locale

(Continuare în pag. a 12-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 1 (465)

Joi, 6 ianuarie 1972

SUMAR

- Plenara Consiliului A.G.V.P.S.: OCRĂTIREA ȘI DEZVOLTAREA FAUNEI CINEGETICE ȘI PISCICOLE — ÎN CENTRUL ATENȚIEI (pag. 5)
- O lucrare de mare responsabilitate: RECENSĂMINTUL ANIMALELOR (pag. 9)
- Cuvintul specialistului: CULTIVAREA CEPEI DE IARNĂ PENTRU CONSUM ÎN STARE PROASPĂTĂ ● În serale cu tomate: UN MIJLOC EFICIENT DE INFLUENȚARE A TIMPURIETĂȚII (pag. 10)
- Ancheta noastră în județele Suceava și Hunedoara: CUM VĂ PREOCUPĂȚI DE MECANIZAREA LUCRĂRILOR ÎN FERMELE ZOOTEHNICE? (pag. 11)
- Industrie alimentară: CERTAREA ÎN SPRIJINUL DIVERSIFICĂRII PRODUSELOR (pag. 12)
- Însemnări pe marginea conferinței sindicale de dare de seamă și alegeri de la Întreprinderea de industrializare a cărnii Brăila: CU SPIRIT DE RĂSPUNDERE ȘI FERMITATE ● CLIFE DENSE PE CADRANUL PERFECTIONĂRII PROFESIONALE (pag. 13)
- CALE DO COP (pag. 14)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROSCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Marin CAPISIZU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

PESTE PREVEDERI

Colectivul întreprinderii de ambalaje și piese de schimb din Buftea a încheiat anul 1971 cu remarcabile rezultate în muncă. Până la finele anului trecut, aici au fost obținute, peste prevederile de plan, produse în valoare de 7 milioane de lei.

★
Cu rezultate bune s-au despărțit de 1971 și muncitorii, inginerii și tehnicienii de la I.A.S. Av. Cola-Mihăilești. Datorită hărniciei și priceperii cu care s-a muncit, întreprinderea a realizat planul anual de producție, livrind suplimentar la fondul de stat peste 8 milioane de ouă și punând la dispoziția fermelor avicole din cooperativele agricole cu care cooperează, cu 500.000 de puși de o zi mai mulți decât prevedea planul.

★
Realizări peste prevederile de plan a înregistrat în 1971 și colectivul de muncă de la U.F.R.M.A. Dragalina, județul Ialomița. După cum ne-a informat conducerea uzinei, întreprinderea a încheiat anul trecut cu o producție globală suplimentară în valoare de circa 3.600.000 lei. Fruntași în întrecerea socialistă s-au situat Nicolae Iosif, Constantin Iacob, Constantin Trandafir și alții.

CONSTRUCȚII NOI PENTRU S.M.A.

În cursul anului 1971 a început construcția a 83 de noi S.M.A., fiecare unitate fiind prevăzută cu cîte o clădire pentru atelier mecanic, depozit de carburanți, drumuri betonate, platforme, rețele electrice și lucrările edilitare aferente.

Printre noile sedii ale acestor stațiuni pentru mecanizarea agriculturii sînt, de exemplu, cele din Tătărani și Lumezoaia, județul Vaslui, Crasna, județul Sălaj, Stoenesti, Bucinișu și Izbieni, județul Olt, Merișani, Căteasca și Birla, județul Argeș, Tinca, județul Bihor și altele.

Trebuie arătat, totodată, că deși Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a repartizat fondurile de care era nevoie, în unele județe — cum sînt Iași, Brașov, Cluj, Constanța, Ialomița, Botoșani etc. — consiliile populare județene n-au acordat sprijinul cuvenit spre a asigura condițiile de executare a construcțiilor necesare noilor S.M.A., astfel că fondurile respective nu s-au mai putut utiliza.

SUCCESE SATMĂRENE

Desfășurînd o activitate susținută, colectivul întreprinderii agricole de stat Tășnad a reușit încă de la începutul lunii decembrie să-și realizeze integral planul de venituri și cel al producției marfă pe anul 1971. Realizarea sarcinilor de plan la acești indicatori a fost posibilă prin depășirea livrărilor la griu cu 2.500 de tone, la carne cu 250 de tone, la lînă 19 tone, la fructe cu circa 300 de tone, care au

fost valorificate la prețuri avantajoase datorită calității superioare a produselor.

EXPOZIȚIE CU PRODUSE REALIZATE DE COOPERATORI

La Bacău a fost deschisă o expoziție ce înfățișează produsele realizate în atelierele industriale și artizanale ale cooperativei agricole din județ. Sînt expuse numeroase sortimente de obiecte de uz gospodăresc, din lemn, ceramică, metal sau cauciuc, precum și covoare, broderii, costume populare, împletituri din rafie, răchită, papură, pănuși etc. Lucrate cu deosebită măiestrie de cooperatorii băcăoani. Producția totală a atelierelor anexă ale cooperativei agricole din județ se ridică în 1971 la peste 40 milioane de lei, valoare dublă față de cea din 1970. Din vânzarea acestor produse, cooperativele au obținut venituri bănești importante, pe lângă faptul că se valorifică superior o serie de materii prime locale și se reinviiază meșteșuguri artistice specifice acestei zone.

PENTRU MECANIZAREA SECTORULUI ZOOTEHNIC

Specialiștii Uzinei de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură din Botoșani au realizat un castel de apă de dimensiuni reduse, destinat fermelor zootehnice. Noua instalație are o capacitate de 60 m.c., poate fi ușor demontată și montată, în raport cu sursa de apă. (De curînd, la complexul intercooperatist de îngrășarea porcilor de la Ștefănești s-a și

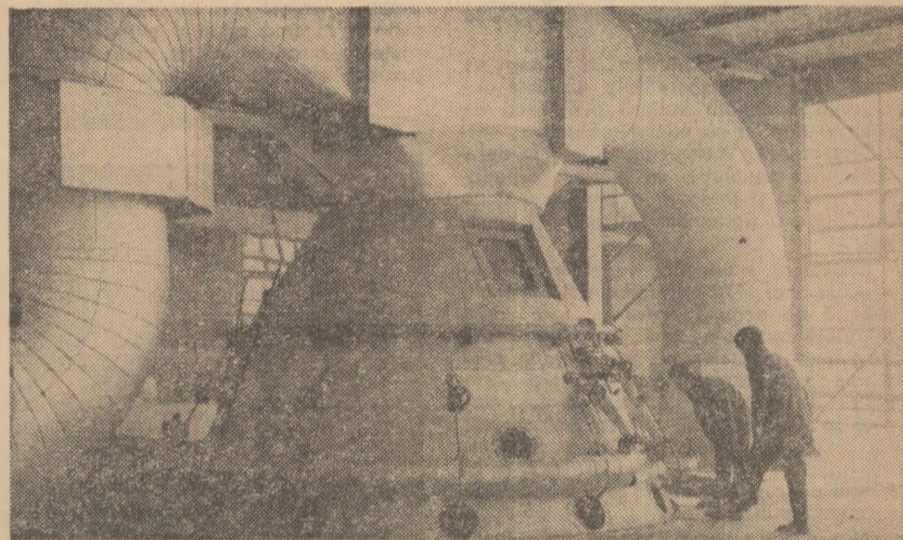
instalat un astfel de castel de apă).

La aceeași unitate a fost introdusă în producție de serie o instalație pentru prepararea hranei animalelor, compusă din două buncchere, un amestecător și o pompă necesară distribuirii furajelor.

PRODUCEREA RĂSADURILOR — TEMA UNUI INTERESANT SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

În zilele de 4-5 ianuarie a.c., a avut loc la I.A.S. 30 Decembrie o ședință de lucru organizată de Centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor. La această acțiune au participat specialiști din cadrul Centrelor de producție a răsadului, unităților de producție și întreprinderilor de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor din județele cu pondere în producerea răsadului. Au fost dezbătute și analizate rezultatele obținute anul trecut în producerea răsadurilor, modul de organizare a acestei activități, utilizarea spațiilor de producție pentru cultivarea legumelor după eliberarea acestora, stadiul de asigurare și pregătire a condițiilor necesare producerii răsadurilor precum și cel al realizării investițiilor la Centrele de producție și la solarile aparținînd întreprinderilor județene de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor.

În cadrul instructajului a avut loc și o demonstrație practică la I.L. Sere-București, referitoare la aplicarea tehnologiilor moderne în producerea răsadurilor și au fost prezentate filme documentare agricole.

Început de an la Uzina chimică din Valea Călugărească, unitate industrială cu un mare rol în sporirea rodniceii ogoarelor. În fotografie: aspect din sala atomizorului, unde are loc „uscarea” soluției de ortofosfați.

SCRISORI

Pregătiri pentru campania de primăvară

Lucrătorii din stațiunile pentru mecanizarea agriculturii ale județului Dolj au încheiat un rodnic bilanț al muncii pe ogoare în anul 1971. În prezent, ei își desfășoară activitatea în atelierele stațiunilor, unde execută reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole. Pînă de curînd, au fost reparate peste 720 de tractoare, 752 de pluguri, 500 de cultivatoare, 1.850 de grape stelate, 362 de semănători pentru porumb și 378 semănători de cereale păioase, ceea ce reprezintă circa 40 la sută din planul de reparații. (Carol BORA — economist).

Peste un deceniu pe aceeași brazdă

În urmă cu zece ani, oamenii Sintioanei, din preajma Gherlei, primeau în mijlocul lor un tînăr, care terminase doar de cîteva săptămîni facultatea, în orașul de pe malul Someșului. Luase cu distincție examenul de stat și a ales ca loc de traducere în viață a cunoștințelor acumulate, o unitate cu destule probleme de rezolvat, atît pe linie de agrotehnică, organizarea muncii, fertilizarea suprafețelor cît și în ce privește amplasarea culturilor.

Și absolventul Ioan Peteanu, care avea pe atunci doar 23 de ani, s-a dedicat muncii cu pasiune și consecvență, dorind a-și pune întreaga pricepere în folosul obștei.

Începutul a fost, evident, greu. Oamenii îl priveau cu rezervă, ca pe orice începător. Dar această rezervă, curînd s-a destrămat. A contribuit la aceasta întreaga activitate a tînărului inginer.

„Meseria de agronom este una prin excelență a terenului” — ne spunea inginerul.

De aceea, și acum, la început de iarnă, nu întîmplător este foarte greu să-l găsești în birou în timpul zilei. Îl vei găsi însă pe teren, într-un dialog permanent cu ogorul, cu oamenii, recomandînd, controlînd, lucrînd efectiv.

Dar, pe lângă calitățile sale profesionale, Peteanu este și un bun comunist, un om cu un bogat orizont ideologic. Face parte din Comitetul comunal de partid și din Comisia de propagandă a U.J.C.A.P. Cluj. Numeroase articole care apar la gazeta de perete a cooperativei agricole poartă semnătura sa. Inginerul Ion Peteanu este, de asemenea, o prezență activă la toate ședințele de partid și de consiliu de conducere de la cooperativă. (Mihai MITEA — medic veterinar).

Succese amplificatoare

Lucrătorii fermei zootehnice Siretul, județul Bacău, continuă să obțină rezultate foarte bune. Planul la livrări de carne pe anul 1971 fusese depășit cu 100 tone încă de acum o lună, cel al porcilor crescuți cu peste 2.100 capete, sporurile zilnice de creștere în greutate înregistrînd o curbă ascendentă.

Depășiri însemnate au fost obținute și la planul de venituri, realizările fiind (față de plan) mai mari cu circa 2 milioane de lei.

Succesele obținute de colectivul de muncă al fermei sînt urmare a muncii conștiințioase depuse de către lucrători, tehnicieni și specialiști, dintre care s-au evidențiat în mod deosebit, în întrecerea socialistă, maeștrii Gheorghe Mirișel și Gheorghe Ivănescu și medicul veterinar Elena Buznea. (Ioan ARHIRE — tehnician).

Prin străduința familiei inginerului zootehnist

La circa 20 km de Sibiu, pe o ramificație a șoselei principale Sibiu-Alba Iulia, se află renumita comună Săliște, una din cele mai frumoase așezări din această zonă.

Aici, începînd din 1967, prin străduința inginerului zootehnist Cezar Costăchescu, de la I.A.S. Apoldu de Sus, și a soției sale Maria Costăchescu, de la școala generală din satul Galeș, comuna Săliște, s-a deschis un frumos muzeu sătesc. Expozitiile, în majoritate obiecte de artă populară, dar și unele folosite de locuitorii acestor meleaguri la muncile agricole sau la păstorit, la prelucrarea laptelui sau a pieilor, se află adăpostite în șapte camere, într-o clădire frumoasă, cu etaj, pusă la dispoziție de Consiliul popular comunal.

În curtea muzeului a fost montată o casă țărănească, construită în anul 1848. În cele trei camere sînt prezentate, de asemenea, obiecte de uz casnic, picturi pe sticlă, țesături din lînă și bumbac, precum și alte obiecte ce atestă hărnicia și simțul pentru frumos al locuitorilor acestor meleaguri.

A fost adusă din Munții Cibinului și montată în aceeași curte și o veche stîna, datînd din anul 1866 — care adăpostește și ea obiecte legate de păstorit. (Maria LAZINOVICI — deputată comunală).

Atelierele secțiilor

Din consiliul intercooperatist Tinca, județul Bihor, fac parte cooperativele din Tinca, Gurbediu, Rîpa, Belfir, Girișu-Negru, Olcea și Ucuriș. Consiliul este deservit de stațiunea pentru mecanizarea agriculturii nou înființată la Tinca.

Pînă nu de mult, acești harnici mecanizatori, care lucrează aproape 10.000 de hectare, la cele 7 cooperative, reparau uneltele și mașinile sub cerul liber. O dată cu crearea S.M.A. a început însă construirea de ateliere. Acum la începutul anului 1972, toate cele 7 secții ale stațiunii au ateliere luminoase, moderne, dotate cu aparatul necesar, pentru a se putea remedia defecțiunile care apar.

Atelierele sînt încadrate cu personal calificat, care execută reparațiile în bune condiții. Ele au fost înzestrate cu aparate de sudură, strunguri etc. Cinci din cele 7 ateliere au și fost electrificate.

Din vara trecută, s-a început și ridicarea construcțiilor necesare centrului S.M.A., la Tinca. Pe un loc viran, s-au și înălțat primele clădiri și s-au turnat platformele.

În cel de-al doilea semestru al anului pe care l-am început de curînd, noul sediu va fi gata. (Ing. Nicolae BOGLUȚ).

actualitatea

In livezile I.A.S. Focşani.

Foto: C. DUMITRU

CONTINUĂ TRATAMENTELE ÎN LIVEZI

Indiferent de sezon, în agricultură există mereu, într-un sector sau altul, lucrări „la zi”, lucrări care condiționează cantitatea și calitatea unor recolte, a căror execuție reclamă atenție în perioada respectivă. În aceste zile de iarnă, în plină actualitate continuă să se afle tratamentele fitosanitare în livezi.

Despre importanța acestor acțiuni revista noastră a scris în repetate rânduri. De data aceasta vom prezenta cititorilor o succintă imagine a stadiului în care se află desfășurarea lucrărilor în diferite județe.

După cum se știe, tratamentele fitosanitare în livezi, începute în ultimul trimestru al anului trecut, sînt planificate să se execute și în cursul acestui prim trimestru al noului an, în toate zilele prielnice. Și vremea, așa cum s-a prezentat pînă acum, fără vînturi sau ninsori persistente, a fost cit se poate de prielnică. În momentul de față, deci, era firesc ca cel puțin jumătate din volumul lucrărilor să fie efectuat. Din situația centralizată la M.A.I.A.S.A. în ultima zi a anului trecut reiese că, pe țară, tratamentele fitosanitare în livezi au fost executate în proporție de 42%. Într-o serie de județe, în care pomicultura prezintă o pondere importantă și lucrările au fost bine organizate, această proporție a fost depășită: Maramureș 58%, Dimbovița 57%, Argeș

— 54%, Timiș — 44%. Față de aceste realizări, situația existentă într-o serie de alte județe cu pomicultura dezvoltată denotă o slabă preocupare pentru îngrijirea livezilor. Este vorba, în special, de județele Sibiu — 11%, Vaslui — 17%, Prahova — 25%, Caraș-Severin — 28%, Bacău — 29%, Cluj — 30%, Iași — 34%.

În momentul de față își mențin actualitatea cîteva cerințe tehnice și organizatorice:

- Tratamentele să se execute cu precădere în livezile valoroase, în care acțiunile să continue cu aceeași atenție și în timpul vegetației.
- Să nu fie omise lucrările de igienă culturală, anterioare stopirilor.
- Produsele trebuie atent controlate înainte de folosire (în special Nitox și uleiul horticol).
- Brigăzile S.M.A. să fie dotate cu mașini bine puse la punct și cu piesele de schimb necesare.
- Cooperativele agricole din afara bazinelor pomicele consacrate să-și organizeze echipe proprii de executare a tratamentelor.
- Centrele de protecție a plantelor să asigure produsele necesare și să urmărească aplicarea corespunzătoare a tratamentelor.

Evoluția condițiilor agrometeorologice

Luna decembrie 1971 și primele zile ale lunii ianuarie 1972 au fost caracterizate în-deosebi prin condiții atmosferice specifice toamnelor tîrzii. Iarna tipică și-a făcut apariția pe perioade mai lungi de timp doar pe culmile înalte ale munților și, sporadic, în zonele transcarpatice și nordul Moldovei.

Precipitațiile căzute, mai ales sub formă de ploaie, nu au depășit 30 l/m² în sud și vestul țării, situîndu-se astfel sub limitele normale ale lunii. În Transilvania și nordul Moldovei s-au semnalat precipitații mai abundente, 30—70 l/m². În zonele respective, au căzut ninsori slabe care au acoperit temporar solul cu un strat subțire de zăpadă. Fenomenele de îngheț în sol au fost de scurtă durată și au afectat în general numai stratul superficial (0—5 cm).

În condițiile menționate, rezervele de apă din stratul arabil și din adîncime au suferit ușoare diminuări comparativ cu luna precedentă și creșteri neînsemnate în nordul țării.

Culturile de toamnă și-au continuat lent vegetația în sudul țării intrînd treptat în stadiul de repaus biologic în celelalte zone. În ansamblu pe țară, potențialul biologic al lanurilor este asemănător cu cel de anul trecut. Anul acesta însă, descreșterea calitativă a zonelor se face din sud-est spre nord-vest, lanurile cele mai vigu-

roase semnalîndu-se în Dobrogea, Muntenia, Oltenia și cea mai mare parte a Moldovei.

★

Prima lună a anului 1972 va fi, în general, mai puțin geroasă decît în mod obișnuit și mai săracă în precipitații în-deosebi în jumătatea de sud a țării. Temperaturile minime din cursul nopții vor oscila frecvent între 0 și —8° și numai în perioade foarte scurte temperaturile vor cobori pînă la —14°, —18°.

Zonele cu strat persistent de zăpadă vor fi mai restrinse decît în anii normali, situîndu-se mai ales în regiunile montane, dealurile subcarpatice și nordul țării, iar fenomene de îngheț, chiar în perioadele friguroase se vor menține la nivelul stratului arabil. La adîncimea nodului de înfrățire al culturilor de toamnă (4—5 cm), temperaturile minime nu vor cobori de regulă sub —6°, astfel că iernarea culturilor de toamnă va decurge în condiții satisfăcătoare.

În săptămîna de la 6—13 ianuarie, timpul se va menține relativ călduros în primele zile cînd cerul va fi mai mult acoperit și vor cădea precipitații frecvente în majoritatea zonelor, la început sub formă de ploaie și lapoviță și apoi sub formă de ninsoare. În a doua parte a săptămînilor vremea intră într-un proces de răcire treptată (temperaturi minime —9°, —14°), nin-

sorile scăzînd în intensitate. Intervalul de la 13 la 20 ianuarie va fi cel mai rece din această lună, temperaturile minime coborînd în unele zile pînă la —16°, —18°. Ultima decadă a lunii va debuta cu un timp relativ călduros, care se va menține pînă în jurul datei de 25 ianuarie, după care urmează o nouă răcire a vremii însoțită de ninsori slabe.

Datorită absenței gerurilor mari și de durată, în iarna actuală ne așteptăm ca rezerva biologică a bolilor și dăunătorilor plantelor de cultură să fie mare, fapt care impune încă de pe acum pregătirea măsurilor de investiție și combatere.

Umiditatea solului va fi, în general, în creștere față de limitele actuale. Zone deficitare, cu un conținut de apă accesibilă sub 1000 m³/ha pe adîncimea 0—100 cm, se vor menține mai ales în Banat, sud-vestul Transilvaniei, sudul Moldovei și nordul Bărăganului (în aceste zone au căzut precipitații foarte slabe în a doua jumătate a anului 1971).

Prezența intervalelor relativ călduroase și sărace în precipitații din cursul lunii ianuarie favorizează efectuarea lucrărilor agricole de sezon, inclusiv cele de îmbunătățiri funciare.

Ing. O. BERBECEL
șef de sector
Institutul
de meteorologie
și hidrologie

PLANUL PE 1972

(Urmare din pag. 1)

corelare corespunzătoare între cultura plantelor și creșterea animalelor, asigurînd în fiecare unitate o balanță furajeră echilibrată, în care să se țină seama de condițiile și de resursele ce pot fi puse în valoare de cooperativele agricole.

O problemă majoră în domeniul elaborării planului în cooperativele agricole, căreia i s-a acordat o atenție insuficientă pînă în prezent, o reprezintă asigurarea unui raport corespunzător între producție, venituri și cheltuieli, în așa fel ca în fiecare unitate din veniturile prevăzute a fi obținute în perioada de plan să se asigure cheltuielile strict necesare producției în perioada respectivă, plata obligațiilor față de bancă, buget, furnizori, achitarea contribuției la casa de pensii, alocarea de fonduri pentru acumulare și retribuire a membrilor cooperativelor pentru munca efectiv prestată. În multe cooperative agricole se prevăd cheltuieli ce nu sînt strict necesare, se analizează insuficient măsurile ce trebuie luate în fiecare ramură de producție și sector de activitate pentru a produce cit mai mult, cu un consum minim de mijloace materiale și financiare. Aceasta face ca în unele cazuri, ponderea cheltuielilor materiale în producția globală să se mențină la un nivel ridicat, să marcheze chiar o tendință de creștere de la an la an și, din această cauză, producția netă ce se obține în unele ramuri și sectoare să nu asigure o retribuire minimă și constituirea celorlalte fonduri statutare. Este absolut necesar ca la elaborarea planului, consiliile de conducere, cu sprijinul specialiștilor și al economiștilor din unități, să facă o analiză temeinică asupra nivelului cheltuielilor materiale nu numai pe ansamblul coo-

perativei ci și pe fiecare ramură de producție în parte, să determine cauzele care generează eventuala creștere a acestora și să adopte măsuri concrete care să ducă la diminuarea lor și la obținerea unei producții nete cit mai mari, sursa pentru retribuirea muncii și dezvoltarea viitoare a cooperativei agricole.

Înfăptuirea prevederilor din plan se asigură de membrii cooperativelor care execută lucrările și minuesc tehnica tot mai modernă cu care cooperativele sînt înzestrate. Ținînd seama de acest fapt, se impune ca planul de producție și financiar al fiecărei cooperative să se fundamenteze pe măsurile și acțiunile ce vor fi adoptate în domeniul retribuirii muncii, care în funcție de condițiile și particularitățile specifice existente să pună veniturile fiecărui membru cooperativ în legătură directă cu munca prestată și cu producția pe care o realizează în sectorul în care își va desfășura activitatea.

Calculul de fundamentare a planului trebuie să cuprindă elemente precise în legătură cu consumul de forță de muncă pe lucrări, culturi, loturi de animale, cu producții ce urmează a se obține conform planului și drepturile convenite pentru realizările respective. Pe baza acestor calcule de fundamentare cuprinse în devizele de lucrări, în baremurile de cheltuieli urmează ca unitățile să prevadă în plan, în corelare cu producția globală, producția netă, fondul de consum și de acumulare, fondul de retribuire și repartizarea acestuia în raport de forma de retribuire adoptată.

Elaborarea fundamentată a planului, dezbateră și adoptarea acestuia de către adunarea generală a cooperativei agricole reprezintă un factor însemnat în buna desfășurare a activității fiecărei u-

nități, însă constituie numai un început. Este necesar ca în cursul anului, prin măsurile ce vor fi adoptate, corelațiile pe care planul le prevede să fie menținute și permanent îmbunătățite, în sensul ca producția să se realizeze și să se depășească, în condițiile reducerii cheltuielilor materiale.

Pentru aceasta se impune ca, în cursul anului să se facă cel puțin lunar analize temeinice asupra felului în care se realizează indicatorii de plan și mai ales a menținerii și îmbunătățirii corelației dintre producție, venituri și cheltuieli, atît pe ansamblul cooperativei agricole cit și pe ferme, sectoare și ramuri de producție. Pe baza concluziilor care se desprind din analizele respective, cooperativele, fermele acestora, urmează să stabilească măsuri concrete, care să ducă la reducerea cheltuielilor în ramurile și sectoarele în care nu se realizează în întregime veniturile, precum și la sporirea producției în perioadele următoare, care să asigure o recuperare a eventualelor rămîneri în urmă din perioada pentru care se face analiza.

Planul de producție și financiar din cooperativele agricole se elaborează concomitent cu planurile stațiunilor de mecanizare a agriculturii și cu cele ale asociațiilor intercooperatiste, cu care trebuie să fie corelate, în sensul ca volumul de lucrări ce se execută mecanizat să fie același, atît în planul cooperativei cit și în cel al stațiunii, iar obligațiile ce decurg din asocierea cooperativei pentru crearea anumitor obiective economice (aport social, în bani și muncă, furaje, material biologic etc.), să fie prevăzute în planul ce se elaborează.

Punerea în valoare a resurselor mari existente în cooperative impune ca la întocmirea planului, la stabilirea sarcinilor fiecărui sector în parte să contribuie activ toți cei ce lucrează în sectoarele respective, deoarece numai în acest fel el va cuprinde inițiativa valoroasă a tuturor cooperativelor creîndu-se și condițiile necesare traducerii lui în viață.

În vederea cunoașterii experienței acumulate de diferite cooperative agricole în aplicarea acordului global și extinderii acestei forme de organizare și retribuire a muncii în toate sectoarele de producție din unitățile agricole, ziarul „SATUL SOCIALIST” va publica, începînd de duminică 9 ianuarie a.c., un ciclu de articole pe această temă. Președinți, șefi de fermă și de brigadă din cooperative, precum și specialiști și economiști din unități și din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor vor explica pe larg metodologia de calcul și evidență, tehnica aplicării acordului global.

PROIECT

LEGE PRIVIND GOSPODĂRIREA PĂDURILOR ADMINISTRATE DE COMITETELE EXECUTIVE ALE CONSILIILOR POPULARE COMUNALE

Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român a hotărât ca proiectul de lege privind gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale să fie supus dezbaterii publice pentru a da posibilitatea comitetelor executive ale consiliilor populare comunale, orașenești, municipale și județene, specialiștilor, tuturor oamenilor muncii să-și aducă contribuția la definitivarea acestei legi.

Propunerile, sugestiile și observațiile în legătură cu acest proiect de lege vor fi înaintate consiliilor populare județene, Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, precum și presei centrale și locale.

Gospodărirea rațională a fondului forestier constituie o preocupare permanentă a Partidului Comunist Român și a statului nostru.

Pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, ce fac parte integrantă din fondul forestier al țării, trebuie să se încadreze în sistemul unitar de gospodărire silvică, fundamentat pe principii și reguli tehnice moderne, sub controlul organelor silvice ale statului. De asemenea, este necesar să se asigure armonizarea intereselor locale legate de satisfacerea unor necesități de materiale lemnoase, cu interesele generale ale statului privind folosirea completă și superioară a tuturor resurselor existente.

În scopul asigurării unui nivel corespunzător de gospodărire a acestor păduri, a reglementării modului de valorificare a materialului lemnos ce se exploatează anual și a stabilirii atribuțiilor și răspunderilor ce revin organelor locale ale puterii și ale administrației de stat, Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, precum și unităților silvice din subordinea sa,

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — Pădurile și terenurile afectate împăduririi sau care servesc nevoilor de cultură, producție ori administrare, forestiere, determinate ca atare prin amenajamente silvice, administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, constituie proprietate de stat, bun al Intregului popor, fac parte din fondul forestier al Republicii Socialiste România și sînt supuse regimului silvic.

Art. 2. — Transmiterea unor păduri și terenuri ce constituie fond forestier, din administrarea unităților socialiste de stat sau din folosința unor organizații socialiste, în administrarea comitetelor executive ale consiliilor populare comunale sau retransmiterea de la acestea, se face numai pe bază de hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Transmiterea bunurilor prevăzute în articolul 1 al prezentei legi, între comitetele executive ale consiliilor populare comunale, se face prin decizia comitetului executiv al consiliului popular județean pe teritoriul cărui sînt situate bunurile, dată cu avizul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Art. 3. — Scoaterea din fondul forestier aflat în administrarea comitetelor executive ale consiliilor populare comunale a unor terenuri, pentru nevoile agriculturii sau pentru executarea unor lucrări necesare altor ramuri ale economiei naționale, precum și defrișarea de păduri în acest scop, se face numai pe bază de hotărâre a Consiliului de Miniștri, beneficiarii lucrărilor de investiții sau producție, fiind obligați să includă în valoarea acestor lucrări sumele

stabilite potrivit tarifelor legale pentru terenurile ce se scot din fondul forestier și pentru defrișarea de păduri.

Art. 4. — Comitetele executive ale consiliilor populare comunale care administrează păduri răspund pentru buna gospodărire potrivit prevederilor Codului silvic, a prezentei legi și actelor normative emise în baza acestora. În acest scop, vor asigura executarea tuturor lucrărilor prevăzute în amenajamentele silvice, precum și paza pădurilor, vor lua măsuri pentru exploatarea masei lemnoase, valorificarea acesteia și folosirea sumelor ce constituie fondul silvic comun pentru acoperirea cheltuielilor de gospodărire și pază a acestor păduri.

Art. 5. — Gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale se face potrivit prevederilor din amenajamentele silvice aprobate prin ordinul ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

Punerea în aplicare a prevederilor amenajamentelor silvice privind lucrările de împădurire, refacere și protecție a pădurilor, precum și de îngrijire, conducere și exploatare a arboretelor se face de comitetele executive ale consiliilor populare comunale care administrează pădurile.

CAPITOLUL II

EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE GOSPODĂRIRE A PĂDURILOR ADMINISTRATE DE COMITETELE EXECUTIVE ALE CONSILIILOR POPULARE COMUNALE ȘI PAZA ACESTOR PĂDURI

Art. 6. — Lucrările de împădurire, refacere și protecție a pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, precum și cele de îngrijire și conducere a arboretelor, prevăzute în amenajamentele silvice ale acestor păduri, se vor efectua pe bază de planuri anuale. Aceste planuri se elaborează de comitetele executive ale consiliilor populare comunale împreună cu ocoalele silvice, se avizează de inspectoratele silvice și se aprobă de consiliile populare județene.

Art. 7. — Executarea lucrărilor de împădurire, refacere și protecție a pădurilor, de îngrijire și conducere a arboretelor, precum și a celor de punere în valoare a materialului lemnos de exploatare se va face de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, prin inspectoratele silvice, pe bază de contracte, plata lucrărilor executate efectuându-se din fondul silvic comun. Sumele încasate de inspectoratele silvice pentru executarea acestor lucrări se vor înregistra ca realizări la producția silvică.

Comitetele executive ale con-

siliilor populare comunale, cu sprijinul comitetelor de gospodărire a pădurilor comunale, vor antrena tineretul și țăraniimea la executarea prin muncă patriotică a lucrărilor de împădurire și refacere a pădurilor în vederea reducerii cheltuielilor necesare acestor lucrări.

Art. 8. — Paza pădurilor comunale se asigură de comitetele executive ale consiliilor populare comunale prin pădurari comunali.

Angajarea pădurarilor comunali se face cu avizul ocolului silvic și al organelor locale de miliție.

Salariile pădurarilor comunali și tehnicienilor silvici se stabilesc prin asimilare cu acelea prevăzute pentru aceste categorii de personal de la ocoalele silvice; salariile pădurarilor comunali nu vor putea fi mai mari decât salariile prevăzute pentru gradația a 3-a Salariile și celelalte drepturi ale acestui personal se suportă din fondul silvic comun, în afara fondului de salarii planificat.

Pădurarii comunali au dreptul la uniformă în aceleași condiții care sînt prevăzute în actele normative pentru pădurarii de la ocoalele silvice: comitetul executiv al consiliului popular comun va suporta cota legală din costul acestor uniforme ce se va acoperi din fondul silvic comun.

CAPITOLUL III

VALORIFICAREA, EXPLOATAREA ȘI TRANSPORTUL MATERIALELOR LEMNOASE

Art. 9. — Materialele lemnoase ce se recoltează din pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale sînt destinate satisfacerii nevoilor obștești ale comunelor și trebuințelor gospodărești ale țărânimii.

Cantitățile de material lemnos ce se vor exploata în fiecare an din pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale se determină de inspectoratele silvice, pe baza prevederilor amenajamentelor silvice.

În cazul în care lucrările de împădurire și refacere a acestor păduri nu se realizează la nivelul planificat anual, cantitatea de masă lemnoasă prevăzută în amenajamente a se atribui spre exploatare în anul următor, va fi diminuată cu procentul de nerealizare a planului lucrărilor de împădurire și refacere.

Art. 10. — Materialele lemnoase și produsele accesorii ce se vor recolta din pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, se vor vinde de acestea la prețurile stabilite de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, cu avizul Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală și Comitetului de Stat pentru Prețuri.

Art. 11. — Din cantitatea de material lemnos stabilită a se exploata anual, comitetul executiv al consiliului popular comun aprobă ca o cotă de pină la 30 la sută să se atribuie, contra plată, pentru satisfacerea unor nevoi obștești ale comunei și pentru acoperirea cantităților prevăzute în planul de stat pentru cooperativele agricole de producție, iar restul să se vîndă țărănilor din comună pentru nevoile lor gospodărești, pe baza propunerilor nominale — pe familii — făcute de comitetul de gospodărire a pădurilor comunale.

Comitetul executiv al consiliului popular comun, la propunerea nominală făcută de comitetul de gospodărire a pădurilor comunale poate aproba ca o cotă de pină la 7 la sută din cantitatea de material lemnos destinată satisfacerii nevoilor gospodărești ale țărănilor, să se acorde gratuit unor persoane cu greutatea materiale deosebite ce

fac parte din categoriile: bătrâni, orfani, văduve, invalizi.

Cantitățile de material lemnos ce depășesc nevoile unor comune vor putea fi repartizate de comitetul executiv al consiliului popular județean, împreună cu inspectoratul silvic, spre a fi vindute pentru satisfacerea nevoilor obștești locale și a trebuințelor gospodărești ale țărânimii din comunele aceluiași județ sau din alte județe, care nu au asemenea păduri sau care au păduri ce nu pot fi exploatate.

Art. 12. — Exploatarea parchetelor anuale se asigură de comitetul executiv al consiliului popular comun ce administrează pădurea, cu sprijinul comitetului de gospodărire a pădurilor comunale.

Tăierea și fasonarea materialului lemnos se execută fie cu forță de muncă plătită din fondul silvic comun, fie de beneficiarii materialului lemnos, urmărindu-se de comitetele executive ale consiliilor populare comunale și ocoalele silvice, în toate cazurile, utilizarea rațională a materialului lemnos printr-o sortare corespunzătoare pentru a se realiza cantitativ și calitativ prevederile actului de punere în valoare.

Comitetele executive ale consiliilor populare județene vor lua măsuri de reducere a consumului de material lemnos provenit din pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, potrivit prevederilor actelor normative ce reglementează raționalizarea consumului de material lemnos.

Art. 13. — Materialele lemnoase recoltate din pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale vor putea fi transportate de la locul de tăiere sau depozitare numai însoțite de acte tip de proveniență eliberate de comitetul executiv al consiliului popular comun ce administrează pădurea din care provin materialele, după modelul stabilit de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Art. 14. — Sumele încasate din valorificarea materialelor lemnoase și produselor accesorii, recoltate anual din pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, nu se includ în bugetele locale ci vor constitui fondul silvic comun.

Fondul silvic comun se administrează pe baza planurilor anuale de venituri și cheltuieli aprobate de comitetele executive ale consiliilor populare județene și va fi folosit numai pentru acoperirea cheltuielilor de amenajare, împădurire, refacere protecție, îngrijire, pază, punerea în valoare și exploatare a pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale precum și pentru plata salariilor și celorlalte drepturi ale pădurarilor comunali și tehnicienilor silvici. Sumele disponibile la unele comune din fondul silvic comun vor fi redistribuite pentru aceeași destinație, la alte comune din cadrul județului, de către comitetul executiv al consiliului popular județean, la propunerea inspectoratului silvic, iar cele disponibile la unele județe, vor fi redistribuite pentru aceeași destinație, la alte județe, de către Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală, la propunerea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, cu consultarea prealabilă a comitetului executiv al consiliului popular județean la care se află sumele disponibile

CAPITOLUL IV

COMITETELE DE GOSPODĂRIRE A PĂDURILOR COMUNALE

Art. 15. — În activitatea de gospodărire a pădurilor ce administrează, comitetele executive ale consiliilor populare comunale sînt sprijinite de comitetele de

gospodărire a pădurilor comunale.

Comitetele de gospodărire a pădurilor comunale au sarcina să analizeze și să facă propuneri cu privire la împădurire, refacerea pădurilor, îngrijirea, paza, protecția și exploatarea lor rațională și pentru valorificarea masei lemnoase, să sprijine aplicarea măsurilor stabilite în acest scop de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, precum și antrenarea tineretului și țărânimii pentru executarea prin muncă patriotică a lucrărilor de împădurire și refacere a pădurilor.

Art. 16. — Comitetul de gospodărire a pădurilor comunale organizează pe lângă comitetul executiv al consiliului popular al fiecărei comune care administrează păduri. Acest comitet își desfășoară activitatea sub îndrumarea comitetului executiv al consiliului popular comun și este format din 5-7 membri aleși pe termen de 4 ani de adunarea delegaților pe comună, imputerniciți de adunarea locuitorilor pe circumscripția electorală.

Adunarea locuitorilor pe circumscripția electorală se convoacă de comitetul executiv al consiliului popular comun, lucrează valabil în prezența a cel puțin două treimi din numărul locuitorilor care au împlinit vârsta de 18 ani și hotărăște prin vot deschis cu majoritatea voturilor locuitorilor din circumscripția electorală.

În fiecare circumscripție electorală, adunarea locuitorilor imputernicește 3-5 delegați pentru a participa la adunarea delegaților pe comună.

Adunarea delegaților lucrează valabil în prezența a cel puțin două treimi din numărul delegaților imputerniciți de locuitorii circumscripțiilor electorale și hotărăște prin vot deschis, cu majoritatea celor prezenți.

Art. 17. — Activitatea membrilor comitetului de gospodărire a pădurilor comunale se desfășoară voluntar, fiind de interes obștesc.

CAPITOLUL V

ATRIBUȚII ÎN DOMENIUL GOSPODĂRIII PĂDURILOR ADMINISTRATE DE COMITETELE EXECUTIVE ALE CONSILIILOR POPULARE COMUNALE

A. Atribuțiile comitetelor executive ale consiliilor populare comunale.

Art. 18. — Comitetul executiv al consiliului popular comun care administrează păduri are următoarele atribuții și răspunderi pentru buna gospodărire a acestora:

a) ține la zi evidența pădurilor și terenurilor constituind fond forestier din administrarea sa, potrivit îndrumărilor date de ocolul silvic;

b) încheie cu institutul de specialitate din subordinea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, contracte pentru întocmirea proiectelor de amenajamente silvice, se îngrijește de plata lor din fondul silvic comun; ia măsuri pentru înaintarea proiectelor de amenajamente la comitetul executiv al Consiliului popular județean spre a fi supuse spre aprobare ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor;

c) întocmește, împreună cu ocolul silvic, pe baza amenajamentelor silvice aprobate, proiectele planurilor anuale ale lucrărilor de împădurire, refacere și protecție a pădurilor și celor de îngrijire și conducere a arboretelor, le prezintă spre avizare inspectoratului silvic și după obținerea avizului le înaintază comitetului executiv al consiliului popular județean;

d) elaborează planul anual de venituri și cheltuieli pentru pă-

(Continuare în pag. a 5-a)

(Urmare din pag. a 4-a)

durile pe care le administrează și-l înaintează spre aprobare comitetului executiv al consiliului popular județean;

e) încheie, anual, cu inspectoratul silvic, contracte pentru executarea lucrărilor de împăduriri, refacere și protecție a pădurilor și celor de conducere și îngrijire a arboretelor, precum și a celor de punere în valoare a masei lemnoase de exploatare stabilită de inspectoratul silvic, în măsuri pentru recepția lucrărilor executate și se îngrijește de plata lor din fondul silvic comun; în vederea reducerii cheltuielilor necesare executării lucrărilor de împăduriri și refacere a pădurilor, antrenează tineretul și țărânimii la executarea acestor lucrări prin muncă patriotică;

f) colaborează cu organele silvice la amplasarea parchetelor anuale și preia de la ocolul silvic actele de punere în valoare aprobate cuprinzând estimarea cantitativă, calitativă și valorică a masei lemnoase aprobată de inspectoratul silvic a se exploata anual;

g) ia măsuri ca exploatarea arborilor marcați de organele silvice să se facă organizat, cu respectarea strictă a dispozițiilor legale privind termenul, modalitățile și epocile de tăiere, scoatere și transport ale materialului lemnos din păduri și la sortarea materialului lemnos rezultat să se facă corespunzător pentru a se realiza cantitățile și calitățile prevăzute în actele de punere în valoare;

h) ia măsuri pentru livrarea către cooperativele agricole de producție a cantităților prevăzute în planul de stat; determină anual nevoile obștești ale comunei de material lemnos în cadrul prevederilor actelor normative ce reglementează raționalizarea consumului de material lemnos și în limita cotei prevăzută de art. 11 din prezenta lege, aprobă cantitatea ce se atribuie contra plată, în acest scop;

i) aprobă cantitățile de material lemnos ce se vînd țărănilor din comună pentru nevoile lor gospodărești, în limita cotei prevăzută de art. 11 din prezenta lege, pe baza propunerilor nominale — pe familii — făcute de comitetul de gospodărire a pădurilor comunale;

j) aprobă lista persoanelor cu greutăți materiale deosebite ce fac parte din categoriile bătrîni, orfani, văduve, invalizi și cantitățile de material lemnos ce li se acordă gratuit pentru nevoile lor gospodărești, în limita cotei prevăzute de art. 11 din prezenta lege, pe baza propunerii nominale făcute de comitetul de gospodărire a pădurilor comunale;

k) organizează recoltarea și valorificarea, conform reglementărilor în vigoare, a produselor accesorii ale pădurii (coajă, coțani, gale, fin, liber de tel, rășină etc.);

l) stabilește necesarul de pădurări comunale și tehnicii silvice în cadrul normativului stabilit de Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală împreună cu Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Silviculturii și Apelor, angajează personalul respectiv în aceste posturi;

m) ia măsuri ca paza pădurilor să se facă potrivit prevederilor actelor normative și instrucțiunilor date de unitățile silvice de stat, precum și de organele de miliție;

n) urmărește ca gestionarea materialelor lemnoase și a produselor accesorii ale pădurii să se facă potrivit dispozițiilor legale privind gestionarea bunurilor materiale ale unităților socialiste de stat; ia măsuri pen-

tru recuperarea daunelor ce s-au adus în legătură cu pădurile ce administrează;

o) analizează periodic modul cum se gospodăresc pădurile pe care le administrează și stabilește măsuri pentru remedierea deficiențelor constatate;

p) convoacă în fiecare an, în prima jumătate a lunii ianuarie, adunarea delegaților pe comună, imputerniciți potrivit prevederilor art. 16 din prezenta lege, pentru a dezbate și lua hotărâri privind darea de seamă a comitetului de gospodărire a pădurilor comunale asupra activității desfășurate în cursul anului expirat și măsurilor propuse a se lua în anul în curs; o dată la patru ani, adunarea delegaților pe comună alege pe membrii comitetului de gospodărire a pădurilor comunale;

r) întocmește și înaintează, anual, comitetului executiv al consiliului popular județean, pînă la data de 31 ianuarie a anului următor, o dare de seamă asupra modului de gospodărire a pădurilor comunale în cursul anului expirat.

B. Atribuțiile comitetelor de gospodărire a pădurilor comunale.

Art. 19. — Comitetul de gospodărire a pădurilor comunale are următoarele atribuții:

a) sprijină aducerea la îndeplinire a măsurilor stabilite de comitetul executiv al consiliului popular comun al gospodăririi pădurilor;

b) participă prin membrii săi împreună cu delegații comitetului executiv al consiliului popular comun, la lucrările de amplasare a parchetelor de către ocoalele silvice, la recepția lucrărilor silvice executate de inspectoratele silvice pe bază de contract și la controlul exploatarei masei lemnoase, sortării și inventarierii materialelor lemnoase;

c) controlează, prin membrii săi, îndeplinirea sarcinilor de serviciu de către personalul de pază al pădurilor;

d) prezintă comitetului executiv al consiliului popular comun lista nominală — pe familii — a țărănilor din comună propuși să li se vîndă materiale lemnoase pentru nevoile lor gospodărești;

e) prezintă comitetului executiv al consiliului popular comun lista nominală a persoanelor cu greutăți materiale deosebite ce fac parte din categoriile bătrîni, orfani, văduve, invalizi și cantitățile de material lemnos propuse a li se acorda gratuit pentru nevoile lor gospodărești;

f) controlează, prin membrii săi, dacă vînzarea sau acordarea gratuită a materialelor lemnoase se fac cu respectarea dispozițiilor legale și aprobărilor comitetului executiv al consiliului popular comun, dacă se întocmesc acte de vînzare corecte și se încasează prețurile legale;

g) sprijină comitetul executiv al consiliului popular comun la antrenarea tineretului și țărânimii pentru executarea prin muncă patriotică a lucrărilor de împăduriri și refacere a pădurilor;

h) întocmește și prezintă anual, în fața adunării delegaților pe comună prevăzută la art. 18 litera p, dări de seamă asupra activității depuse.

C. Atribuțiile comitetelor executive ale consiliilor populare județene.

Art. 20. — Comitetul executiv al consiliului popular județean are următoarele atribuții:

a) înaintează spre aprobare ministrului Agriculturii, Industriei Alimentare, silviculturii și apelor, proiectele de amenajamente silvice;

b) analizează planurile anuale ale lucrărilor de împăduriri, refacere și protecție a pădurilor,

precum și cele de îngrijire și conducere a arboretelor, le supune spre aprobare consiliului popular județean și urmărește aducerea lor la îndeplinire;

c) aprobă planurile anuale de venituri și cheltuieli pentru pădurile ce le administrează comitetele executive ale consiliilor populare comunale din județ și urmărește aducerea lor la îndeplinire;

d) ia măsuri ca repartizarea și valorificarea de către comitetele executive ale consiliilor populare comunale a materialelor lemnoase ce urmează a se livra cooperativei agricole de producție, a se vînde pentru nevoile obștești și pentru nevoile gospodărești ale țărănilor precum și acordarea gratuită de materiale lemnoase unor categorii de persoane să se facă în cadrul actelor legale și cu respectarea prevederilor actelor normative privind raționalizarea consumului de material lemnos;

e) urmărește ca exploatarea masei lemnoase să se execute cu respectarea prevederilor legale, iar materialul lemnos să se sorteze corespunzător pentru a se realiza cantitățile și calitățile prevăzute în actele de punere în valoare;

f) îndrumă și controlează activitatea comitetelor executive ale consiliilor populare comunale privind gospodărirea și paza pădurilor; efectuează prin personalul său de specialitate controlul gestionării materialelor lemnoase și produselor accesorii ale pădurii;

g) analizează dările de seamă privind gospodărirea pădurilor, primite de la comitetele executive ale consiliilor populare comunale, pentru anul expirat; întocmește și înaintează, anual, Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală, pînă la data de 15 februarie a anului următor o informare privind rezultatele obținute în activitatea de gospodărire a pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale din raza județului;

D. Atribuțiile Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, ale Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice, ale inspectoratelor silvice, precum și ale ocoalelor silvice.

Art. 21. — Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor are următoarele atribuții:

a) urmărește ca gospodărirea pădurilor și a celorlalte terenuri ce fac parte din fondul forestier administrat de comitetele executive ale consiliilor populare comunale să se facă pe bază de amenajamente silvice întocmite corespunzător principiilor privind continuitatea producției forestiere și sporirea potențialului acestor păduri; aprobă amenajamentele silvice respective și controlează aplicarea prevederilor lor;

b) stabilește măsurile pentru combaterea dăunătorilor vegetației forestiere și pentru paza acestor păduri împotriva incendiilor, controlează aplicarea acestora;

c) asigură amplasarea și punerea în valoare a masei lemnoase prevăzute în planul de stat a se recolta din aceste păduri și stabilește epocile și modalitățile de tăiere, scoatere și transport a materialului lemnos din păduri;

d) avizează propunerile ce se fac potrivit prevederilor legale, pentru scoatere și transmitere de terenuri din acest fond, precum și pentru defrișarea unor păduri pentru nevoile de investiții sau producție ale altor ramuri ale economiei naționale;

e) ia măsuri pentru asigu-

rarea materialului săditor necesar lucrărilor de împăduriri planificate a se executa în fondul forestier administrat de comitetele executive ale consiliilor populare comunale.

Art. 22. — Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice are următoarele atribuții:

a) efectuează pe bază de contracte, cercetări științifice în vederea dezvoltării fondului forestier aflat în administrarea comitetelor executive ale consiliilor populare comunale și a ridicării producției și productivității acestor păduri, prin plantarea terenurilor despădurite, refacerea arboretelor de productivitate inferioară și îmbunătățirea compoziției arboretelor cu specii repede crescătoare și de valoare economică ridicată;

b) întocmește, pe bază de contracte, proiecte de amenajamente silvice ale acestor păduri.

Art. 23. — Inspectoratul silvic are următoarele atribuții:

a) avizează proiectele planurilor anuale a lucrărilor de împădurire, refacere și protecție a pădurilor și celor de îngrijire și conducere a arboretelor întocmite de comitetele executive ale consiliilor populare comunale împreună cu ocoalele silvice;

b) stabilește, în conformitate cu amenajamentele silvice și în limita unei singure posibilități anuale prevăzută de acestea, volumul de masă lemnoasă ce se poate exploata în fiecare an;

c) încheie cu comitetele executive ale consiliilor populare comunale contracte pentru executarea lucrărilor anuale de împăduriri, refacere și protecție a pădurilor, a celor de îngrijire și conducere a arboretelor, precum și a celor de punere în valoare a masei de exploatare și ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a tuturor obligațiilor prevăzute în contracte;

d) acordă asistență tehnică-silvică necesară bunei gospodăririi a pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale și exercită îndrumarea și controlul acestei activități;

e) livrează, contra plată, materialul săditor necesar executării lucrărilor de împădurire în aceste păduri;

f) efectuează controale prin sondaj asupra respectării dispozițiilor legale privind termenul, modalitățile și epocile de tăiere, scoatere și transport ale materialului lemnos din păduri, precum și a celor de gospodărire și paza pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale;

g) întocmește și înaintează, anual, Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, pînă la 15 februarie a anului următor, o informare privind modul de gospodărire și paza pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale din județ, în anul expirat.

Art. 24. — Ocolul silvic are următoarele atribuții:

a) ține evidența pădurilor și terenurilor ce constituie fond forestier administrat de comitetele executive ale consiliilor populare comunale;

b) colaborează cu comitetele executive ale consiliilor populare comunale la întocmirea proiectelor planurilor anuale ale lucrărilor de împăduriri, refacere și protecție a pădurilor și celor de îngrijire și conducere a arboretelor; execută obligațiile ce-i revin conform contractelor încheiate între inspectoratul silvic și comitetul executiv al consiliului

popular comun pentru executarea acestor lucrări;

c) amplasează parchetele anuale; întocmește și aprobă actele de punere în valoare pentru masa lemnoasă aprobată de inspectoratul silvic a se exploata anual și le predă comitetului executiv al consiliului popular comun;

d) sprijină comitetele executive ale consiliilor populare comunale ca exploatarea masei lemnoase să se facă cu respectarea prevederilor legale și sortarea materialului lemnos exploatat să se facă corespunzător pentru a se realiza cantitățile și calitățile prevăzute în actele de punere în valoare;

e) se îngrijește de instruirea pădurarilor comunali;

f) controlează din punct de vedere tehnic-silvic gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, precum și paza acestora, executînd trimestrial cite un control de fond în fiecare canton al acestor păduri și sesizează comitetele executive ale consiliilor populare comunale asupra constatărilor efectuate;

g) asigură rezolvarea, conform prevederilor legale, a proceselor verbale încheiate de pădurarii comunali pentru constatarea contravențiilor silvice săvîrșite în pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale; înaintează la organele de urmărire penală procesele verbale de constatare a infracțiunilor silvice săvîrșite în aceste păduri;

h) participă la adunările anuale ale delegaților pe comune, în care se analizează activitatea de gospodărire a pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, situate în raza de activitate a ocolului silvic, dă lămuriri necesare și face propuneri pentru buna desfășurare a acestei activități;

i) dă sprijin comitetelor executive ale consiliilor populare comunale la întocmirea dărilor de seamă anuale privind gospodărirea pădurilor administrate de acestea.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 25. — Prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și pentru pădurile administrate de comitetele executive ale consiliilor populare municipale și orașenești.

Art. 26. — Comitetul de Stat al Planificării și Ministerul Finanțelor, la propunerea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, vor modifica indicatorii economici și financiari planificați, cu influențele ce decurg din aplicarea prezentei legi.

Art. 27. — Prezenta lege intră în vigoare după 30 de zile de la publicarea în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România. Pe aceeași dată Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului de Miniștri nr. 2.315 din 19 noiembrie 1945 cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cu material lemnos a țărănimii muncitoare, Regulamentul pentru administrarea și gospodărirea pădurilor de folosință comună aprobat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 895 din 3 iunie 1955 și Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 755 din 6 aprilie 1968 privind unele măsuri pentru executarea lucrărilor de împădurire și refacere a pădurilor de folosință comună, precum și orice alte dispoziții, contrare prezentei legi, se abrogă.

În ultima săptămînă a anului care s-a încheiat a avut loc ședința plenară a Consiliului A.G.V.P.S. Reprezentanții celor aproape 200.000 vînători și pescari sportivi au analizat pe larg rezultatele obținute în anul care s-a scurs și măsurile ce trebuie întreprinse în 1972 pentru îmbunătățirea activității asociației generale și a celor județene.

Din dezbaterile ședinței s-a desprins pregnant faptul că față de perioada anterioară, în 1971 au fost înregistrate progrese în dezvoltarea activității asociațiilor în gospodărirea mai bună a fondurilor de vînătoare. O singură cifră este destul de elocventă în această direcție: numai în intervalul 1970—1971 au fost creșcuți și colonizați 144.000 de fazani, adică de două ori mai mult decît s-a realizat în perioada 1963—1969.

Lucrările ședinței plenare au demonstrat însă că în activitatea asociațiilor există încă mult loc pentru mai bine. În fiecare județ sînt posibilități, insuficient valorificate, pentru practicarea pe scară mult mai largă a vînătoare și pescuitului sportiv. O mare parte din cei ce au luat cuvîntul la dezbateri, printre care și Eugen Ionescu, președintele A.J.V.P.S.

Argeș, au reliefat necesitatea unei mai bune organizări a activității, pe plan local, astfel încît să se poată satisface, în măsura sporită, cerin-

Plenara Consiliului A.G.V.P.S.

Ocotirea și dezvoltarea faunei cinegetice și piscicole — în centrul atenției

țele membrilor asociațiilor. Dar această este strîns legată de mal buna gospodărire a fondurilor de vînătoare și piscicole, de înnulțirea și îmbunătățirea continuă a efectivelor. „Nimănu nu-i este indiferent — a arătat Constantin Labiș, președintele A.J.V.P.S. Prahova, modul în care sînt gospodărite efectivele de vîn și pescuit. Fiecare dintre noi avem datoria să apărăm prin toate mijloacele aceste bunuri naționale”. În aceeași ordine de idei, și alți vorbitori au subliniat necesitatea creării unei opinii de masă, nu numai în rîndul membrilor asociațiilor ci în rîndul tuturor cetățenilor pentru ocotirea vînului și a pescelui. Un accent deosebit s-a pus pe rolul ce revine membrilor asociațiilor în stîrpirea braconajului în respectarea legalității și a normelor în vigoare. De asemenea, va trebui întărit aportul pe care asociațiile pot să-l aducă la dezvoltarea

efectivelor de vîn, la îmbunătățirea calității lui, la valorificarea superioară a resurselor pădurilor și apelor țării. Colonizarea fazanului și mai ales a căpriorului în unele zone va trebui continuată cu intensitate și în anul acesta, ea constituind un pas important în îmbogățirea faunei cinegetice. De asemenea, va trebui acordată mai multă grijă populației și repopulării unor cursuri de apă și lacuri cu puiet din specii cerute de pescarii sportivi — crap, caras etc. — și pazei acestor fonduri. Se cere din partea asociațiilor mai multă inițiativă în organizarea concursurilor sportive de pescuit, în antrenarea unui număr sporit de locuitori ai satelor și orașelor la folosirea largă a acestui mijloc de destindere în mijlocul naturii.

Întărind caracterul sportiv, de masă, al activității lor, asociația generală și cele județene nu vor neglija nici latura eco-

nomică. Cu prilejul lucrărilor ședinței plenare s-au făcut numeroase propuneri, cum ar fi, bunăoară, dezvoltarea de noi activități care să ducă la creșterea rentabilității asociațiilor și la sporirea beneficiilor.

Aceste propuneri, printre care și cea făcută de Mihal Rebeniuc, președintele A.J.V.P.S. Timiș, de a se crea chioșcuri și magazine pentru desfacerea produselor de vînătoare și pescuit, merită toată atenția.

De o deosebită importanță pentru viața și bunul mers al fiecărei asociații este realizarea, în condiții optime, a planului de investiții. În aceeași ordine de idei se însere și realizarea corespunzătoare a sarcinilor de plan și valorificarea superioară a vînului, bineînțeles, nu în detrimentul membrilor asociațiilor.

În încheierea lucrărilor Plenarei Consiliului A.G.V.P.S., participanții la ședință au trimis o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, personal, în care își exprimă dorința fierbinte de a contribui cu toate forțele la îmbunătățirea activității asociațiilor județene, la antrenarea membrilor lor și a maselor largi de oameni ai muncii la ocotirea și dezvoltarea faunei cinegetice și piscicole, avuții de preț ale întregului popor.

F. NICOLAE

PROIECT

Lege privind gospodărirea apelor în Republica Socialistă România

Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român a hotărât ca proiectul de lege privind gospodărirea apelor în Republica Socialistă România să fie supus dezbaterii publice pentru a da posibilitatea comitetelor executive ale consiliilor populare, cadrelor din economie, specialiștilor, tuturor oamenilor muncii să-și aducă contribuția la definitivarea acestei legi.

Propunerile, sugestiile și observațiile în legătură cu acest proiect de lege vor fi înaintate consiliilor populare județene, Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, precum și presei centrale și locale.

În scopul conservării resurselor de apă ale țării, gospodării lor raționale, protecției calității apelor și apărării populației și a bunurilor împotriva acțiunii distructive a apelor, Marea Adunare Națională adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1. — În Republica Socialistă România, gospodărirea apelor constituie o problemă de stat.

Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, prin Consiliul Național al Apelor, îndeplinește politica partidului și statului cu privire la buna gospodărire a apelor și asigurarea surselor de apă pentru necesitățile întregii economii naționale și ale populației, coordonează, îndrumă și controlează folosirea și protecția calității surselor de apă.

Amenajarea apelor, conservarea și folosirea lor rațională, protecția calității împotriva poluării, prevenirea și apărarea împotriva acțiunii distructive a apelor sunt sarcini la a căror îndeplinire trebuie să participe, conform legii, toate organele și organizațiile de stat, organizațiile cooperatiste, alte organizații obștești și toți locuitorii țării.

ART. 2. — Sunt supuse prevederilor prezentei legi:

- apele de suprafață: cursurile de apă naturală și artificiale, lacurile naturale și artificiale, bălțile;
- apele subterane, inclusiv izvoarele;
- apele maritime interioare;
- marea teritorială.

Sunt de asemenea supuse prevederilor prezentei legi albiile cursurilor de apă, cuvețele lacurilor, malurile, faleză, plaja mării, fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale, precum și lucrările ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele prin care, direct sau indirect, se produc modificări definitive sau temporare în regimul de scurgere sau în calitatea apelor.

Apele ce formează sau traversează frontiera de stat sunt supuse dispozițiilor prezentei legi, în măsura în care prin convenții internaționale la care Republica Socialistă România este parte, nu se prevede altfel.

ART. 3. — Prin gospodărirea apelor, în sensul prezentei legi, se înțelege totalitatea măsurilor și lucrărilor menite să asigure în mod unitar regimul apelor cel mai corespunzător intereselor generale, în vederea prevenirii și combaterii acțiunii distructive a apelor, folosirii lor raționale pentru satisfacerea nevoilor social-economice și protecției lor împotriva epuizării și poluării.

ART. 4. — În vederea coordonării activității de gospodărire a apelor, pentru amenajarea complexă și valorificarea optimă a resurselor de apă, pentru protecția acestora împotriva poluării, precum și pentru prevenirea acțiunii distructive a apelor, Consiliul Național al Apelor asigură întocmirea, în colaborare cu ministerele, celelalte organe centrale și comitetele executive ale consiliilor populare județene sau al municipiului București, interesate, a planurilor de amenajare ale bazinelor hidrografice din Republica Socialistă România.

Planurile de amenajare evidențiază situația cantitativă și calitativă a resurselor de apă, pe bazine hidrografice, stabilesc excedentul și deficitul de apă în raport cu nevoile dezvoltării social-economice și indică măsurile care trebuie luate din punct de vedere tehnic și economic pentru soluționarea,

pe etape, a problemelor de gospodărire a apelor, în cadrul amenajării de perspectivă a bazinelor hidrografice.

Planurile de amenajare sau, cind este cazul, numai schemele hidrotehnice de amenajare complexă, se reactualizează periodic, corespunzător etapelor de dezvoltare ale economiei naționale.

ART. 5. — Gospodărirea apelor se face planificat.

Propunerile de plan pentru lucrările de punere în valoare complexă a surselor de apă și pentru lucrările complexe de apărare împotriva acțiunii distructive a apelor se fac de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, care, prin Consiliul Național al Apelor, centralizează cererile de apă și propunerile pentru lucrări de apărare ale ministerelor, celorlalte organe centrale, comitetelor executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București și le corelează, stabilind lucrările cele mai eficiente din punct de vedere al folosirii complexe și încadrării acestora în perspectiva gospodării apelor.

Pentru lucrările ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele și care modifică regimul de scurgere sau calitatea acestora, altele decât cele prevăzute la alineatul precedent, propunerile de plan se fac de ministere, celelalte organe centrale și comitetele executive ale consiliilor populare județene sau al municipiului București, cu acordul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

ART. 6. — Apele și lucrările de gospodărire a apelor — noduri hidrotehnice, acumulări, derivații, prize importante — se vor folosi complex, în scopul satisfacerii cu aceeași cantitate de apă și prin aceeași lucrare a unui număr cât mai mare de cerințe și pentru coordonarea folosirii apelor cu măsurile de combatere a efectului lor distructiv și cu măsurile de protecție a resurselor de apă împotriva epuizării și poluării.

CAPITOLUL II

Prevenirea și combaterea acțiunii distructive a apelor

Secțiunea I

Măsuri generale privind apărarea împotriva acțiunii distructive a apelor

ART. 7. — În vederea prevenirii și combaterii acțiunii distructive a apelor, prin planul și bugetul de stat, se asigură mijloacele necesare pentru construirea principalelor lucrări de regularizare a cursurilor de apă, acumulări, apărări de maluri, îndiguiri, corecții de torenți, desecări, asanări, împăduriri de terenuri degradate, prevenirea și combaterea eroziunii solului, precum și pentru activitatea de prognoză hidrometeorologică și de avertizare asupra pericolului de inundații.

În zonele expuse acțiunii distructive a apelor, organizațiile socialiste, celelalte persoane juridice, precum și persoanele fizice sunt obligate să ia măsurile și să execute lucrările necesare pentru apărarea bunurilor pe care le au în proprietate, administrare directă sau folosință.

Secțiunea II-a

Scurgerea apelor

ART. 8. — Apele trebuie lăsate să se scurgă conform cursului natural, deținătorii terenurilor din aval fiind obligați a primi apele ce curg în mod natural de pe terenurile situate în amonte.

Lucrările de barare sau traversare a cursurilor de apă, di-

gurile, podurile, drumurile, căile ferate, canalele și orice alte lucrări care pot constitui obstacole în scurgerea naturală a apelor vor fi astfel executate încât să nu se înrăutățească condițiile de scurgere.

ART. 9. — Lucrările sau orice alte măsuri prin care se modifică regimul de scurgere a apelor pot fi executate numai cu avizul organelor de gospodărire a apelor, dat asupra documentației tehnice, în conformitate cu prevederile legii. Pentru lucrările și măsurile care modifică șenalul apelor pe care se face navigație sau gabaritele de navigație, este necesar și avizul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

ART. 10. — Cel ce schimbă fără avizul organelor de gospodărire a apelor regimul de scurgere a apelor și prin aceasta cauzează sau ar putea să cauzeze pagube vor fi obligați de Consiliul Național al Apelor să restabilească situația inițială.

În caz de refuz, Consiliul Național al Apelor va dispune desființarea lucrărilor executate cu încălcarea prevederilor prezentei legi, sau executarea lucrărilor suplimentare ce se impun, pe cheltulala celor vinovați.

Secțiunea III-a

Protecția albiilor, malurilor și lucrărilor de apărare

ART. 11. — Albia este partea din valea naturală prin care se scurg apele ce se colectează din bazinele hidrografice.

Albia prin care se scurg apele la niveluri mici și mijlocii constituie albia minoră, iar suprafețele de teren peste care se revărsă apele la niveluri mari constituie albia majoră.

Delimitarea albiilor se face de organele de gospodărire a apelor, cu consultarea organelor de cadastru funciar și a deținătorilor cu orice titlu a terenurilor riverane.

ART. 12. — Albiile minore ale cursurilor de apă și cuvețele lacurilor sau bălților în starea lor naturală, precum și fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale sunt în administrarea directă a organelor de gospodărire a apelor. Cuvețele lacurilor sau bălților în starea lor naturală, aflate pe terenurile aparținând organizațiilor socialiste, altor persoane juridice sau persoanelor fizice, se administrează de acestea, potrivit indicațiilor organelor de gospodărire a apelor.

ART. 13. — Terenurile care alcătuiesc albiile majore ale cursurilor de apă sau formează zone inundabile ale lacurilor și bălților se folosesc de cel ce le are în proprietate, administrare directă sau folosință, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

ART. 14. — Riveranii și beneficiarii folosințelor de apă sunt datori să participe la executarea lucrărilor de întreținere a albiei, pe porțiunea pe care sunt riverani sau beneficiari de folosință, pentru a împiedica erodarea, prăbușirea malurilor ori împotmolirea albiei din cauza vegetației dăunătoare sau a altor obstacole care ar stingeri scurgerea normală a apei.

Organele de gospodărire a apelor coordonează îndeplinirea de către riverani și beneficiarii de folosință a obligației ce le revine, potrivit prevederilor alineatului precedent, stabilind sarcinile și contribuția fiecăruia din el și acordând, la nevoie, asistență tehnică de specialitate.

În cazul în care albiile sunt amenajate prin construcții, terasamente sau alte lucrări, întreținerea, repararea și refacerea acestor lucrări, precum și întreținerea albiilor pe zona amenajată, revine celor ce au în administrare directă sau în folosință lucrările respective.

Lucrările de întreținere a albiei minore și a malurilor în localitățile riverane cursurilor de apă, în zonele neamenajate se asigură de organele de gospodărire a apelor. La aceste lucrări se poate folosi și contribuția bănească și în muncă a locuitorilor din aceste localități, în conformitate cu dispozițiile Legii organizării contribuției bănești și în muncă pentru efectuarea unor lucrări de interes obștesc.

ART. 15. — Depozitarea de materiale de orice fel, în albiile apelor, nu este permisă

decît cu aprobarea organelor de gospodărire a apelor, dată cu acordul deținătorului de teren.

ART. 16. — Este interzisă plantarea sau tăierea arborilor și arbuștilor de pe terenurile ce nu fac parte din fondul forestier, situate în albiile apelor, fără aprobarea organelor de gospodărire a apelor, dată cu consultarea organelor silvice.

Pentru terenurile ce constituie fond forestier, tăierile de arbori și împăduririle se vor face pe baza planurilor cuprinse în amenajamentele silvice avizate de organele de gospodărire a apelor.

În zonele în care se află poduri, podețe sau alte lucrări de artă ori plantații de protecție a terasamentelor, căilor de comunicație, aprobarea prevăzută la alineatul precedent se va elibera și cu consultarea organelor care au în administrare directă sau în folosință aceste lucrări, iar în zonele în care se face navigație și cu acordul organelor competente ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

În zonele declarate parcuri naționale sau rezervații naturale, aprobarea se va da și cu acordul Comisiei pentru ocrotirea monumentelor naturii.

La cererea organelor de gospodărire a apelor, iar pentru apele navigabile și a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, deținătorii de terenuri sint obligați să facă plantări sau defrișări în albi, dacă interesele apărării malurilor, asigurării scurgerii nestingerite a apelor, folosirii apelor sau navigației, impune aceasta, cu respectarea prevederilor legale.

ART. 17. — Exploatarea nisipului, pietrișului, pietrei de ri, argilelor, marmelor și altor materiale din albiile sau din malurile cursurilor de apă, lacurilor sau mării este permisă numai pe baza și în condițiile autorizației eliberată de oficiile județene de gospodărire a apelor.

În cazul în care exploatarea afectează baraje, cai de comunicație, poduri și alte lucrări de artă, pentru obținerea autorizației este necesar și acordul acestor care au în administrare directă sau în folosință aceste baraje, cai de comunicație, poduri sau alte lucrări de artă.

Se exceptează de la prevederile acestui articol extragerile de balast sau nisip efectuate de către organele Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor pe cursurile de apă navigabile, în scopul întreținerii șenalului navigabil, precum și extragerile efectuate în scopul întreținerii șenalului navigabil al canalelor din Delta Dunării, de către unitățile de exploatare a stufului.

Sint, de asemenea, exceptate de la prevederile acestui articol extragerile de materiale din albi în cantități mici pentru trebuințele gospodăriilor aparținând persoanelor fizice. Aceste extrageri se pot face numai la o distanță de minimum 200 m de posturile hidrometrice sau de alte lucrări hidrotehnice și cu aprobarea comitetului executiv al consiliului popular pe a cărui rază teritorială se face extragerea care, în funcție de condițiile locale, va stabili de la caz la caz aceste cantități, astfel încît să nu se provoace degradări ale albiilor și malurilor.

Extragerile de materiale din albi în cantități pînă la 1 000 mc pe an, necesare întreținerii drumurilor publice, se pot autoriza global la începutul anului, pe baza listei de amplasamente prezentată de beneficiar.

ART. 18. — În vederea îmbunătățirii regimului de scurgere a apelor, modul de amenajare și exploatarea terenurilor expuse degradării sub influența apelor, se stabilește, după caz, de organele agricole, silvice sau piscicole cu acordul organelor de gospodărire a apelor și a comitetelor executive ale consiliilor populare municipale, orașenești și comunale, iar pe cursurile de apă navigabile și cu acordul organelor Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

ART. 19. — Pentru ca apele să nu fie lipsite de protecția pe care le-o asigură pădurile și pentru îmbunătățirea regimului de scurgere a apelor, în pădurile din zonele de deal și munte, se vor limita tăierile de arbori, la nivelul prevăzut în amenajamentele silvice, iar suprafața parchetului ce se va tăia ras, nu va depăși 10 hectare.

Planurile de împădurire și de amplasare a masei lemnoase de exploatat, precum și planurile de lucrări pentru combaterea eroziunii solului, regularizarea scurgerii apei pe versanți și de stingere a torenților, pe bazine hidrografice, vor fi avizate de organele de gospodărire a apelor.

În bazinele hidrografice în care există sau sint prevăzute a se realiza diguri, canale, baraje și lacuri de acumulare organele interesate vor lua măsurile de protecție a acestora, prin lucrări de combatere a eroziunii solului, de regularizare a scurgerii apei pe versanți și de amenajări silvice în bazine, precum și prin aplicarea unor reguli speciale de întreținere a lucrărilor executate și de exploatare a fondului forestier.

ART. 20. — În scopul protecției lacurilor de acumulare, barajelor, digurilor, canalelor sau altor lucrări de acest fel, în jurul sau în lungul lor, vor fi prevăzute zone de protecție. Mărimea zonelor de protecție și modul de folosire a terenurilor din aceste zone se stabilesc prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.

ART. 21. — Terenurile situate în zona dig-mal vor putea fi folosite numai în condițiile compatibile cu interesele apărării împotriva acțiunii distructive a apelor, stabilite de organele de gospodărire a apelor de acord cu cei ce au în exploatare și întreținere digurile.

ART. 22. — La cererea angajaților organelor de gospodărire a apelor, deținătorii terenurilor riverane sint obligați să permită:

- treccrea sau circulația angajaților organelor de gospodărire a apelor, în scopul îndeplinirii îndatoririlor ce revin acestor organe;
- efectuarea în albie și pe maluri de studii și măsurători privind regimul apelor, precum și întreținerea instalațiilor destinate acestor activități;
- transportul și depozitarea materialelor și utilajelor pentru acțiunile de asigurare a scurgerii apelor și de apărare împotriva acțiunii distructive a acestora, precum și executarea de lucrări de intervenție în acest scop.

Dacă accesul la ape ale angajaților organelor de gospodărire a apelor, în scopurile prevăzute la acest articol, nu se poate face decît prin terenuri agricole și forestiere sau prin terenuri aparținând Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne sau Consiliului Securității Statului, căile de acces se vor stabili de acord cu organele care au în administrare, folosință sau proprietate aceste terenuri. În cazul terenurilor agricole sau forestiere la stabilirea căilor de acces se va ține și acordul comitetului executiv al consiliului popular municipal, orașenesc sau comunal, după caz. Pentru daunele cauzate culturilor, deținătorii terenurilor vor fi despăgubiți conform normelor legale.

ART. 23. — În scopul protecției digurilor, barajelor și altor lucrări de apărare împotriva acțiunii distructive a apelor este interzis, fără autorizația organelor de gospodărire a apelor:

- extrage pămînt sau alte materiale din diguri, baraje sau din alte lucrări de apărare, precum și din zonele de protecție ale acestora;
- a planta pomi și arbori de orice fel pe diguri, baraje și pe alte lucrări de apărare;
- a circula cu vehicule sau a trece cu animale pe diguri sau baraje, în afară de cazul cind acestea sint carosabile sau trecerea se face prin

(Continuare în pag. a 7-a)

(Urmare din pag. a 6-a)

locuri anume destinate acestui scop.

a) a lăsa animale să pască pe diguri sau pe baraje, pe maluri sau în albiu, în zonele în care sint executate lucrări, precum și în perimetrul de protecție ale acestora.

Secțiunea IV-a

Organizarea apărării împotriva inundațiilor și ghețurilor

ART. 24 — Apararea împotriva inundațiilor și ghețurilor constituie o sarcină permanentă pentru toate organele și organizațiile de stat, celelalte organizații socialiste, precum și o îndatorire pentru toți locuitorii țării.

ART. 25 — Îndrumarea, coordonarea și controlul măsurilor de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor, pe întreg teritoriul Republicii Socialiste România, se face de Consiliul Național al Apelor, prin Comisia centrală de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor, din care fac parte reprezentanți ai ministerelor și altor organe centrale interesate.

Pe teritoriul fiecărui județ și al municipiului București, acțiunea de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor este coordonată și controlată de comitetele executive ale consiliilor populare, prin comisiile județene, municipale, orașenești sau comunale de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor.

În cadrul ministerelor, celorlalte organe centrale, precum și la unitățile care pot fi afectate de inundații, se constituie comandanțele de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor. Componenta, atribuțiile și modul de organizare și funcționare a comisiilor și comandanțelor de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor se stabilesc prin Regulamentul de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor, care se aprobă prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.

ART. 26 — Apararea împotriva inundațiilor și ghețurilor, se desfășoară pe bază de planuri de apărare ce se întocmesc pentru fiecare județ, municipiu, oraș, și comună, de comitetul executiv al consiliului popular local, cu asistența tehnică a oficiului județean de gospodărire a apelor, iar pentru fiecare obiectiv de apărare, de cei ce au în administrare directă sau în folosință aceste obiective. Conținutul cadru al planurilor de apărare se stabilește în Regulamentul de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor.

ART. 27 — În perioadele de ape mari, spre a se evita producerea de calamități, la propunerea comisiilor județene de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor, Comisia centrală de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor poate dispune inundarea dirijată a unor incinte dinaintea stabilite prin planurile de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor sau să introducă restricții în funcționarea sistemelor de evacuare a apelor, deținătorii terenurilor riverane fiind obligați să permită reținerea provizorie a apelor pe terenurile lor.

Despăgubirea celor daunați prin reținerea provizorie a apelor sau prin inundarea terenurilor în mod dirijat, se aprobă, în raport de paguba cauzată, prin hotărâre a Consiliului de Miniștri, la propunerea și pe baza documentațiilor întocmite în acest scop de comitetele executive ale consiliilor populare județene sau al municipiului București, cu avizul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

ART. 28 — În cazuri deosebite, la acțiunea de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor participă și forțele armate ale Republicii Socialiste România. Intervenția forțelor armate se face prin unitățile militare din zonă, pe baza dispozițiilor date, după caz, de Ministerul Forțelor Armate, Ministerul Afacerilor Interne sau Consiliul Securității Statului.

ART. 29 — Organizațiile socialiste sint obligate să asigure întreținerea corespunzătoare a lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor, la obiectivele expuse inundațiilor, aflate în administrarea sau în folosința lor și să le inzestreze cu unelte, materiale și utilaje, conform normativelor în vigoare.

ART. 30 — În caz de pericol de inundații sau a altor calamități produse de ape, deținătorii terenurilor riverane sint obligați să permită folosirea pământului, nisipului, pietrișului, pietrei și a altor materiale din albiu, ostroave și malurile apelor, în vederea executării lucrărilor urgente de apărare împotriva acțiunii distructive a apelor.

În cazul terenurilor din fondul forestier cu vegetație lemnoasă, terenurilor cu construcții, zonelor portuare, curților, instalațiilor subterane, precum și în cazul

terenurilor aflate în administrarea Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Consiliului Securității Statului, dispozițiile alineatului precedent se aplică numai cu acordul deținătorilor.

ART. 31 — În perioadele de ape mari, pentru prevenirea sau combaterea calamităților provocate de acestea, toți locuitorii apți de muncă sint obligați ca, la cererea organelor locale ale administrației de stat, să participe la acțiunea de apărare organizată de acestea. De asemenea, în același scop organizațiile socialiste, celelalte persoane juridice și persoanele fizice sint obligate, la cererea aceluiași organe, să pună la dispoziție materialele, unelte, mijloacele de transport și utilajele ce le dețin, pentru a fi folosite la acțiunea de apărare, în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL III

Folosirea apelor

ART. 32 — Apele vor fi gospodărite astfel încât să se asigure folosirea lor rațională și complexă, pentru satisfacerea cerințelor de apă, actuale și de perspectivă, ale populației și economiei.

ART. 33 — Cerințele noi de apă se satisfac din resursele de apă disponibile, în ordinea importanței social-economice a folosințelor, stabilită prin prezenta lege sau alte acte normative. Satisfacerea cerințelor de apă pentru populație primează față de orice altă folosință.

Au prioritate, de asemenea, alimentarea cu apă a unităților de deservire a populației și a sectorului zootehnic.

În caz că, într-o anumită zonă, nu există resurse de apă disponibile și apar cerințe de apă justificate, care au prioritate din punct de vedere social-economic, acestea pot fi satisfăcute din resursele de apă repartizate anterior altor folosințe.

În acest caz, organele de gospodărire a apelor vor stabili noului beneficiar al folosinței de apă, prin avizul dat în conformitate cu art. 59, lucrările sau măsurile pe care acesta trebuie să le realizeze pentru a se asigura funcționarea în continuare a folosinței de apă limitate.

ART. 34 — Apele subterane, inclusiv izvoarele, sint destinate în primul rind alimentării cu apă potabilă a populației și nu pot fi folosite în alte scopuri, cu excepția stingerii incendiilor, de-cit în cazurile în care cerințele de alimentare cu apă a populației nu sint afectate.

ART. 35 — Apa potabilă din rețeaua de alimentare cu apă a centrelor populate este destinată satisfacerii cerințelor populației și activităților social-economice, care nu pot fi lipsite de apă potabilă.

Această apă poate fi destinată și altor folosințe, numai dacă s-a asigurat satisfacerea cerințelor prevăzute la alineatul precedent și numai cu condiția ca noile folosințe să poată fi limitate sau desființate, în cazul cind se ivesc cerințe noi pentru alimentarea cu apă a populației.

ART. 36 — Organizațiile care folosesc apa sint obligate să adopte tehnologii de producție bazate pe consumuri de apă cât mai mici și să economisească apa prin recirculare sau folosire repetată. Consiliul Național al Apelor stabilește, în colaborare cu ministerele și celelalte organe centrale interesate, norme cu privire la consumurile de apă și urmărește aplicarea lor.

ART. 37 — Deținătorii de terenuri pot folosi liber, pentru trebuințele lor, apele care cad și se adună în mod natural din ploii și zăpezi pe aceste terenuri.

Apele de suprafață și subterane pot fi folosite liber, de o-ricine, pentru băut, adăpat, spălat, îmbăiat și alte trebuințe gospodărești, cu respectarea normelor sanitare și de protecție a calității apelor, dacă pentru aceasta nu se folosesc nici un fel de instalații, sau se folosesc instalații de mică capacitate destinate exclusiv satisfacerii necesităților gospodăriei proprii.

ART. 38 — Folosirea apelor de suprafață și subterane, pentru alimentări cu apă potabilă sau industrială, irigații, piscicultură, stuficultură, plutărit, flota-j, agrement, producerea de energie sau în orice alte scopuri, în afara celor prevăzute la art. 37, este permisă numai pe baza și în condițiile autorizației eliberate de oficiile județene de gospodărire a apelor.

ART. 39 — Dacă din cauze naturale sau alte cauze obiective, resursele de apă se micșorează astfel încât debitele de apă autorizate nu pot fi asigurate în întregime tuturor folosințelor, organele de gospodărire a apelor pot aplica restricții temporare în consumul de apă.

Restricțiile se aplică, în funcție de importanța social-econo-

mică a folosințelor, pe bază de planuri întocmite de organele de gospodărire a apelor, în colaborare cu beneficiarii folosințelor de apă, aprobate de comitetele executive ale consiliilor populare județene.

La aplicarea restricțiilor se va acorda prioritate satisfacerii alimentării cu apă a populației, unităților de deservire a populației, sectorului zootehnic și asigurării rezervei de apă pentru stingerea incendiilor. La unitățile piscicole amenajate, restricțiile nu vor depăși limita critică de viețuire a peștelui.

ART. 40 — Navigația, pescuitul, folosirea apelor minerale și termale, precum și exploatarea stufului în Delta Dunării sint reglementate prin norme speciale. Lucrările ce se execută în aceste scopuri, dacă modifică regimul de scurgere sau calitatea apelor, sint supuse prevederilor prezentei legi.

Navigația, plutăritul, flota-jul și pescuitul vor fi efectuate astfel încât să nu se producă stricăciuni malurilor și albiilor, construcțiilor și instalațiilor din albiu, monumentelor naturii și să nu se stănească folosirea apei de către alți îndreptățiți.

ART. 41 — Gospodăria apelor subterane de sub straturile freatice se face pe baza resurselor de apă confirmate de Comisia republicană de rezerve geologice.

ART. 42 — Pentru odihna și recreerea oamenilor și valorificarea frumuseților naturii, organele centrale și locale ale administrației de stat, în colaborare cu Ministerul Turismului și alte organe interesate, se îngrijesc de studierea și amenajarea de-a lungul cursurilor de apă sau în jurul lacurilor a unor zone turistice și de agrement.

CAPITOLUL IV

Protecția calității apelor

ART. 43 — Ministerele, celelalte organe centrale, organele locale ale administrației de stat, organizațiile socialiste, alte persoane juridice, precum și toți locuitorii țării, au datoria de a proteja apele împotriva poluării, astfel ca acestea să poată fi folosite în scopurile pentru care sint necesare populației, economiei și pentru ocrotirea vieții acvatice.

ART. 44 — Prin poluarea apelor se înțelege alterarea caracteristicilor naturale — fizice, chimice, biologice sau bacteriologice — ale apelor, în urma căreia acestea devin dăunătoare sănătății populației, animalelor și vegetației sau necorespunzătoare folosirii potrivit destinației lor.

ART. 45 — Evacuarea apelor uzate ori aruncarea sau injectarea, în orice mod, de materii care pot produce poluarea apelor de suprafață sau subterane nu este permisă de-cit pe baza și în condițiile autorizației eliberate de oficiile județene de gospodărire a apelor.

Evacuarea și injectarea de ape uzate sau alte materii în orizonturile acvifere subterane, situate sub stratul freatic, se face și cu avizul Departamentului geologiei din Ministerul Minei, Petrolului și Geologiei, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

ART. 46 — Ape uzate, în înțelesul prezentei legi, sint apele care se scurg după ce au făcut obiectul unei folosiri, cum sint apele utilizate în așezări omenești, spitale, sanatorii, fabrici, uzine, mine, schele, ferme zootehnice, depozite, scurgerile de la nave și ambarcațiuni, precum și scurgerile de ape din precipitații sau din alte surse care s-au încărcat cu substanțe străine provenite de la aceste folosințe.

Apele care în urma folosirii devin radioactive sau își măresc nivelul de radioactivitate naturală se consideră de asemenea ape uzate.

ART. 47 — Folosirea, transportul, manipularea și depozitarea de materiale ori alte substanțe, pe ape, în zonele din jurul apelor și în orice alt loc din care aceste materiale ori substanțe ar putea ajunge în apele de suprafață sau subterane, se va face în astfel de condiții încât să nu se producă poluarea apelor.

ART. 48 — Ministerele, celelalte organe centrale și comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București vor lua măsuri pentru construirea de stații și instalații de epurare la unitățile de sub îndrumarea și controlul lor care evacuează ape uzate cu un conținut ce depășește limitele stabilite de organele de gospodărire a apelor. Pentru apele uzate radioactive, aceste limite se stabilesc în colaborare cu organele centrale de stat competente.

Obligația prevăzută la alinea-

tul precedent se referă și la completarea sau extinderea stațiilor și instalațiilor de epurare existente, pe măsură ce capacitatea acestora devine insuficientă.

Unitățile care evacuează ape uzate în rețelele de canalizare ale centrelor populate sau ale altor beneficiari sint obligate să respecte condițiile de calitate impuse de organele de exploatare ale acestor rețele, conform normativelor în vigoare din acest domeniu, asigurând, atunci cind este cazul, epurarea apelor uzate la locul de producție, până la nivelul necesar.

ART. 49 — Este interzisă darea în exploatare de noi unități sau extinderea de unități existente care prin activitatea lor pot constitui surse de poluare a apelor, fără stații și instalații de epurare, ori fără alte lucrări sau măsuri de protecție a calității apelor, prevăzute în avizul de gospodărire a apelor.

Prin acest aviz, pe lângă condițiile de epurare a apelor uzate, organele de gospodărire a apelor pot impune unităților industriale, care se alimentează cu apă din surse de suprafață, să evacueze apele epurate în amonte de propria lor captare, ca o măsură de siguranță suplimentară de protecție a calității apelor.

ART. 50 — Organizațiile care posedă stații sau instalații de epurare a apelor sint obligate să le exploateze la capacitatea necesară asigurării calității apei împotriva poluării și să le întrețină în bune condiții, în conformitate cu normele tehnice de epurare și cu prevederile autorizației eliberate de organele de gospodărire a apelor.

ART. 51 — La stabilirea sau schimbarea procedurilor tehnologice, unitățile care evacuează ape uzate vor lua măsuri pentru reducerea în cât mai mare măsură a volumului de ape uzate, micșorarea nocivității acestor ape, recuperarea materialelor valoroase și epurarea apelor uzate evacuate, până la limitele stabilite de organele de gospodărire a apelor.

ART. 52 — În caz de poluare gravă a apelor, precum și în cazul existenței unui pericol de poluare gravă care amenință sănătatea populației sau poate produce pagube însemnate economice, Consiliul Național al Apelor poate dispune oprirea funcționării unității sau instalației care provoacă poluarea apei, până la înlăturarea cauzelor, cu înconștințarea prealabilă a organului central sau a comitetului executiv al Consiliului popular județean ori al municipiului București, în subordinea căruia se află unitatea sau instalația în cauză.

ART. 53 — Pentru asigurarea calității apei potabile, Ministerul Sănătății stabilește condițiile de potabilitate a apei, măsurile sanitare necesare la instalațiile de alimentare cu apă și la punctele de consum și asigură controlul asupra acestora.

În vederea protejării surselor și instalațiilor de alimentare cu apă potabilă, se instituie în jurul acestora zone de protecție sanitară în care, pe lângă măsurile prevăzute în acest capitol, se aplică și măsuri de protecție speciale. Stabilirea zonei de protecție sanitară și a regimului de folosire a terenurilor din aceste zone se reglementează prin norme legale speciale.

ART. 54 — Organele de gospodărire a apelor asigură organizarea fondului de date privind calitatea apelor, prin urmărirea sistematică a acestora și pun la dispoziția organizațiilor socialiste, la cererea acestora, rezultatele studiilor și cercetărilor întreprinse, precum și date cu privire la condițiile de descărcare a apelor uzate în apele de suprafață sau subterane. La constituirea fondului de date privind calitatea apelor, contribuie toate organizațiile care efectuează analize de ape, în condițiile ce se vor stabili prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.

ART. 55 — Organele de gospodărire a apelor exercită, potrivit normelor legale, controlul sistematic al aplicării măsurilor de protecție a calității apelor în acțiunea de control a aplicării măsurilor de protecție a calității apelor, colaborează cu organele sanitare, piscicole și vinătorești, turistice și cu alte organizații de stat și obștești.

CAPITOLUL V

Proiectarea, executarea, întreținerea și exploatarea lucrărilor ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele

ART. 56 — În sensul prezentei legi, prin lucrări ce se constru-

iesc pe ape sau au legătură cu apele, se înțelege:

a) lucrări de apărare împotriva acțiunii distructive a apelor: îndiguiri, apărări și consolidări de maluri și albiu, rectificări și reprofilări de albiu, lucrări de dirijare a apei, combaterea eroziunii solului, corectări de terenți, desecări și asanări, alte lucrări de apărare;

b) lucrări de folosire a apelor cu instalațiile aferente: alimentări cu apă potabilă, industrială și pentru irigații, amenajări piscicole, amenajări stufice, centrale hidroelectrice, folosințe hidromecanice, amenajări pentru navigație, plutărit și flota-j, poduri plutitoare, amenajări pentru agrement sau balneare, alte lucrări de acest fel;

c) lucrări de protecție a calității apelor sau care influențează calitatea apelor: lucrări de canalizare, deversare și evacuare de ape uzate, stații și instalații de epurare, injecții de apă în subteran, alte asemenea lucrări;

d) lucrări ce modifică regimul de scurgere a apelor: acumulări, derivații, traversări, amenajări pentru balastiere și exploatarea materiale, împăduriri și defrișări, perdele antierozionale sau filtrante, orice lucrări în albiile cursurilor de apă și în lacuri;

e) lucrări ce se execută pe plaja mării, fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale sau lucrări pentru apărarea țărmului mării;

f) lucrări de foraje, instalații hidrometrice, borne topohidrografice și orice alte lucrări de studii de teren în legătură cu apele.

ART. 57 — La elaborarea documentațiilor tehnice pentru lucrările prevăzute la art. 56 se va ține seama de prevederile planurilor de amenajare a bazinelor hidrografice, care au caracter director pentru toate lucrările ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele.

Planurile de amenajare vor fi avute în vedere și la executarea altor lucrări de-cit cele enumerate în art. 56, în scopul conservării amplasamentelor viitoarelor lucrări de punere în valoare a resurselor de apă.

Organele de gospodărire a apelor vor ține la dispoziția unităților interesate planurile de amenajare la care se referă prevederile acestui articol.

ART. 58 — Dacă o lucrare din categoria celor enumerate la art. 56 este corespunzătoare sau poate fi făcută corespunzătoare spre a fi folosită simultan de mai multe părți interesate, acestea se pot asocia pentru a executa în colaborare lucrarea de interes comun.

Organele de gospodărire a apelor vor prevedea, în avizul asupra documentației tehnice, asocierea și colaborarea părților interesate, ori de cite ori din punct de vedere al gospodăririi apelor și al eficienței economice este mai indicat ca, în locul mai multor lucrări din categoria celor prevăzute în art. 56, să se realizeze o lucrare cu caracter complex, după un proiect unitar. De asemenea, în lipsa unor prevederi legale sau a unei înțelegeri între părți, organele de gospodărire a apelor stabilesc în aviz, care sint părțile ce urmează să se asocieze, cotele cu care acestea urmează să participe la cheltuielile de execuție în raport cu folosirea sau interesele fiecăreia din ele, precum și termenile la care urmează să fie asigurate fondurile necesare.

ART. 59 — În vederea folosirii raționale și complexe a apelor, protecției calității apelor și evitării pagubelor produse de acțiunea distructivă a apelor, documentațiile tehnice ale lucrărilor ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele trebuie să aibă avizul conform al organelor de gospodărire a apelor.

Competențele de avizare se stabilesc prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Avizul organelor de gospodărire a apelor se referă la:

a) încadrarea lucrărilor în planul de amenajare a bazinului hidrografic respectiv;

b) asigurarea scurgerii normale a apelor;

c) apărarea împotriva acțiunii distructive a apelor;

d) posibilitățile de satisfacere a debitului de apă solicitat;

e) coordonarea cu folosințele de apă existente și cu interesele riveranilor;

f) protecția calității apelor;

g) folosirea complexă a apelor și a lucrărilor hidrotehnice și adoptarea celor mai raționale și economice soluții din punct de vedere al gospodăririi apelor;

h) stabilirea condițiilor de exploatare a lucrărilor din punct de vedere al gospodăririi apelor;

i) respectarea convențiilor internaționale privitor la apele ce formează sau traversează frontiera de stat.

(Continuare în pag. a 8-a)

Lege privind gospodărirea apelor în Republica Socialistă România

(Urmare din pag. a 7-a)

Consiliul Național al Apelor stabilește conținutul documentației tehnice pentru obținerea avizului de la organele de gospodărire a apelor și procedura avizării.

Dacă lucrarea nu este pusă în executare în termen de doi ani și jumătate de la data avizării, este necesar un nou aviz.

ART. 60. — Planurile și schemele hidrotehnice de amenajare a bazinelor hidrografice și reactivitățile periodice ale acestora, precum și documentațiile tehnice ale lucrărilor complexe de gospodărire a apelor de importanță deosebită, se avizează de organul colectiv de conducere al Consiliului Național al Apelor, cu participarea reprezentanților organelor centrale și locale interesate.

ART. 61. — Se exceptează de la prevederile art. 59 :

a) lucrările cu caracter provizoriu pentru alimentarea cu apă a lucrărilor de organizare de șantier, precum și a forajelor de cercetare geologică, dacă debitul total prelevat nu depășește doi litri pe secundă ;

b) injecțiile în scopuri tehnologice a apelor de zăcămint provenite de la schelele de extracție a țigăii, care nu produc poluarea straturilor de apă traversate.

ART. 62. — Avizul organelor de gospodărire a apelor prevăzute în art. 59 este necesar și în caz de modificare sau desființare a unor lucrări ale căror documentații tehnice au fost anterior avizate, dacă se schimbă elementele avute în vedere la emiterea avizului inițial.

ART. 63. — Organele de gospodărire a apelor pot obliga pe cei ce solicită să li se atribuie un drept de folosință, precum și pe cei cărora li s-a atribuit un astfel de drept, să execute lucrările sau să ia măsurile necesare pentru a nu se înrăutăți regimul de scurgere ori calitatea apelor, a nu se stinjenți funcționarea folosințelor existente sau ce se vor crea și a nu se provoca pagube riveranilor din amonte și aval.

ART. 64. — Darea în exploatare de către beneficiarii de folosință a lucrărilor pentru extragerea de materiale din albi pentru folosirea apelor ori pentru evacuarea apelor uzate, nu este permisă decât pe baza și în condițiile autorizației prevăzute în art. 17, 38 și 45 din prezenta lege.

La eliberarea autorizației, organele de gospodărire a apelor verifică respectarea prevederilor avizului dat în conformitate cu art. 59 din prezenta lege și stabilesc, ținând seama de acest aviz, modul în care se va exercita dreptul de folosință și vor fi exploatate lucrările.

ART. 65. — Autorizațiile se solicită de organizațiile socialiste, celelalte persoane juridice sau de persoanele fizice care exploatează lucrările.

Pentru lucrările care deservească mai mult beneficiari se eliberează o singură autorizație, celui care are în administrare directă sau în folosință acea lucrare. Bransamentele și racordurile se aprobă de titularii autorizației, în limitele drepturilor și cu respectarea condițiilor prevăzute în autorizația de exploatare a lucrării.

Consiliul Național al Apelor stabilește conținutul documentației tehnice necesare eliberării autorizației și procedura emiterii acesteia.

ART. 66. — Autorizația se poate elibera pe timp nedeterminat sau cu termen.

Dreptul dobândit în baza autorizației nu poate fi transmis fără acordul organelor de gospodărire a apelor.

Autorizația pentru folosirea temporară a apei pentru lucrări de foraj geologic se poate da global, la începutul anului, pe baza listei de amplasamente a punctelor de prelevare a apei ce se au în vedere în acel an.

ART. 67. — Autorizația își pierde valabilitatea în următoarele cazuri :

a) a expirat termenul pentru care a fost eliberată ;

b) drepturile dobândite nu sînt exercitate timp de doi ani consecutiv.

ART. 68. — Autorizația poate fi modificată, suspendată sau retrasă de organele care au eliberat-o, dacă :

a) resursele de apă sau albiile au suferit schimbări esențiale față de situația avută în vedere la eliberarea autorizației ;

b) apar noi cerințe de apă

care trebuie satisfăcute cu prioritate ;

c) din cauze neprevăzute sau din culpa titularului autorizației, exercitarea în continuare a dreptului dobândit periclitează viața sau sănătatea populației, ori securitatea bunurilor obștești sau ale persoanelor fizice.

ART. 69. — Lucrările construite pe ape sau avind legătură cu apele sînt fonduri fixe ale organizațiilor socialiste care le-au construit sau le-au dobândit în orice mod.

ART. 70. — Cei ce au în proprietate, administrare directă sau în folosință lucrări construite pe ape sau avind legătură cu apele sînt obligați să le întrețină în bune condițiuni și să le exploateze în conformitate cu prevederile avizelor și autorizațiilor eliberate de organele de gospodărire a apelor.

În cazul în care lucrarea de gospodărire a apelor deservește mai mulți beneficiari, aceștia se pot asocia în vederea întreținerii și exploatarei.

ART. 71. — Lucrările construite pe ape sau avind legătură cu apele, în care sînt interesați mai mulți beneficiari, se întrețin și se exploatează, după caz :

a) de beneficiarul principal stabilit prin actul de aprobare a lucrării ;

b) de fiecare beneficiar pentru partea de lucrări aferentă ;

c) de asociația beneficiarilor ;

d) de organele de gospodărire a apelor sau de alte organizații specializate stabilite prin dispoziții legale.

În cazurile prevăzute la acest articol, modul de întreținere și de exploatare a lucrărilor se stabilește prin regulamentul elaborat de părțile interesate. În regulamentul se stabilesc și celele de participare la cheltuielile comune de întreținere și exploatare, ori de câte ori pentru apa livrată, primirea de ape uzate în emisar sau pentru servicii prestate prin intermediul lucrărilor, nu sînt stabilite prețuri sau tarife legale.

Dacă întreținerea și exploatarea lucrărilor nu se face de organele de gospodărire a apelor, regulamentul prevăzut la alineatul precedent va fi avizat de aceste organe.

În lipsa unor prevederi legale sau în caz de neînțelegere între părți, organele de gospodărire a apelor stabilesc cine sînt părțile interesate în întreținerea și exploatarea lucrărilor prevăzute în acest articol, precum și cota lor de participare la suportarea cheltuielilor comune.

ART. 72. — Cei ce renunță la folosirea unei lucrări construite pe ape sau avind legătură cu apele sînt obligați, la cererea organelor de gospodărire a apelor, să desființeze această lucrare, dacă împiedică scurgerea apelor. În caz de refuz, Consiliul Național al Apelor este în drept să dispună desființarea lucrării pe cheltuielile beneficiarului de folosință.

CAPITOLUL VI

Măsuri pentru apărarea și conservarea terenurilor agricole în legătură cu executarea lucrărilor ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele

ART. 73. — Proiectarea și executarea lucrărilor ce se construiesc pe ape sau în legătură cu apele se va face cu respectarea prevederilor legale privind apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole.

ART. 74. — La stabilirea traseelor și amplasamentelor lucrărilor de indiguiri, apărări și consolidări de maluri, rectificări și reprofilări de albi și de combatere a eroziunii solului se va urmări evitarea ocupării de terenuri arabile, vii sau livezi.

ART. 75. — La proiectarea lucrărilor de folosire sau protecție a calității apelor, ca stații de pompare, rezervoare, stații de tratare, stații de epurare, stații de transformare electrice, ateliere, clădiri anexe, se vor adopta amplasamente, dispoziții în plan și soluții constructive care să asigure o folosire maximă a terenurilor ocupate, evitînd spații neutilizate în scop tehnologic.

În cazul dezvoltării unor lucrări de genul celor prevăzute la alineatul precedent se va ur-

mări folosirea maximă a terenurilor din perimetrul deja afectat lucrărilor existente, pentru a se evita sau reduce la strictul necesar scoaterea din producția agricolă a altor terenuri.

ART. 76. — La proiectarea lucrărilor de acumulare se va avea în vedere ca, pe lângă obținerea unor indicatori tehnico-economici favorabili, suprafețele de teren arabil, vii și livezi, inundate prin crearea lucrărilor să fie cit mai reduse și totodată să se obțină un volum de apă acumulat cit mai mare raportat la aceste suprafețe.

ART. 77. — Pentru compensarea pierderilor de producție agricolă de pe terenurile arabile inundate prin crearea lucrărilor de acumulare, în documentațiile tehnice se vor urmări :

a) scoaterea de sub regimul inundațiilor, în vederea trecerii la o categorie superioară de folosință, a unor suprafețe de teren, situate în aval de fiecare lac de acumulare, de mărime cel puțin echivalentă cu suprafața de teren arabil inundată de lacul de acumulare ;

b) asigurarea irigațiilor cu apă din lacurile de acumulare create în scopul alimentării cu apă potabilă și industrială, producerea de energie electrică și cînd este posibil și din cele pentru apărarea împotriva inundațiilor a unor suprafețe de teren de pe care să se obțină un spor de producție agricolă mai mare decît producția ce se realiza pe terenurile inundate de aceste lacuri.

ART. 78. — La organizarea executării lucrărilor ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele, terenurile agricole folosite temporar pentru îngroparea conductelor de aducțiune sau evacuare a apelor, precum și pentru organizarea de șantier, vor fi ocupate pe o durată de timp strict limitată la necesitățile procesului tehnologic de execuție și vor fi redată în stare de a putea fi folosite în producția agricolă la terminarea lucrărilor. Se va urmări, de asemenea, ca redarea terenurilor în producția agricolă să se facă înaintea perioadei de cultură agricolă.

Neredarea terenurilor în stare de a putea fi folosite în producția agricolă la expirarea termenului pînă la care s-a aprobat scoaterea temporară a acestora din producția agricolă constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor legale.

CAPITOLUL VII

Organizarea și controlul în domeniul gospodăririi apelor

ART. 79. — Organe de gospodărire a apelor în înțelesul prezentei legi sînt :

a) Consiliul Național al Apelor, care asigură gospodărirea apelor pe bazine hidrografice și pe întreg teritoriul țării ;

b) Oficiile județene de gospodărire a apelor, din subordinea comitetelor executive ale consiliilor populare județene care asigură gospodărirea apelor pe plan local.

ART. 80. — Pentru aplicarea dispozițiilor prezentei legi și asigurarea disciplinei de stat în domeniul apelor, angajații organelor de gospodărire a apelor, în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, au dreptul :

a) de acces la ape, în zonele din lungul apelor, precum și în orice loc unde este necesar a face constatări privind aplicarea măsurilor de gospodărire a apelor ;

b) de a inspecta lucrările construite pe ape sau avind legătură cu apele și de a verifica dacă acestea sînt executate, exploatate și întreținute în conformitate cu dispozițiile legale și dacă s-au respectat prevederile din avizele și autorizațiile eliberate de organele de gospodărire a apelor ;

c) de a examina, la unitățile controlate, orice date sau documentații necesare controlului și a preleva probe de apă.

Conducătorii unităților controlate sînt obligați a da toate informațiile necesare efectuării controlului.

d) de a da indicații obligatorii unităților controlate pentru luarea măsurilor necesare în vederea înlăturării deficiențelor constatate ;

e) de a dispune sistarea temporară sau desființarea lucrărilor

ce se construiesc pe ape sau au legătură cu apele, fără aviz și autorizație legală sau care se execută cu încălcarea avizului sau autorizației și prin aceasta pun în pericol sănătatea populației sau creează pagube economice ;

f) de a constata încălcările care constituie infracțiuni sau contravenții în domeniul gospodăririi apelor și a încheia actele prevăzute de dispozițiile legale.

Pentru exercitarea drepturilor prevăzute la alineatul precedent, în unitățile Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Consiliului Securității Statului, organele de gospodărire a apelor vor obține în prealabil aprobarea acestora.

Organele miliției și celelalte organe de stat sînt obligate să dea concurs angajaților organelor de gospodărire a apelor, în cazul cînd acestea întîmpină rezistență în exercitarea drepturilor prevăzute la alineatul 1.

ART. 81. — Măsurile ce se iau de organele de gospodărire a apelor, în conformitate cu prevederile art. 80, nu înțără obligația celor vinovați, de a repara pagubele produse prin încălcarea prevederilor prezentei legi sau a avizelor și autorizațiilor emise de organele de gospodărire a apelor.

ART. 82. — Pentru exercitarea inspecției și controlului în domeniul gospodăririi apelor, în cadrul Consiliului Național al Apelor funcționează Inspecția de stat a apelor. Organizarea și funcționarea Inspecției de stat a apelor se stabilesc prin decret al Consiliului de Stat.

ART. 83. — În vederea cunoașterii resurselor de apă și a regimului acestora, Consiliul Național al Apelor efectuează prin unitățile de specialitate observații, măsurători, studii hidrologice, hidrogeologice și meteorologice, păstrează, prelucrează și pune la dispoziția organizațiilor socialiste date, informații și prognoze, necesare activității acestora.

Organizarea și păstrarea fondului de date hidrologice, hidrogeologice și meteorologice, precum și modul de deservire cu date, informații și prognoze, se stabilesc prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Organizarea și păstrarea fondului de documentații hidrologice pentru apele subterane urmează regimul stabilit de dispozițiile legale pentru lucrările geologice.

ART. 84. — Organele de gospodărire a apelor întocmesc și țin la zi cadastrul general al apelor, cuprinzînd date asupra resurselor de apă, lucrărilor și folosințelor de apă, zonelor inundabile, degradărilor produse de ape pe albiile acestora, sursele de poluare a apelor și alte elemente caracteristice, furnizînd organizațiilor socialiste datele și informațiile ce le sînt cerute.

Deținătorii terenurilor riverane și beneficiarii de lucrări construite pe ape sau avind legătură cu apele sînt obligați să pună la dispoziția organelor de gospodărire a apelor, la cererea acestora, datele necesare pentru întocmirea și ținerea la zi a cadastrului general al apelor.

ART. 85. — Beneficiarii lucrărilor construite pe ape sau avind legătură cu apele sînt obligați să efectueze în zona acestor lucrări și să comunice organelor de gospodărire a apelor, potrivit instrucțiunilor tehnice date de aceste organe, observații, analize și măsurători sistematice cu privire la regimul apelor și la modul de comportare a lucrărilor, asigurîndu-și în acest scop instalațiile necesare.

Instrucțiunile tehnice prevăzute la alineatul precedent se dau o dată cu eliberarea autorizației prevăzute în art. 17, 38, 45 și 66 alineatul ultim.

ART. 86. — Oficiile județene de gospodărire a apelor acordă, în problemele ce formează obiectul atribuțiilor lor, asistență tehnică de specialitate comitetelor executive ale consiliilor populare municipale, orașenești și comunale.

ART. 87. — Organele de gospodărire a apelor sînt în drept a percepe taxe pentru folosirea apei și pentru evacuarea în apele de suprafață și subterane a apelor uzate.

Folosințele la care se aplică prevederile alineatului precedent, mărimea taxelor, elementele de stimulare a unităților, precum și modul de utilizare pentru lucrări de gospodărire a apelor a sumelor încasate din taxe, se stabilesc prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Pentru degradarea calității resurselor naturale de apă, în condiții ce depășesc limitele admise de normele de igienă, se pot aplica și penalități ce se vor stabili prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

ART. 88. — La ministere, la celelalte organe centrale și la organele locale ale administrației de stat, care au în subordine unități ce folosesc sau eva-

cuează cantități importante de apă, precum și la aceste unități, vor fi desemnați unul sau mai mulți salariați care să aibă răspunderea pentru problemele de folosire rațională și protecție a calității apelor.

Cazurile în care se aplică prevederile acestui articol se stabilesc de Consiliul Național al Apelor, de acord cu ministerele, celelalte organe centrale și organele locale ale administrației de stat, interesate.

CAPITOLUL VIII

Sancțiuni

ART. 89. — Executarea de lucrări pe ape sau avind legătură cu apele, ori modificarea sau extinderea unor astfel de lucrări, fără avizul organului de gospodărire a apelor sau cu încălcarea avizului, dacă prin aceasta se creează un pericol pentru populație ori s-ar putea cauza pagube economice naționale, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează evacuarea de ape uzate în apele de suprafață sau subterane, dacă prin aceasta se periclitează sănătatea oamenilor, viața animalelor, producția agricolă sau industrială, ori fondul piscicol sau orice alte folosințe.

În cazul în care faptele prevăzute la alineatele 1 și 2 au avut ca urmare vătămarea sănătății ori a altor interese legale ale unei persoane sau au produs o pagubă economice naționale, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă nu constituie o infracțiune mai gravă.

ART. 90. — Angajații organelor de gospodărire a apelor, anume desemnați de președintele Consiliului Național al Apelor, sînt competenți să întocmească acte de constatare a infracțiunilor în domeniul gospodăririi apelor și a infracțiunilor silvice privind tăierea tiră drept a vegetației forestiere care asigură protecția malurilor cursurilor de apă și lucrărilor de gospodărire a apelor.

ART. 91. — Faptele care constituie contravenții la normele privind gospodărirea apelor și sancțiunile corespunzătoare se stabilesc prin hotărîre a Consiliului de Miniștri. Sancțiunile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

ART. 92. — În afară de cazurile ce au fost prevăzute expres, măsurile pe care organele de gospodărire a apelor sînt în drept a le lua în baza prevederilor prezentei legi și care afectează interesele beneficiarilor de folosință, riveranilor sau altor părți interesate, vor fi luate cu consultarea prealabilă a acestora.

ART. 93. — Supravegherea și urmărirea comportării în timp a barajelor și a altor construcții hidrotehnice, în vederea prevenirii degradării și avarierii acestora, precum și controlul modului cum se îndeplinește această obligație, se vor face în conformitate cu norme legale speciale.

ART. 94. — Împotriva măsurilor luate de organele de gospodărire a apelor în baza prevederilor art. 10, 68 și 72, se poate face plîngere, în termen de 15 zile de la comunicarea măsurii, la Consiliul Național al Apelor.

Plîngerea se soluționează de președintele Consiliului Național al Apelor sau delegatul acestuia, prin încheiere motivată care este definitivă și executorie.

Actul de stabilire a cheltuielilor prevăzute la art. 10 și 72, împotriva căruia nu s-a făcut plîngere în termenul prevăzut în alineatul 1, precum și în cazul respingerii plîngerii, constituie titlu executoriu.

Împotriva măsurilor luate de organele de gospodărire a apelor în baza prevederilor art. 14 alineatul 2, se poate face plîngere, în termen de 15 zile de la comunicarea măsurii, la Comitetul executiv al consiliului popular județean în raza administrativ-teritorială a căruia s-a luat măsura. Plîngerea se soluționează prin decizie, care este definitivă și executorie.

ART. 95. — Autorizațiile prevăzute la articolele 17, 23, 33, 45 și 66 alineatul ultim, eliberate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, își păstrează valabilitatea.

ART. 96. — Prezenta lege intră în vigoare după 30 zile de la publicare. Pe aceeași dată, decretul nr 143 din 4 aprilie 1953 privind folosirea rațională, amenajarea și protecția apelor, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi, se abrogă.

ERGONOMIA ÎN AGRICULTURĂ

În stadiul actual de dezvoltare a agriculturii țării noastre, caracterizat prin creșterea rapidă a forțelor de producție, diversificarea și intensificarea continuă a producției, complexitatea crescândă a problemelor tehnice și economice specifice acestei ramuri importante a economiei naționale solicită promovarea pe scară largă a unor metode moderne de organizare și conducere a producției și a muncii. Metodele de organizare a producției și a muncii bazate pe rutină, tributare tradițiilor, aplicate după criterii subiective nu mai pot fi compatibile cu gradul actual de intensitate a proceselor de producție, cu stadiul de înzestrare tehnico-materială. Se impune din ce în ce mai acut găsirea unor soluții științifice moderne, adecvate acestui stadiu de dezvoltare a agriculturii.

Pe plan mondial, organizarea științifică a muncii bazată pe un studiu aprofundat și multilateral este apreciată nu numai din punct de vedere al rezultatelor obținute în producție ci și în raport de modul cum ea corespunde trăsăturilor biologice și psihologice ale lucrătorului, de felul cum sînt respectate regulile economiei de efort, și de gradul de oboseală a omului în procesul realizării unei sarcini de producție. Din acest punct de vedere, ergonomia, care reprezintă un complex de cercetări multidisciplinare, cu posibilități largi de a furniza cunoștințele necesare asupra muncii umane, a metodelor raționale de adaptare a omului la muncă și a muncii la om, constituie una din metodele moderne folosite pentru organizarea științifică a producției și a muncii.

Poate datorită faptului că ergonomia este încă o știință nouă sau poate datorită unor considerente de ordin subiectiv privind aprecierea muncii lucrătorilor din agricultură, pînă în prezent, în acest domeniu, ea nu a găsit un teren fertil de dezvoltare. Cercetările pe bază de cronometrări și cronografieri cu privire la analiza locurilor de muncă din agricultură, a formațiilor de muncă în scopul stabilirii timpului și a normelor de muncă ca elemente de bază ale aplicării sistemului socialist de retribuire a muncii, au fost necesare într-o anumită etapă de dezvoltare a agriculturii. Dar pe măsura

meccanizării și automatizării proceselor tehnologice din agricultură, a intensificării tehnologiilor de producție, a chimizării și dotării cu o bază tehnico-materială complexă, devine tot mai util să se analizeze întregul complex de procese (tehnice, economice, biologice, biofizice, psiho-sociale, organizatorice etc.) care apar în cadrul sistemului om-muncă, în scopul optimizării randamentului în muncă, pe măsura capacităților umane.

Cercetările care s-au făcut asupra igienei și fiziologiei muncii din agricultură (Institutul de igienă) și o anchetă socio-economică asupra mecanizatorilor din agricultură (Institutul de cercetări pentru economie agrară) sînt abordări parțiale ale unor complexe studii de ergonomie și ele nu au dat încă soluțiile cerute de practica agricolă. Astfel, în ceea ce privește munca grea, limitele energetice ale acesteia au fost fixate la 2000 de calorii pe schimb pentru bărbați și 1600 de calorii pentru femei. Pe de altă parte, s-a calculat că intensitatea efortului la principalele lucrări agricole variază între 2,36 și 7,89 calorii pe minut. În scopul aplicării juste a sistemului de retribuire a muncii este necesar a se da o serie de criterii științifice pentru clasificarea lucrărilor agricole, mai ales în condițiile în care în agricultura cooperatistă din țara noastră peste 55% din participanții la muncă sînt femei.

O trecere sumară în revistă a problematicii cercetărilor ergonomice din agricultură duce la concluzia că este oportun ca acest gen de cercetări să-și găsească locul cuvenit, cu scopul de a da soluții fundamentate științifice pentru organizarea muncii în agricultură. Astfel, sînt necesare studii cu privire la: gradul de oboseală la executarea manuală sau mecanică a diferitelor lucrări agricole în raport cu consumul de energie, necesarul alimentar și gradul de asigurare a nivelului alimentației; reacțiile organismului la condițiile de microclimat din sere, solarii, adăposturi de animale; nivelul zgomotelor și vibrațiilor în anume munci agricole și reacțiile organismului lucrătorilor; intensitatea efortului și reacțiile organismului lucrătorilor la executarea diferitelor munci manuale și mecanizate (în campanii agricole, la diferite

culturi, în ateliere mecanice, în adăposturile de animale, în depozite și magazii etc.); aspecte ergonomice la lucrările de întreținere a culturilor, de recoltare, manipulare, transport și depozitare a produselor agricole; influența virfurilor de muncă din agricultură asupra gradului de oboseală și a capacității de muncă a lucrătorilor; cauzele accidentelor de muncă din agricultură, repartiția lor pe luni, zile și ore; remedii pentru eliminarea acestora; factorii psiho-sociali de influență a capacității de muncă a lucrătorilor din diferite ramuri și sectoare ale agriculturii; analiza ergonomică a diferitelor locuri de muncă din agricultură în corelație cu gradul de îndeplinire a normelor de muncă etc.

Această problematică trebuie să constituie obiectul cercetărilor din diferite domenii ale agriculturii. Astfel, mecanizatorii și lucrătorii din stațiunile pentru mecanizarea agriculturii, din atelierele de reparații, din centrele de condiționare, sortare și deshidratare a produselor agricole trebuie să constituie un prim obiect al cercetărilor de ergonomie din agricultură. Apoi, este cunoscut faptul că unele procese de producție din agricultură au căpătat un caracter industrial din punct de vedere al desfășurării proceselor de muncă și de producție (în legumicultură — sere și solarii; în zootehnie — complexe de creștere industrială a animalelor). Și aici, este necesar a se cerceta nu numai influența condițiilor de microclimat asupra sănătății și producției plantelor și animalelor ci și asupra capacității de muncă a lucrătorilor din aceste sectoare.

Cel mai mare volum de muncă din activitatea lucrătorilor agricoli se desfășoară, după cum se cunoaște, în aer liber. Condițiile specifice de muncă din câmp, gradul de izolare mai mult sau mai puțin accentuat, posibilitățile de alimentație diferite de cele din gospodăria personală sau de la grupul social, influența permanentă a unor factori naturali (vînt, precipitații, temperatură ridicată sau scăzută, praf etc.) solicită organismul lucrătorilor agricoli, determină unele modificări ale funcțiilor psihice sau fizice. Acestea, ca și specificul muncilor agricole, cu virfuri de muncă în perioada campaniilor agricole, cînd solicitarea fizică și psihică este maximă, creează o serie de implicații atît asupra capacității de muncă a lucrătorilor cît și asupra gradului de participare la lucru, asupra randamentelor etc. Asemenea aspecte n-au fost pînă acum abordate pe un front mai larg.

Din cele de mai sus rezultă necesitatea dezvoltării cercetărilor de ergonomie din agricultură. Ea este impusă de cerințele unei organizări științifice a producției și a muncii.

Dr. ing. Fl. CIOCOIU
Institutul de cercetări
pentru economie agrară
și organizarea întreprinderilor
agricole socialiste

O lucrare de mare responsabilitate

Recensămîntul animalelor

În sistemul evidențelor organizate, specifice conducerii planificate a economiei naționale, recensămîntul animalelor — lucrare statistică de mare volum și însemnătate — preocupă în aceste zile pe toți lucrătorii din agricultură. Din anul 1962, această importantă lucrare, efectuată an de an, contribuie la stabilirea unor date certe asupra efectivelor, date cu o valoare deosebit de mare în fundamentarea științifică a planurilor anuale și de perspectivă, pentru analiza dezvoltării multilaterale a creșterii animalelor.

În conformitate cu H.C.M. nr. 1470 din 15 noiembrie 1971, recensămîntul animalelor din 1972 a început la 3 ianuarie și se va încheia la 10 ianuarie a.c., urmînd ca acesta să furnizeze date exacte în legătură cu efectivele de animale — bovine, porcine, ovine, caprine, măgari și catiri, iepuri de casă, păsări și familii de albine existente pe teritoriul țării la data de 3 ianuarie. Potrivit acestei hotărîri, principala răspundere privind organizarea și executarea lucrărilor de înregistrare, respectarea termenelor stabilite și exactitatea datelor înscrise revine, în primul rînd, comitetelor executive ale consiliilor populare județene, municipale, orașenești și comunale. Ele au sarcina să asigure personalul necesar efectuării recensămîntului, instruirea lui, condițiile necesare bunei desfășurări a acestei acțiuni. În același timp, pentru realizarea cît mai perfectă a lucrărilor recensămîntului, aportul inginerilor zootehniști, al medicilor veterinari, al tuturor specialiștilor cu pregătire superioară și medie care activează în ramura producției animale constituie una dintre cele mai importante obligații profesionale.

Nu trebuie scăpat nici o clipă din vedere că rezultatele recensămîntului vor face parte integrantă din datele bilanțiere ale primului an al cincinalului, ale Programului național de dezvoltare a zootehniei aflat în plină desfășurare. Spre deosebire de ramura vegetală unde producția se realizează, aproape în totalitate, în unități agricole socialiste, în ramura creșterii animalelor, gospodăriile personale ale populației dețin o pondere însemnată atît în privința efectivelor, cît și a producțiilor acestora. Or, dacă pentru efectivele de animale aflate în proprietatea fermelor zootehnice ale întreprinderilor agricole de stat sau ale cooperativelor agricole, precum și ale altor unități de stat, dispunem în orice moment de date cu privire la situația numerică a efectivelor de animale, pe structuri de vîrstă și de greutate, nu același lucru se poate spune despre gospodăriile personale ale populației. În acest context, înregistrarea corectă a datelor, prin vizitarea de către recenzor a tuturor gospodăriilor repartizate și prin numărarea efectivă a animalelor existente atrage după sine responsabilități cu totul deosebite. „...toți deținătorii de animale — se stipulează în Hotărîre — sînt obligați să declare organelor de recensămînt numărul de animale pe care îl au din categoriile recensate și să înlesnească numărarea acestora la fața locului”.

Numai respectînd cu strictețe prevederile H.C.M. nr. 1470/1971, lucrările recensămîntului animalelor se vor desfășura în condiții optime, iar rezultatele acestuia vor putea constitui o bază reală, științifică, pentru analiza rezultatelor obținute, pentru jațonarea căilor pe care le avem de străbătut pentru realizarea sarcinii de răspundere trasate de conducerea partidului și statului tuturor lucrătorilor din zootehnie, aceea de a asigura cît mai curînd acestei ramuri o pondere cît mai mare în ansamblul agriculturii noastre socialiste.

Iată de ce, în aceste zile, mobilizarea tuturor factorilor de răspundere în încheierea corectă și operativă a lucrărilor recensămîntului, înalțul simț de responsabilitate al populației crescătoare de animale, se impune ca elemente hotărîtoare, care vor contribui la exactitatea și utilitatea economică a datelor înscrise, la succesul deplin al întregii acțiuni.

ENTUZIASTĂ MUNCĂ PATRIOTICĂ PE ȘANTIERELE DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare

Profînd de timpul prielnic al acestei ierni blinde, zeci, sute de mii de locuitori ai satelor și orașelor au ieșit la lucru pe șantierele de îmbunătățiri funciare. Răspunzînd cu entuziasm chemării partidului nostru, de a contribui efectiv la ridicarea productivității pămîntului, acțiune de primă însemnătate economică, la înfrumusețarea localităților, în aceste zile numeroși țărani cooperatori din județele Teleorman, Ilfov, Argeș, Vrancea și alte părți ale țării participă activ la lucrările de desecări, extinderea irigațiilor și combaterea eroziunii solului. Cea

de ceas, zi de zi, săptămîină de săptămîină, cresc suprafețele de terenuri roditoare redede, cu forțe locale, circuitului agricol, apar noi amenajări menite să contribuie la sporirea recoltelor, la întărirea economică a unităților agricole, a satelor și orașelor patriei.

În cele două fotografii: aspecte de lucru de pe șantierele din comuna Mitreni, județul Ilfov, unde în ultima vreme au participat la lucru aproape toți membrii cooperativei agricole de aici.

După cum se știe, ceapa verde se obține din arpagic stufat, care se plantează toamna sau primăvara devreme. recoltarea făcându-se în luna aprilie-mai. La Institutul agronomic „Dr. P. Groza” din Cluj s-a elaborat un nou sistem de cultură care permite obținerea de ceapă verde, în cultură în câmp, încă în cursul lunilor martie-aprilie.

Folosind în cultură o specie perennă, ceapa de iarnă (*Allium fistulosum*) și aplicând un sistem de cultură anuală — succesivă, se poate obține ceapă verde, cu calități comerciale și gustative asemănătoare cu cele ale cepei verzi comune, încă din cursul lunii martie, cu 3-4 săptămâni mai devreme decât din culturile obișnuite.

În cultură succesivă, ceapa de iarnă poate să urmeze după orice altă cultură care eliberează terenul până în luna iulie (verdețuri, gulioare, varză timpurie, cartofi, cereale). Cultura se încheie primăvara foarte devreme, eliberând terenul pentru culturile ce se înființează la sfârșitul lunii aprilie sau în luna mai.

Ceapa de iarnă se poate cultiva prin semănat direct sau prin intermediul răsadului. Cultura prin răsaduri este mai sigură, mai precoce, dă producții mai ridicate și cu eficiență economică mai mare.

Semănatul direct în câmp se face în perioada 1-10 iulie, într-un sol foarte bine pregătit, mărunțit și ușor așezat, cu umiditate corespunzătoare pentru încolțirea semințelor. În caz de nevoie, se aplică o irigare de aprovizionare a solului. Dacă semănatul direct se face primăvara devreme, rezultatele de producție sînt tot așa de bune ca și la cultura din răsad.

Producerea răsadurilor se face pe straturi sau în răsadnițele epuizate și durează 50-55 de zile. Semănatul pentru producerea de răsad se face pînă cel mai tîrziu la 10-15 iulie, în rînduri dese (5-7 cm), cu 10-15 grame de sămînță la metrul pătrat. Este nevoie să se ude des, pentru a se asigura încolțirea

distanța la care se cultivă ceapa.

Densitatea plantelor în cultură este variabilă, de 200 000-300 000 la hectar. Disponibilitatea rîndurilor se face în funcție de mijloacele pe care le folosim la întreținere. Astfel, se poate semăna sau planta în benzi, la distanța de 3 x 25 cm + 65 cm în cazul în-

fertilizează cu cîte 100-200 kg de azotat de amoniu și 150-300 kg de superfosfat, la hectar.

Cultura se îngrijește ca și ceapa comună.

În a doua jumătate a lunii octombrie, se recomandă mușuroirea plantelor cu rarița sau cu sapa, pentru a înălbi tulpina falsă, pe o porțiune cit mai mare. Prin această lucrare porțiunea etiolată crește de la 4,8 cm la 8,1 cm. Părțile etiolate ale plantelor sînt foarte fragede și cu un gust plăcut.

Tratamentele fito-sanitare sînt la fel de necesare ca și la ceapa comună și se execută cu aceleași preparate.

Plantele ierneză în stare verde, fără protecție și își reiau vegetația îndată după topirea zăpezii și după ce se realizează temperaturi medii de 4-5°C. În felul acesta, la sfîrșitul lunii martie sau începutul lunii aprilie se poate începe recoltarea. Aplicarea unor adăposturi de material plastic deasupra culturii poate devansa recoltarea cu încă 5-7 zile.

Recoltarea se face prin dislocarea plantelor cu casmaua, plugul fără cormană, sau dislocatorul de rădăcinoase; plantele se adună, se curăță, se leagă în mănunchiuri și se valorifică. Cele două virfuri de muncă ale culturii, plantarea răsadului (august) și recoltarea produsului (martie-aprilie) nu coincid cu perioade de muncă prea aglomerate în agricultură.

Ca plantă perennă, ceapa de toamnă se cultivă la fel, numai că în fiecare primăvară se recoltează parțial și astfel cultura poate rămîne 8-10 ani pe același teren.

Pentru sezonul ce urmează, s-a produs o cantitate de 800 kg de semințe, care pot fi procurate de la Oficiul pentru producerea și valorificarea semințelor de legume, București. Sămînța produsă și pusă în vânzare are categoria biologică elită sau originală, puritatea 99 la sută și facultatea germinativă peste 90 la sută, fiind astfel de calitate superioară.

Conf. dr. Dumitru INDREA
Institutul agronomic „Dr. P. Groza” — Cluj

In serele cu tomate

UN MIJLOC EFICIENT DE INFLUENȚARE A TIMPURIETĂȚII

În scopul producerii de tomate cît mai timpurii, concomitent cu menținerea producției la un nivel ridicat, s-au căutat noi metode de dirijare a plantei care să rezolve aceste două cerințe.

Procedeu practicat în cadrul unei ferme la întreprinderea intercooperatistă de sere București, în 2 cicluri, de iarnă-primăvară — pe circa 500 mp și vară iarnă — pe suprafețe de 10 000 mp, a constat în următoarele: tomatele au fost cultivate în mod obișnuit, pe 4 rînduri, cu o desime de 25 000 plante/ha; plantările s-au făcut în perioadele 26-30 decembrie (ciclul I) și 25-28 iulie (ciclul II); la fiecare plantă s-a lăsat cîte un copil — cel mai de jos — care a fost condus pe o altă sfoară, față de tulpina principală.

În momentul cînd pe tulpina principală a apărut a treia inflorescență, pe copil a apărut o primă inflorescență; mai tîrziu, a apărut, concomitent, cîte o inflorescență atît pe tulpina principală, cît și pe copil, la interval de 7-9 zile de la o operație la alta. Planta a fost condusă în așa fel încît s-au lăsat 6-7 inflorescențe pe tulpina principală. În acest moment pe copil se dezvoltaseră 4-5 inflorescențe.

În momentul cîrniului, care s-a făcut cu 30-40 zile mai devreme ca de obicei (15 III), pe fiecare plantă se aflau minimum 10 inflorescențe (tulpina principală + copil). Din cauza desimii culturii s-a făcut o ușoară defoliere pe intervalul dintre inflorescențe.

Toate celelalte reguli agrotehnice și tehnologice au fost aplicate la fel ca în cultura obișnuită, cu excepția fertilizării faziale, care a fost mai intensă, în special în lunile martie-aprilie, în concordanță cu încălzirea de fructe.

Recoltatul a început la aceeași dată în toată ferma (23 III). În lotul experimental însă, recoltatul s-a terminat cu circa 30-40 de zile mai devreme față de restul culturii și anume la 22 mai.

Producția realizată de pe lotul experimental a fost de 70 810 kg/ha, iar pe celelalte 6,4 ha cultivate s-a obținut o producție medie de 68 300 kg/ha.

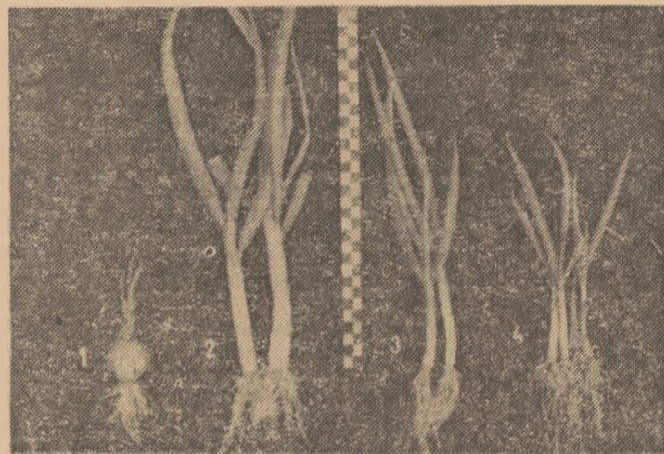
Avantajele metodei sînt evidente. Se realizează o timpurietate mai mare, virtul de recoltare mutindu-se din a doua decadă a lunii mai și prima decadă a lunii iunie în a treia decadă a lunii aprilie pînă în a doua decadă a lunii mai; prețul mediu de vânzare a crescut cu circa 28-30 la sută față de prețul realizat în restul culturii; serele s-au eliberat mai devreme cu circa 25-30 zile, ceea ce a favorizat executarea dezinfecției solului și realizarea unei pauze mai mari între cicluri.

Această metodă poate fi foarte utilă și în cazul cultivării ardeiului sau a castraveților în ciclul de vară-iarnă, cînd serele trebuie să fie eliberate devreme.

Ing. Augustin UNGUREAN
Întreprinderea intercooperatistă de sere — București.

Cuvîntul specialistului

Cultivarea cepei de iarnă pentru consum în stare proaspătă

Gradul de dezvoltare a plantelor la sfîrșitul lunii martie. 1. Ceapă din arpagic. 2. Ceapă de iarnă din răsad. 3. Ceapă de iarnă semănată direct în câmp. 4. Ceapă de iarnă din cultură perennă.

semințelor și creșterea rapidă a plantelor.

Cantitatea de sămînță necesară pentru un hectar este de 3-4 kg — în cazul înmulțirii prin răsaduri și de 5-8 kg la semănatul direct, în funcție de

treținerii manuale; la 2 x 37 cm + 66 cm la întreținerea mecanică, sau în rînduri echidistante, de 30-50 cm. Se recomandă distanțele mai mari deoarece, pentru înălbirea tulpinilor false este necesar mușuroitul rîndurilor în cursul toamnei.

Răsadul se plantează manual sau mecanic. Distanța între plante pe rînd trebuie să fie de 8-10 cm. Cu mașina (M.P.R.-5) distanța cea mai mică ce se poate realiza între plante pe rînd este de 17-20 cm. În acest caz, se completează manual pe rînd pentru a realiza densitatea optimă. La cultura prin semănat direct se rărește pe rînd la aceeași distanță. Terenul de cultură se

Cultura	Producția t/ha	Perioada de recoltare	Valoarea producției %
Ceapă de iarnă semănată direct	2,7- 6,0	14.IV-23.IV	189
Ceapă de iarnă din răsaduri	7,5-11,8	8.IV-23.IV	349
Ceapă verde din arpagio	3,0- 5,5	28.IV-15.V	100

Consemnări de la I.A.S. Codlea — sere

FLORILE PRIETENIEI

Complexul de sere din Codlea este cel mai mare „parc” din țara noastră cu garoafe, trandafiri și crizanteme care înfloresc în toate anotimpurile. Aici, la Codlea, orașul florilor, se produc în medie, anual, peste 1000 de flori de fiecare locuitor! Anul trecut, de exemplu, I.A.S. Codlea-sere a livrat beneficiarilor săi peste 17 milioane de flori și peste 2 100 tone de legume.

„Sarcinile sporite de plan prevăzute pentru primul an al actualului cincinal, ne-a spus ing. Ion Băloiu, directorul întreprinderii, s-au îndeplinit ritmic și chiar s-au depășit, livrîndu-se în plus, mai mult de 4.5 milioane de flori tăiate, peste 12 000 de ghivece cu flori și importante cantități de legume”

Interlocutorul nostru ne-a mai informat că suprafața de sere a întreprinderii se ridică în prezent la aproape 30 de hectare și că acțiunea de dezvoltare continuă. A fost întocmită documentația pentru un nou complex de sere, prevăzută pe 5 hectare, ale cărei lucrări vor fi începute în primul trimestru al acestui an.

Recent, I.A.S. Codlea-sere și-a deschis cel de-al 31-lea magazin al său pentru desfacerea florilor, la Timișoara. Asemenea unități funcționează în toate marile orașe ale țării și în stațiunile balneo-climaterice. Întîlnim în Capitală 10 asemenea magazine, altele la Ploiești, Constanța, Brăila, Cluj, Arad, Brașov, Sibiu, orașul Victoria, Predeal etc.

Mașinile specializate, dotate cu instalații frigorifice, ale acestei întreprinderi, pornesc din Codlea spre toate marile orașe ale țării. A doua zi, dimineața, magazinele de flori își primesc podoaba coloristică. C parte din aceste mașini au drept destinație Otopeni — aeroportul internațional. A doua zi, avioanele de pe traseele internaționale transportă florile provenite de la Codlea în orașe din Elveția, Austria, Suedia, R.F. a Germaniei.

Nu de mult, florile crescute în serele de la Codlea au fost întîmpinate, undeva în Europa, cu prelungite aplauze. Este vorba despre Expoziția internațională cu concurs pentru flori de la Erfurt. Prezența

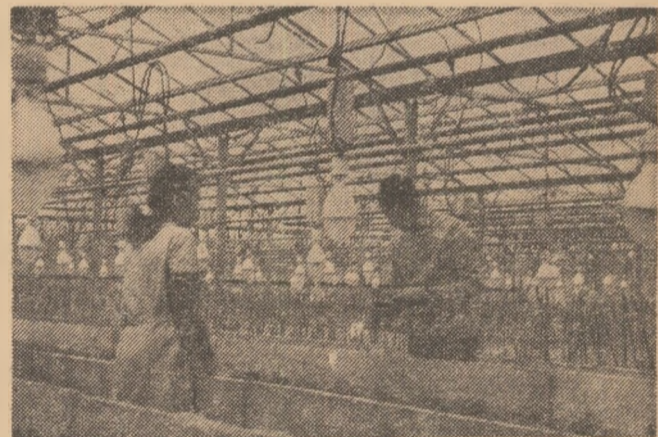
florilor provenite din serele de la Codlea a impresionat plăcut și pe membrii juriului de concurs, care le-au acordat 4 medalii și o diplomă de onoare.

„Opera” care a cucerit recentele trofee la Expoziția de la Erfurt, poartă multe semnături de „autori”. Printre acestea se află și ale unor fruntași în producție, cum sînt V. Boeriu, E. Göbel, H. Urban, Mihai Wagner I și Mihai Wagner II, Ludovic Darco, Iuliu Ionaș, inginerul Sever Manea, V. Vintu, Jan Anania.

Sînt oameni vrednici, care alături de mulți alții știu să dirijeze complexul proces de creștere a plantelor cu ajutorul unei agrotehnici specifice. Sînt români, maghiari și germani tineri și vîrstnici, femei și bărbați, înfrățiți în muncă și aspirații, care și-au consacrat întreaga activitate cultivării florilor și legumelor în seră.

Iată de ce florile produse la Codlea sînt numite și „florile prieteniei”.

I. BRAGHEȘ

Programul național privind dezvoltarea zootehniei, adoptat la Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie 1970, s-a stabilit că introducerea unui înalt grad de mecanizare a lucrărilor din sectorul creșterii animalelor este una din măsurile importante prevăzute în scopul ridicării producției și productivității muncii. Ținând seama de complexitatea acestei probleme, s-a preconizat ca introducerea mecanizării în construcțiile existente să se facă pe baza unui studiu, pentru fiecare fermă în parte, adoptat corespunzător tipului de construcție. În ce privește construcțiile noi care urmează a se executa, Programul prevede ca ele să fie dotate de la început cu mijloacele mecanice necesare realizării unor tehnologii moderne de exploatare. De aceea, s-a stabilit organizarea unor uzine ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii

și Apelor, pentru utilajele de serie mică și producerea pieselor de schimb necesare, asigurarea, în același timp, a mijloacelor financiare și a formelor organizatorice necesare introducerii mecanizării în cooperativele agricole.

Au trecut aproape doi ani de la adoptarea Programului respectiv, timp în care s-au putut stabili măsurile, s-a putut trece la acțiuni concrete. Din păcate însă, în unele unități agricole, măsurile și acțiunile respective au rămas în fază de proiect.

Pentru impulsivizarea activității pe linia mecanizării lucrărilor în fermele zootehnice, revista „AGRICULTURA” și-a propus să deschidă o rubrică la realizarea căreia sint invitați să-și dea concursul un număr cât mai mare de cititori.

Începem cu o anchetă întreprinsă în județele Suceava și Hunedoara.

În județul Suceava, poate ca și în alte județe ale țării, introducerea mecanizării în fermele zootehnice îmbracă un aspect deosebit. În multe cooperative agricole, potrivit unei practici mai vechi, s-au realizat grajduri din chirpici, nedurabile. Așezarea vitelor crupă la crupă, cu aleea centrală de serviciu foarte îngustă și cu ieslele lipite de pereții laterali, ridică probleme destul de complexe în legătură cu mecanizarea principalelor lucrări care consumă volumul cel mai important de muncă: furajarea și eliminarea gunoiului. Cu toate acestea, credem că printr-un studiu amănunțit, de la caz la caz, se poate interveni cu soluții mult îmbunătățite.

Cum se acționează însă pe această linie? Un prim răspuns l-am găsit la Întreprinderea județeană pentru mecanizarea agriculturii, unde am discutat cu inginerul Ștefan Burtea, directorul unității.

Într-adevăr, mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice ale cooperativele agricole din județul nostru este încă destul de redusă. Tocmai de aceea am început-o cu începutul. Încă din anul 1970 am întreprins o acțiune de amploare pentru cunoașterea nivelelor actuale de mecanizare din fiecare unitate și pentru stabilirea posibilităților de viitor. Cu acest prilej și cu asentimentul cooperativele respective, s-a întocmit și o situație privind necesarul de utilaje pentru prima etapă a vastului volum de lucrări pe care îl avem de efectuat. Dar, spre surprinderea noastră, în luna ianuarie a anului trecut, majoritatea cooperativele au renunțat la comenzi, motivând lipsa de fonduri prevăzute pentru aceste lucrări. S-au menținut astfel comenzile doar pentru 300 de adăpători automate, 3 tocători TMS-6 și 2 încălzitoare de lapte.

Printre acțiunile organizate de I.M.A. Suceava pentru mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice din cooperativele agricole se numără și organizarea, la începutul anului 1971, în cadrul S.M.A. Salcea, Rădăuți, Liteni, Spătărești, Iacobești și Ilișești, a unor echipe formate din maiștri și mecanici pentru executarea lucrărilor de mecanizare.

În urma unui alt studiu, întreprins tot anul trecut, în luna mai, s-a ajuns la concluzia că există posibilitatea introducerii apei în 80 de grajduri, din care în 17 grajduri cu adăpători automate, iar pentru alte 82 de adăposturi se putea asigura mecanizarea complexă a pregătirii hranei. La C.A.P. Ciumulești s-a considerat posibilă distribuția hranei cu remorca tehnologică. În 20 de grajduri s-a apreciat ca posibilă introducerea racleților. De această dată însă, I.A.T.M.-33 Suceava nu a mai putut onora comenzile.

Oricare ar fi situația — „este marfă și nu sint comenzi” sau „sint comenzi, dar nu e marfă” — mecanizarea în zootehnie se târănează, pentru litrul de lapte și kilogramul de carne se consumă încă un volum mare de muncă manuală, cu efect economic negativ asupra prețului de cost. Afară de unele cazuri, contribuția I.M.A. din județul Suceava la introducerea mecanizării în fermele zootehnice o constituie repararea și punerea în stare de funcționare a 44 de tocători pentru fibroase și 25 pentru rădăcinoase, 19 mori cu ciocănele, 7 separatoare de lapte și 5 motoare stabile pentru acționat tocători.

Spunem cazuri pentru că numai în două grajduri din fermele zootehnice ale cooperativele agricole din Ciumulești și Bălăceanca s-au introdus adăpători automate și numai într-un singur grajd — la cooperativa din Moara — instalație de racleți pentru eliminarea gunoiului. Or, pînă la numărul de 95 de cooperative din județul Suceava, care dețin efective de taurine, mai este mult de făcut.

O imagine și mai clară în legătură cu stadiul mecanizării lucrărilor în fermele zootehnice din județul Suceava ne-am format-o vizitînd cîteva cooperative agricole și stațiuni pentru mecanizarea agriculturii.

Am intrat în ferma zootehnică a

La cooperativa din Calafindești situația era ceva mai bună. S-a început cu aducerea apei în grajduri și cu electricizarea acestora. Dar și aici, în planul de producție nu s-au prevăzut fonduri pentru mecanizarea lucrărilor în zootehnie.

Ne-am oprit și la S.M.A. Dărmănești care, prin secțiile sale, deservește aceste trei cooperative. Așa cum ne arăta contabilul șef Fanase Chiprianov, din veniturile de peste 3,5 milioane de lei realizate de stațiune în 1971 numai 87 000 de lei proveneau din lucrări pentru mecanizarea zootehniei (recolatat cu combina C.S.U., măcinaș și tocat furaje).

— Nu am prestat lucrări pentru me-

inginer, ne-am putea pune întrebarea: cum se acoperă salariul anual al acestui cadru tehnic dacă din activitatea depusă se realizează venituri sub 20 000 de lei?

Cooperativele agricole din raza S.M.A. Dobra care dispun de ferme de taurine au în dotare tocători de furaje de volum. O parte din ele au fost reparate la secții, iar altele au fost adaptate pentru acționarea electrică. Lipsa pieselor de schimb prelungește însă repararea tocătorilor și a morilor cu ciocănele Lipsesc pinioanele cilindrice sau conice și cuțitele care constituie părțile active ale tocătorilor TMS-6 M. Constructorul acestui tip de tocătoare, Uzina „7 Noiembrie” — Craiova, a abandonat producerea lui fără a asigura piesele de schimb necesare. Faptul că începînd cu anul 1972 se trece la executarea unui tip modern de tocătoare nu soluționează problema mecanizării lucrărilor în prepararea furajelor de volum.

Trebuie să se țină seama că miile de tocători existente în dotarea actuală a cooperativele agricole vor continua să funcționeze încă mult timp și că înlocuirea lor va trebui să se realizeze în timp.

Atelierul S.M.A. Ilia, de pildă, oferă posibilitatea efectuării unui număr sporit de reparații și chiar a executării unor reparații complexe. Chiar piesele de schimb care lipsesc în prezent ar putea fi produse aici cu condiția dotării cu o freză — prevăzută de altfel în planul de aprovizionare a atelierului — și cu tablă de oțel. Este de neînțeles faptul că la volumul lucrărilor de reparații necesare întregului parc de mașini și utilaje agricole din județ, nu există nici o mașină de frezat pentru confecționarea pinioanelor, a cuțitelor de la tocători, a canalelor de pană etc.

Ing. Valentin Crușer, directorul S.M.A. Ilia, arăta pe bună dreptate, că o freză ar lucra la întreaga sa capacitate chiar dacă s-ar apela la sistemul de lucru prin cooperare.

În atelier s-ar putea confecționa și benzile transportoare necesare nu numai pentru tocătorile din cooperativele județului dar și pentru alte județe.

În discuția purtată, ing. Crușer s-a referit și la cauzele care au dus, după părerea sa, la acest nivel scăzut de participare a S.M.A. la extinderea lucrărilor de mecanizare în sectorul zootehnic al cooperativele agricole, la lipsa de prezență a mecanizatorilor în grajduri, unde să constate și să discute cu consiliile de conducere posibilitățile minime de mecanizare, întocmirea unor planuri de producție și de investiții privind capitoul mecanizării lucrărilor în zootehnie de către cooperative, lipsa fondurilor de investiții proprii, orientarea creditelor pe termen scurt și termen lung etc.

Din ancheta noastră realizată în Suceava și Hunedoara se desprind concluzii valabile și pentru alte județe ale țării, pentru întreprinderile, stațiunile și secțiile de mecanizare a agriculturii și unitățile cooperatiste.

Considerăm că este de datoria cooperativele agricole, a consiliilor de conducere și a cadrelor tehnice să acorde importanță cuvenită mecanizării lucrărilor din fermele zootehnice, parte integrantă a progresului tehnic. Aceași răspundere revine direcțiilor generale și uniunilor cooperatiste județene, care au posibilitatea să sprijine și să îndrume această acțiune aflată, din păcate, la începutul ei.

Un sprijin substanțial în acțiunea de extindere a lucrărilor în fermele zootehnice este așteptat din partea organelor de resort din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, a Băncii pentru agricultură și industrie alimentară, a Ministerului Construcțiilor de Mașini, a Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii.

Aportul fiecăreia din instituțiile amintite este mult prea precis pentru a mai fi reluat.

Rămîne însă ca el să fie corelat cu spiritul de responsabilitate pentru realizarea unei sarcini de mare importanță, nu o dată subliniată de documentele de partid și de stat, cu implicații directă în modernizarea și rentabilizarea zootehniei.

Anchetă realizată de:
Ing. Lucian ROȘCA
și Ion MANEA

CUM VĂ PREOCUPAȚI DE MECANIZAREA LUCRĂRILOR ÎN FERMELE ZOOTEHNICE?

Ancheta noastră în județele Suceava și Hunedoara

cooperativele agricole din Măriței, conduși de Nistor Cureliuc, președintele cooperativei și dr. Nicolae Leșeanu, șeful fermei. Deși în fermă lucrările nu sint mecanizate, unitatea nu și-a înscris astfel de preocupări în planul anului care s-a încheiat. Pînă cînd și o tocătoare pentru furaje grosiere a fost trimisă pentru reparații la atelierul intercooperatist din Fălticeni, deoarece secția de mecanizare a refuzat lucrarea. Iar de acolo tocătoarea s-a întors tot nereparată, dar, în schimb, a fost vopsită.

Aceleași aspecte le-am întilnit și la cooperativa agricolă din Șerbăuți. Cele aproape 500 de taurine existente în fermă se adapă de la fîntînă. Pentru pregătirea hranei nu s-au amenajat bazine, deși spațiul există. Două tocători lucrează pe rînd, deoarece la ambele se folosește o singură bandă transportoare și aceea destul de uzată. De la șeful fermei, dr. Grigore Micu, nu puteam avea prea multe pretenții deoarece fusese numit în unitate cu 2-3 zile în urmă. Dar inginerul șef Gheorghe Ivacea și președintele cooperativei Ilie Cozmei, au datoria să se intereseze mai îndeaproape de ferma zootehnică mai ales acum, în sezonul în care muncile la cîmp nu le reclamă prezența. Fără să mai vorbim de alte lucrări, la această unitate aducerea apei în grajduri și mecanizarea preparării hranei sint deosebit de necesare și pe deplin posibile, dacă vor exista preocupări ca atare.

canizarea lucrărilor în grajduri, ne spunea Constantin Bucătaru, șef de atelier, pentru că unitățile nu dispun de fonduri pe care, se pare, că nici pentru acest an nu și le-au înscris în plan. Este drept că nici noi nu dispunem de materiale și utilaje cu care am putea executa cel puțin monoraiuri pentru transportul hranei și a gunoiului.

În județul Hunedoara, primul popas l-am făcut la I.M.A. cu același nume.

Activitatea desfășurată în acest an în vederea mecanizării lucrărilor în fermele zootehnice ale cooperativele agricole se poate recapitula ușor: cîteva instalații de apă în grajduri și cîteva lucrări de mică mecanizare. Și, dacă ne referim la sprijinirea unei acțiuni de sezon de mare importanță — prepararea furajelor de volum, situația se prezintă astfel: din 104 tocători, aproape de sfîrșitul anului trecut, funcționau numai 54; celelalte, fie că nu erau folosite, fie că nu se aflau în stare de funcționare.

În fermele zootehnice ale cooperativele agricole din județ, alimentarea la grajd cu apă a animalelor se târănează de cîteva ani. Finalizarea acțiunii a rămas condiționată nemijlocit de activitatea stațiunilor și secțiilor de mecanizare a agriculturii, dar și de interesul unităților beneficiare. Se părea că anul 1971 va marca un progres în această direcție. Se constată însă, că s-a făcut destul de puțin. Prin plan s-au stabilit un număr de 35 lucrări pentru alimentare cu apă. Dintre acestea însă au fost terminate numai 25. Trebuie subliniat aici interesul manifestat de unele cooperative ca Dîncu Mic și Sîncrai și sprijinul primit din partea unor colective de muncitori de la Fabrica chimică Orăștie și Uzina „Victoria”-Călan, pentru punerea în funcțiune a instalațiilor de aducțiune a apei. Un exemplu bun l-au oferit și operatorii din Boz, care au adus apa în grajduri prin eforturi proprii.

Dar iată cum se reflectă, valoric, activitatea prestată de I.M.A. Hunedoara în mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice. Din veniturile totale ale întreprinderii — 26 milioane de lei — în zootehnie s-au realizat numai 2,37 milioane din care 61 000 de lei la capitalul „lucrări de mecanizare în ferme” și 24 000 de lei la „instalarea de utilaje proprietatea C.A.P.”.

Am continuat itinerariul nostru la S.M.A. Dobra, care a realizat în 1971 venituri de 20 000 de lei în urma lucrărilor executate în zootehnie, ceea ce reprezintă circa 1,1 la sută din totalul veniturilor stațiunii. Dacă avem în vedere că de mecanizarea lucrărilor în zootehnie se ocupă în mod special un

La ferma nr. 1 din cadrul I.A.S. Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman, introducerea mecanizării în transportul hranei de la siloz la iesle a scutit un important volum de muncă manuală.

Industria alimentară

CERCETAREA ÎN SPRIJINUL DIVERSIFICĂRII PRODUSELOR

Noțiunea de diversificare a produselor alimentare intervine tot mai mult în ultimii ani în preocupările specialiștilor din cercetarea științifică, din laboratoarele uzinale, din producție și din comerț, ea constituind obiectul unor acțiuni cu un caracter tot mai larg, mai dinamic, în scopul satisfacerii cât mai depline a cererii consumului, a cerințelor alimentare ale omului.

Fără a detalia definirea noțiunii și sensul ei social-economic, reținem dar aspectul de bază al diversificării ca un proces continuu de înnoire a conținutului și formei în care se materializează producția, ca urmare a modificărilor ce apar în structura cererii.

În acțiunile de diversificare și îmbunătățire continuă a calității produselor alimentare, un aport deosebit îl aduce Institutul de cercetări și proiectări alimentare. Cercetările întreprinse aici, de-a lungul anului ce abia s-a înche-

iat, le-am putea împărți în două grupe principale: cercetări care au urmărit obținerea unei game de produse din noi resurse alimentare, practic nevalorificate încă industrial în țara noastră și cercetări care să asigure o mai bună valorificare a resurselor folosite în mod curent, dar a căror valorificare poate fi îmbunătățită, tocmai printr-o diversificare a produselor ce se obțin din ele.

Fără a face o detaliere a rezultatelor obținute în anul 1971 în cadrul cercetărilor efectuate în fiecare din cele două grupe, vom prezenta câteva dintre ele, pe care le considerăm mai importante. Din prima grupă vom nota: cercetările efectuate în fază de laborator și în stația micropilot pentru obținerea de **concentrat și izolat proteic din soia**, care vor permite definitivarea în acest an a tehnologiei industriale de obținere a acestora. Ele vor fi folo-

site în diferite produse alimentare, ceea ce le va conferi un conținut bogat de proteine. Importanța acestor cercetări este deosebită și pentru faptul că, pentru prima dată la noi în țară, s-au obținut asemenea derivate proteice, ceea ce va duce la apariția unei noi subramuri a industriei alimentare.

În aceeași categorie de lucrări, privind obținerea de noi produse proteice, prin valorificarea de data aceasta a zerului din prelucrarea industrială a laptei, se încadrează și punerea la punct a tehnologiei de obținere a **concentratului de lactalbumină**. Cu ajutorul ei se vor putea diversifica substanțial produsele dietetice. Cercetările respective, apreciate pozitiv și de Ministerul Sănătății, se vor finaliza în cursul anului 1972 prin întocmirea documentațiilor tehnice pentru amenajarea unei secții pentru fabricarea lactalbuminei la I.I.L. Cîmpu-

lung-Moldovenesc; tot aici va lua ființă și o secție de lactoză farmaceutică, folosind în acest scop schimbul ionic.

O sursă importantă de proteine — de origine animală, atât de necesare într-un regim alimentar echilibrat — o reprezintă peștele, subprodusele și deșeurile rezultate din prelucrarea lui. O dată cu creșterea capacității flotei de pescuit oceanic, valorificarea optimă a acestei materii prime de mare valoare nutrițională s-a impus în atenția cercetătorilor din institutul nostru. S-au stabilit procesele tehnologice și utilajele necesare pentru realizarea unei largi game de noi produse sub formă de semiconserve, semipreparate, preparate culinare și preambalate, însumind un mare număr de tipuri de produse și sortimente deosebit de apreciate de consumatori.

Pe baza tehnologiilor stabilite, rezultatele cercetărilor sînt în curs de valorificare prin proiectarea unor noi unități industriale de prelucrare a peștelui oceanic. În afara cercetărilor care au abordat obținerea din peștele oceanic a unor **furaje proteice pentru animale**, cercetările s-au extins și asupra unui domeniu deosebit de interesant și util: **folosirea pieilor de pește în scopuri industriale**. În colaborare cu Institutul de cercetări pentru pielărie și cauciuc s-a reușit a se realiza tăbăcirea acestor piei și obținerea unei excelente materii prime pentru articolele de marochinărie.

În aceeași grupă de cercetări s-au desfășurat și alte activități vizînd: realizarea și folosirea de **preparate enzimatice** din mușchii pentru hidroliza amidonului, pentru a se obține diferite sortimente de glucoză — înlocuindu-se astfel hidroliza acidă prin hidroliza enzimatică, procedeu ce se impune ca o tehnologie modernă — sau cercetările care au reușit să pună la punct tehnologia de diversificare a folosirii amidonului ca **amidon pregelificat** — materie primă pentru o largă gamă de noi produse alimentare ca pudinguri, creme ș.a.

Pornind de la necesitatea diversificării utilizării materiilor prime de care dispunem și a valorificării lor cât

mai complexe, s-au desfășurat, în același sens, cercetări și pentru industria uleiurilor și grăsimilor vegetale, punîndu-se la punct, în vederea aplicării în industrie, tehnologia de obținere a unor noi **emulgatori** pentru industria alimentară, pe bază de monogliceride, cit și diversificarea producției de **margarină de tipul S.B.** (din ulei de floarea-soarelui) prin realizarea unui nou sortiment de margarină cu ulei din germeni de porumb, produs de o vădită valoare în alimentația dietetică.

Din cea de a doua grupă de cercetări întreprinse la institutul nostru, și anume acelea care au vizat o valorificare superioară a materiilor prime deja folosite în industria alimentară de la noi, dar care pot fi mai bine utilizate, voi enumera câteva realizări mai de seamă. Aș exemplifica, în acest sens, cercetările, aflate în fază de finalizare, privind stabilirea de scheme tehnologice pentru obținerea unor **vînurii speciale cu musturi concentrate și aromatizate** de tip Porto, Malaga, Madera, permițîndu-se realizarea unei largi game de noi produse; cercetările pentru stabilirea tehnologiei de obținere a unor **noi tipuri de salamuri crude** cu pastă moale, a unor noi brînzeturi fermentate de tipul Camembert, și a altor brînzeturi cu o perioadă scurtă de maturare, a căror testare pe piață este în curs de realizare. Aș mai aminti cercetările pentru stabilirea de **noi rețete pentru gemuri** cu un conținut redus de fructe, care să asigure o folosire mai rațională a materiei prime și obținerea unor produse de calitate mai bună și mai ieftină, sau cercetările pentru valorificarea în produse dietetice a unor conserve de pește — sub formă de rasol de știucă și șalău — ori cercetările care au pus la punct tehnologiile producerii semiconservelor de carne, de o deosebită importanță în realizarea angajamentelor pentru export.

Ing. Valer STOICA
director adjunct științific
la Institutul de cercetări
și proiectări
pentru industria alimentară

Cu ajutorul acestor retorte industriale, floarea-soarelui se transformă în ulei comestibil — acest aliment de consum cotidian. În fotografie: aspect din secția de extracție a fabricii de ulei din București.

PERSPECTIVE AGRESTE

(Urmare din pag. 1)

le. Pentru realizarea acestora, s-au luat măsuri de continuare a lucrărilor de desecare în incinta Ostrov-Pecineaga cu o suprafață de 1443 ha și va începe construcția a două baraje de apărare a incintei Indiguite. Această lucrare se va desfășura în anul 1972 și va fi încheiată în anul următor. De asemenea, s-au asigurat documentația și utilajele necesare pentru începerea lucrării de redimensionare a canalelor de desecare din incinta Indiguită Beștepe-Mahmudia, pe o suprafață de 660 ha. O acțiune asemănătoare de completare a desecărilor se întreprinde în incintele Indiguite Pecineaga-Turcoacia, Iglia-Carcaliu, Carcaliu-Măcin și Măcin-23 August. De asemenea, pentru evitarea bălțirii apei și efectelor dăunătoare ale viiturilor, în acest an se va executa regularizarea cursului râului Telița pe o lungime de 15 km și a pârului Slavă pe o lungime de 2 km.

În ce privește combaterea eroziunii solului, programul județean prevede să se execute în acest an amenajări pe 3295 ha, acțiuni pentru care a fost elaborat proiectul de execuție. Aceste lucrări au rolul nu numai de conservare a solului, ci și de protejare a sistemului de irigații Babadag-Tulcea.

O altă preocupare importantă o constituie punerea în valoare a terenurilor nisipoase, care ocupă o suprafață de 8545 ha, concentrată în zona Sarinasuf-Beibușeac. Această acțiune se va materializa prin irigații, fertilizare cu îngrășăminte organice, îmbunătățirea structurii solului și prin fixare cu plantații silvice și viță de vie a nisipurilor mobile. Pentru punerea în valoare a celei mai mari părți din suprafața ocupată de terenuri nisipoase, aceasta a fost inclusă în sistemul de irigații Sarinasuf-Dunavăț.

Ca rezultat al politicii de industrializare a țării, promovate de partid, și județul nostru beneficiază de o bază tehnico-materială puternică, reprezentată de un număr crescînd de tractoare și mașini agricole diverse.

Progresele în înzestrarea tehnică a agriculturii cooperatiste se oglindesc în reducerea suprafețelor arabile ce revin pe un tractor, de la 90 ha în 1970 la 76 ha în 1975. Concomitent, în proporții asemănătoare, vor crește și mijloacele mecanice din dotarea I.A.S.

Acțiunile întreprinse în direcția mecanizării în zootehnie vor continua pe baza unui plan defalcă, în anul 1972 și următorii pînă în 1975, astfel încît creșterea animalelor în sectorul gospodăresc al cooperativelor să beneficieze din ce în ce mai intens de aportul mecanizării.

Ca rezultat al investițiilor importante acordate pentru dezvoltarea industriei chimice, și județul nostru beneficiază de cantități însemnate de îngrășăminte chimice. Pentru cîincinalul 1971—1975, cantitățile de îngrășăminte chimice substanță activă vor însuma 188,1 mil de tone din care 110,8 mil de tone se vor repartiza agriculturii cooperatiste.

În anul 1975 se prevede ca pentru fiecare hectar de teren arabil să revină în medie 230 kg de substanță activă. În cooperativele agricole de producție, cantitatea de îngrășăminte folosite în 1972 va fi dublă în comparație cu anul 1970, urmînd ca în anul 1975 să ajungă de aproape 6 ori mai mare.

O preocupare deosebită a direcției generale este folosirea științifică și creșterea eficienței economice a îngrășămintelor chimice. În acest scop, în 1971 s-au efectuat analize agrochimice la 57 de cooperative agricole — cuprinzînd aproape 70% din suprafața deținută de acest sector, — pentru a

determina nevoia de substanțe fertilizante a fiecărei culturi la diferite nivele de producție. În anul 1972, această acțiune va cuprinde toate unitățile cooperatiste din județul nostru, astfel încît pe baza planurilor de fertilizare se va realiza folosirea cu maximum de eficiență economică a îngrășămintelor chimice

Folosirea semințelor cu o înaltă valoare biologică reține, ca o problemă importantă, atenția direcției noastre generale. Pentru satisfacerea necesarului de semințe pe plan județean, alături de fermele specializate ale I.A.S., în 1971 au fost organizate în cooperativele agricole de producție 5 ferme specializate în producerea semințelor, pe o suprafață de 4575 ha. În acest fel se asigură, în cadrul județului, întreaga cantitate de sîmînță de grîu, secară, în, fasole, mazăre. Pentru anul 1972 s-au luat măsuri să se producă în cadrul județului și întregul necesar de semințe pentru culturile furajere: lucernă, sparceță, iarbă de Sudan, ovăz etc.

Planul cîincinal prevede creșterea suprafeței cu legume în județul Tulcea la 4210 ha în 1975. Legumele vor fi cultivate în ferme specializate, în condiții de irigare. În acest scop, după primele 5 ferme specializate organizate în cooperativele agricole în 1971, altele vor lua ființă în 1972, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului 1975 întreaga producție de legume din sectorul cooperatist să fie concentrată în 24 de ferme.

Unul dintre importante documente de lucru ale direcției noastre generale îl constituie programul județean de dezvoltare a zootehniei. O caracteristică principală a acestui program este creșterea efectivului de animale. Astfel, în 1975, efectivele de taurine vor fi cu 42% mai mari decît în anul 1970, iar cele de porcine cu 208%. La sporirea efectivului de animale în cîincinal, o contribuție de seamă o vor avea complexele de îngrășare a porcilor, a mielilor și complexul de creștere a vacilor de lapte. Astfel, în cele 3 com-

plexe de îngrășare a porcilor prevăzute a se realiza în cîincinal, se vor îngrășa anual 105000 de exemplare, în complexul de îngrășare a berbecuților se vor îngrășa 30000 de animale anual, iar în complexul de creștere a vacilor de lapte se vor crește 648 de vaci. La cele două complexe de îngrășare a porcilor, Tulcea și Satul Nou, cu capacitatea de 30000 de capete pe an, lucrările de investiții sînt aproape de sfîrșit, fiind deja populate cu material de reproducție. Complexul de la Baia este în construcție. Complexul de îngrășare a mielilor a fost dat în exploatare în anul 1971, iar complexul de creștere a vacilor urmează a fi pus în funcțiune în 1972.

Paralel cu concentrarea creșterii animalelor în complexe se va acorda o atenție deosebită dezvoltării zootehniei în sisteme gospodărești, în cooperativele agricole de producție, cu îmbunătățirea condițiilor de furajare și mecanizare.

Creșterea producției agricole-vegetale și animale — este indisolubil legată de organizarea superioară a producției și a muncii. În domeniul organizării producției, în județul nostru se accentuează procesul de concentrare, profilare și specializare a unităților. Pe măsura asigurării cu cadre de specialitate, organizarea producției pe ferme se va generaliza, astfel încît în anul 1975 în agricultura cooperatistă își vor desfășura activitatea 233 de ferme în sectorul vegetal și 92 de ferme în creșterea animalelor.

Măsurile de organizare a producției și a muncii, alături de dezvoltarea bazei tehnico-materiale, vor asigura introducerea tehnologiilor noi pentru a putea valorifica la maximum avantajele deosebite care le creează unitățile socialiste din județ. Realizarea prevederilor planului cîincinal și a celor cuprinse în cele două programe județene, precum și măsurile practice ce se vor lua în următorii ani, vor așeza agricultura județului Tulcea la nivelul potențialului său real și al cerințelor economiei naționale.

CU SPIRIT DE RĂSPUNDERE ȘI FERMITATE

Conferința sindicală de la Intreprinderea de industrializare a cărnii Brăila, consacrată dării de seamă privind activitatea desfășurată în 1971 și alegerii noului comitet al sindicatului a prilejuit o amplă trecere în revistă a realizărilor obținute de colectivul de muncă al acestei unități în anul ce s-a încheiat. Totodată, ea a făcut o analiză exigentă a deficiențelor încă existente, care odată înlăturate, ar înlesni obținerea unor indici superiori de producție.

În darea de seamă prezentată, **Constantin Spinu**, președintele comitetului sindicatului, a subliniat, în primul rând că această conferință are o deosebită importanță, deoarece constituie una din primele manifestări de acest fel ce are loc după plenara C.C. al P.C.R. din 10-11 februarie 1971 și Congresul U.G.S.R., care au stabilit sindicatelor un rol de seamă și atribuții largite, la nivelul cerințelor edificării societății socialiste multilateral dezvoltate.

Subliniindu-se că în 1971 comitetul sindicatului a desfășurat o activitate susținută în vederea mobilizării oamenilor spre a îndeplini și depăși planul de producție al unității — în darea de seamă și în cuvântul multor vorbitori prezenți la conferință, s-au scos în evidență, totodată, o serie de realizări privind îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai, realizări pentru care organele sindicale și-au adus o contribuție sporită.

Din cele 38 de angajamente cuprinse în contractul colectiv încheiat la începutul anului trecut, 32 au fost realizate. Printre altele, sint demne de notat dotarea întreprinderii cu o stație nouă de radioamplificare, darea în folosință a filtrului sanitar, montarea unei instalații de aerisire, repararea tuturor utilajelor din topitoria industrială, organizarea unor cursuri speciale destinate ridicării calificării profesionale a oamenilor etc.

În 1970, colectivul de muncă al Intreprinderii de industrializare a cărnii a obținut diploma de întreprindere evidențiată pe ramură, acordată de Comitetul Uniunii Sindicatelor pe ramură, fapt ce i-a mobilizat pe oameni să desfășoare o activitate și mai rodnică.

În întrecerea socialistă desfășurată în întreprindere, comitetul sindicatului a urmărit folosirea la maximum de către salariați a fondului de timp, pen-

tru realizarea indicatorilor din plan, crearea a cinci sortimente noi de preparate de carne, creșterea sporului în greutate pe cap de animal în îngrășătorie, obținerea unor calități superioare a produselor etc. În activitatea plină de vrednicie a oamenilor s-au evidențiat și au fost popularizați la pământ de onoare și gazeta de perete numeroși frunțași în producție, ca de pildă: Ion Vlad, Petre Dinulescu, Ion Ganea, Lucian Draghia, Sofia Dais, Ion Anghel, Dumitru Radu, Elena Ciobotaru și alții. Aceștia și mulți alți salariați, care au dat dovadă de entuziasm și pricepere în producție, au contribuit ca, planul unității să fie depășit cu 981 de tone la producția de carne și cu 30 de tone la produse din carne.

Însemnări pe marginea conferinței sindicale de dare de seamă și alegeri de la Intreprinderea de industrializare a cărnii Brăila

Între altele, comitetul sindicatului, prin comisia economică, a urmărit aplicarea normelor unificate, precum și elaborarea de norme locale fundamentate tehnic, care au fost popularizate în cadrul fiecărei grupe sindicale, înainte de a fi aplicate experimental și apoi definițiv.

În darea de seamă și în cuvântul participanților s-a accentuat cu tărie însă și asupra unor deficiențe ce mai persistă în diferite sectoare ale întreprinderii, demonstrându-se astfel că acest colectiv de muncă nu face casă bună cu automușumirea.

Astfel, președintele comitetului sindicatului a recunoscut că s-a făcut prea puțin pentru calificarea muncitorilor la locul de muncă, o parte din ucenici fiind folosiți, deseori, în perioada de practică, la diferite munci care nu pretindeau calificare. În schimb, în prezent, 31 de lucrători execută munci ce pretind calificare, fără a avea însă pregătirea corespunzătoare. Comitetul sindicatului a dovedit apatie și în ce privește fluctuația prea mare a

muncitorilor (în 1971 au fost angajați încă 370 de oameni, dar au plecat 130) admițând ca aceste schimbări de personal să se facă fără a fi consultat. De asemenea, din darea de seamă s-a putut reține că nici activitățile de inovații și raționalizări, și popularizării concursului de inovații organizat de Centrala cărnii, nu li s-au acordat atenția cuvenită de către organele sindicale. Din trei propuneri de inovații s-a aplicat una singură, cea realizată de Alecu Radu.

La rândul lor, evidențind căile prin care pot fi obținute și mai bune rezultate, mulți vorbitori au criticat unele aspecte ale activității organizației sindicale. Astfel, **Nicolae Botezatu** a arătat că nu întodeauna delegații comitetului sindicatului care participă la ședințele comitetului de direcție aduc la cunoștința membrilor grupelor sindicale problemele puse în discuție. Pe de altă parte, prea puțin s-a preocupat comitetul sindicatului, în anul 1971, de prezentarea unor materiale educative și de abordarea problemei disciplinei muncii, cu ocazia diferitelor adunări generale ale salariaților.

Muncitorii **Gheorghe Apostol** și **Constantin Sighinaș**, de la fabrica de mezeluri, au subliniat că este nevoie ca organele sindicale să acorde mai multă atenție asigurării unor mai bune condiții de muncă (apă caldă, la dușuri și băi, echipamente de protecție etc.) La rândul-i, **Nicolae Surdeanu** a arătat că este de datoria comitetului sindicatului ca, în colaborare cu conducerea întreprinderii, să acționeze și în direcția ușurării efortului fizic al oamenilor, procurându-se alte câteva autocare pentru transportul produselor la depozitele frigorifice. Tot astfel, **Ion Taban** a relevat că organele sindicale acordă încă prea puțin atenție folosirii de către salariați a timpului de lucru, neluând atitudine față de acordarea cu larghețe a concediilor medicale.

Ing. Titus Stan a susținut că este de datoria comitetului sindicatului să desfășoare o activitate mai susținută în problema sprijinirii cursurilor ce se organizează pentru perfecționarea calificării profesionale a salariaților.

În cuvântul său, **Oliviu Badea**, director al întreprinderii, a subliniat că întreprinderea se prezintă la sfârșitul anului 1971 cu o situație economică bună. Oamenii au muncit cu abnegație, spre a obține rezultatele așteptate, iar comitetul sindicatului a sprijinit în bună măsură activitatea unității. În 1972, colectivul de muncă va trebui să acorde mai multă atenție calității produselor, respectării disciplinei tehnologice, să desfășoare o mai vie muncă educativă pentru apărarea și păstrarea avutului obștesc.

La ultimul punct al ordinii de zi, conferința a ales noul comitet al sindicatului pe întreprindere, în funcția de președinte fiind reales **tov. Drășul Constantin Spinu**.

Emanoil SIMION și Ion DRINCU

POSTA REDACȚIEI

Elena Doina IONESCU — I.A.S. Brebeni, ferma Tuțeni-Deal, județul Olt :

Cu privire la cele relatate în sesizarea adresată redacției, vă informăm că este necesar să fiți încadrat pe funcția de inginer, I.A.S. Brebeni urmînd a solicita aprobarea Departamentului agriculturii de stat, în vederea transformării postului de tehnician principal (existent în statutul de funcțiuni) în acela de inginer.

Salariul funcției de inginer (cu examen de diplomă) în anul II de activitate în I.A.S. este stabilit la 1 720 lei lunar. Conform regulamentului de acordare a salariilor tarifare, personalul care ocupă funcții de execuție pentru care se prevăd studii superioare, primește lunar 85 la sută din salariul tarifar de încadrare, diferența de 15 la sută reținută urmînd a fi restituită la sfârșitul anului, în raport de realizarea indicatorului stabilit prin regulament, pentru compartimentul în care lucrează salariatul respectiv.

Dumitru ENE — S.M.A. Viziru, județul Brăila :

I.M.A. Brăila ne informează că reglementările existente n-au permis rezolvarea problemei la care vă referiți, ținînd seama de precizările Ministerului Muncii nr. 68 960/1969.

Olga DUMITRESCU — comuna Godeanu, județul Mehedinți :

Salariul lunar pentru angajații aflați în concediu medical se stabilește, pe baza certificatului medical prezentat, în proporția prevăzută de actele normative în vigoare. Dacă nu sînteți mulțumit de modul cum vi s-au calculat drepturile bănești, vă puteți adresa comisiei de judecată din cadrul întreprinderii unde lucrați.

Dumitru SITARU — Zimnicea, județul Teleorman :

Conform precizărilor Ministerului Învățămîntului, stabilite pe baza avizului Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, timpul de lucru al ucenicilor care au vîrsta de pînă la 16 ani împliniți este de 6 ore pe zi, iar al celor care au vîrsta de peste 16 ani, de 8 ore pe zi.

Pentru ucenicii care primesc pregătirea teoretică prin învățămîntul profesional seral, orele de curs se includ în timpul zilnic de lucru. Timpul de lucru stabilit mai sus nu influențează asupra cuantumului indemnizațiilor ce se cuvin ucenicilor. Precizăm că este interzisă folosirea ucenicilor în afara timpului de lucru stabilit, precum și la munci care depășesc posibilitățile lor fizice, sau la alte activități care nu au legătură cu meseria în care se pregătesc.

Andrei OȚEL — comuna Butea, județul Iași :

Dacă îndepliniți condiția la care vă referiți în scrisoare, unitatea la care lucrați este obligată să vă acorde sporul de vechime corespunzător.

— Anotimp prin excelență al învățării, iarna situează la loc de frunte pe agenda lucrătorilor din agricultură problema perfecționării profesionale. Cum stau lucrurile, din acest punct de vedere, în județul Ilfov ?

— Este limpede, remarcă interlocutorul, că modernizarea agriculturii pretinde, o dată cu grija pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale, și o preocupare asiduă pentru propagarea noului, pentru încorporarea în producție a rezultatelor cercetărilor științifice. În vederea ridicării pregătirii profesionale a lucrătorilor din agricultura județului au fost organizate, în primul rînd, pentru această perioadă de iarnă, potrivit programului elaborat în acest sens de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, cursurile agrozootehnice de masă. În raport de specificul unităților, al fermelor și brigăzilor, s-au constituit în cadrul cooperativelor agricole, întreprinderilor agricole de stat și stațiilor pentru mecanizarea agriculturii, 1 152 de cercuri pentru cultura cerealelor și a plantelor tehnice, legumicultură, viticultură, pomicultură, mecanizare, creșterea vacilor de lapte, a tineretului taurin, a porcinelor, ovinelor și păsărilor. Fiecare cerc cuprinde 15—25 de cursanți, totalizînd pe județ aproape 29 000 de țărani cooperatori și muncitori din unitățile agricole de stat. Ca lectori au fost recrutați specialiștii din unități, precum și cadre didactice de la Institutul agronomic „N. Bălcescu” din București și de la liceele agricole din județ.

Tematica cursurilor cuprinde atît expuneri cît și dezbateri, însoțite de demonstrații și aplicații practice, privind executarea lucrărilor agricole, îngrijirea animalelor, utilizarea îngrășămintelor,

Clipe dense pe cadranul perfecționării profesionale

De vorbă cu **ing. Dănilă Ripan**, director general adjunct al Direcției generale județene Ilfov pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape

a mașinilor și instalațiilor, a mijloacelor de combatere a bolilor și dăunătorilor.

În programul cursurilor sînt prevăzute, de asemenea, expuneri și dezbateri referitoare la organizarea, normarea și retribuirea muncii, eficiența economică, păstrarea și dezvoltarea avutului obștesc. O atenție deosebită se va acorda, totodată, explicării politicii partidului nostru, cunoașterii și însușirii hotărîrilor de partid și de stat, precum și a legilor țării.

În ziua de 28 decembrie 1971, la nivelul județului a avut loc o ședință în care, pe lângă instruirea lectorilor, s-au stabilit toate amănunțele privind organizarea și desfășurarea cursurilor.

— În ce constau aceste amănunte ?
— S-a hotărît, de exemplu, ca în toate unitățile, cursurile să se desfășoare în perioada 3—31 ianuarie 1972, de trei ori pe săptămînă — marțea, miercuria și vinerea — astfel încît la fiecare cerc să poată fi ținute 12 lecții. În scopul asigurării unei eficiențe corespunzătoare a cursurilor, s-a indicat lectorilor să adapteze conținutul tematicilor lor și la lecțiile în condițiile concrete, economice și de producție ale unității, să folosească în expunere

exemple din experiența de producție proprie și a unităților frunțașe. S-au stabilit, de asemenea, măsuri referitoare la asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor.

— Ce ne-ați putea spune despre materialul bibliografic și intuitiv ?

— În general, s-a recomandat să se utilizeze ca material bibliografic manualele editate în anii precedenți, precum și materialele elaborate și editate de M.A.I.A.S.A. și direcția noastră generală și difuzate unităților prin Casa agronomului Săftica. Numai în acest an, de pildă, au fost primite de la minister și expediate unităților agricole, într-un tiraj de mii de exemplare, 55 de titluri de broșuri, 16 titluri de pliante și tot atîtea de afișe, pe teme și din profile diferite ; acestora li s-au adăugat 5 titluri de broșuri și 20 de titluri de afișe elaborate pe plan județean, editate și ele în mii de exemplare. Mai trebuie menționat că, prin Casa agronomului se elaborează un caiet selectiv de informare curentă, cu apariție la două luni, care face o sinteză a principalelor probleme tratate în reviste și alte publicații de specialitate. Caietul respectiv este expediat cu regularitate fiecărei cooperative agricole și

stațiuni pentru mecanizarea agriculturii.

O atenție deosebită se va acorda, de asemenea, folosirii în cadrul cursurilor agrozootehnice a filmelor documentare și diafilmelor pe teme agricole, în care scop, sub coordonarea Uniunii județene a cooperativelor agricole, în aceste zile, are loc încheierea de convenții între unitățile agricole și Intreprinderea cinematografică județeană. În completarea cursurilor, s-a indicat, totodată, unităților noastre să organizeze vizionarea lecțiilor transmise prin intermediul televiziunii.

— Alte acțiuni ?

— Pe lângă cursurile agrozootehnice, tot în iarna aceasta vom școlariza, pentru nevoile cooperativelor agricole, 532 de motopompști și 27 de electropompști, 244 de mecanici de întreținere pentru instalațiile din complexele zootehnice, 286 de instalatori termosanitari, 242 de electricieni și 200 de brigadieri constructori. Pregătirea lor, teoretică și practică, va dura 3 luni și se va face prin școlile profesionale. Ne-am propus, de asemenea, ca în lunile februarie și martie să organizăm, în cadrul stațiilor de mecanizare a agriculturii, cursuri, cu o durată de o lună, prin care să instrum toate cadrele de bază din cooperativele agricole privind conducerea și exploatarea tractoarelor, astfel încît să se poată asigura, pe această cale, pentru perioadele de vîrf de campanie, schimbul al doilea pentru fiecare tractorist.

Ne așteptăm, după cum se vede, o activitate densă în domeniul perfecționării profesionale, activitate pe care sîntem hotărîți s-o organizăm, s-o coordonăm și s-o desfășurăm la nivelul cerințelor actuale.

Convorbire consemnată de P. VOICULESCU

CALEIDOSCOP

Frumusețile patriei

VALEA OLTULUI

Oltul, cel mai lung riu care curge în întregime pe teritoriul țării noastre, a fost asemuit cu un semn de întrebare, simbolizând parcă invitația de a-l cunoaște. Oltul străbate o mare varietate de peisaje, ceea ce face ca, de la un sector la altul, apele lui să împrumute noi caractere.

Născut în munții Hășmașul Mare, la o altitudine de circa 1800 m, Oltul devine „matur” abia mai jos, în depresiunea Ciucurilor, delimitată de munții Ciucului și Bodocului la răsărit și de cei ai Harghitei la apus.

Trecând prin numeroase praguri dure, ca cel de la Tușnad, unde creează un frumos defileu, Oltul intră apoi în depresiunea Brașovului, „țara” Oltului și depresiunea Brezoi — pentru a nu cita decât pe cele mai importante.

Este greu de redat în cuvinte măreția peisajului care te întâmpină și te încântă, mai ales de-a lungul defileului Oltului, de la Turnu Roșu la Cozia, defileul cel mai lung din țară, având 57 km.

Imediat după intrarea apei în despicătura defileului, apar, înșirate, câteva frumoase monumente istorice, ca Mănăstirea Turnu (numele ei amintește un turn de veghe ridicat de romani), Mănăstirea Stănișoara (din secolul al XVIII-lea) și Mănăstirea Cozia.

Pe pantele muntelui Cozia crește o bogată floră alpină. Printre speciile cele mai valoroase se numără „Floarea de colț” și „Iedera albă”, ambele ocrotite de lege ca monumente ale naturii.

Întâlnim apoi stațiunile balneare Căciulata și Călimănești, vestite pentru apele lor minerale cu efecte tămăduitoare, orașul Râmnicu Vilcea, principalul centru economic, cultural și administrativ al acestei părți a văii Oltului, iar în apropiere, stațiunile balneare Olănești și Govora. Înspre sud, către Dunăre, apele Oltului sînt însoțite de dealuri și cîmpii. Scăpat din strînsoarea munților, Oltul trece mai întîi prin podgoria Drăgășanilor, apoi prin ogoare bogate ale unei cîmpii largi, înaintînd spre Dunăre, spre a-și amesteca apele cu cele ale bătrînului fluviu.

Nicolae MUGUR

Și zici că stai acolo de la Revelion?

Desen de Nic. NICOLAESCU

În stația de cale ferată de la Port Benton (Anglia) se află un mic monument. Este monumentul lui „Old Shep” — cîinele lui Tony, păstorul. Dar iată cum s-au întîmplat lucrurile.

Tony, ciobanul cunoscut de toți numai sub acest nume, era un om bolnav, care trăia în singurătatea dealurilor de lângă Port Benton, cu oile sale și cîinele său ciobănesc.

Cu timpul, boala lui Tony s-a agravat, astfel încît nu a mai putut rezista în colțba sa de pe deal și a trebuit să-și

FIDELITATE

caute un loc potrivit pentru tratament.

Și așa, Tony a urcat într-o zi în trenul care

l-a dus departe de locurile și animalele îndrăgite, iar cîinele său credincios a venit să-l petreacă la gară. Old Shep a privit cu atenție mișcarea trenului, urmărindu-l pînă departe în zare. Apoi s-a așezat pe peron, în poziție de odihnă, așteptînd reîn-

toarcerea stăpînului.

C. R.

CRIZANTEMA JAPONEZĂ

Florile de cireș ale primăverii și crizantemele toamnei sînt în Japonia cele două mari simboluri ale frumuseților naturale. Floarea de cireș este considerată regina florilor primăvăratică, în timp ce crizantema este regina florilor de toamnă.

Cultura crizantemelor, crearea acestor flori e cunoscută sub numele specifice de Kikuzo-Kuri.

În 1688 crizantema japoneză a fost adusă pentru prima oară și s-a răspîndit în Europa, mai întîi în Olanda și apoi în Anglia.

I. MIHNEA

În felul ei, lucrarea *) recent apărută, a inginerului agronom Eugeniu Luban este un mic „manual” al cultivării frumosului cotidian. De astă dată, metafora nu e greu de deslușit: obiectul „frumosului” îl formează plantele-conifere, arbori ornamentali, arbuști decorativi și urcători etc. — cu care este împodobit, prea puțin încă, mediul în care trăim.

În lucrare, autorul descrie pe larg genuri, specii și soiuri de plante cultivate pentru scopuri de înfrumusețare. Cartea se adresează atât celor care, la consiliile populare, au misiunea de a face să prolifereze frumusețea vegetală a așezărilor în care trăim, cît și tehnicienilor din pepiniere, chemați să producă materialul să-

UN „MIC MANUAL” AL FRUMOSULUI COTIDIAN

ditor dendrologic, elevilor din școlile tehnice de horticultură și — ne-o spune autorul însuși în „Introducere” — horticultorilor amatori.

Cartea reprezintă un izvor destul de bogat de informații dar, care, din păcate, gravitează pe o orbită nu întotdeauna accesibilă celor care cultivă plante pentru

propria bucurie. În aceste condiții, e de la sine înțeles, ei nu pot dispune de materialul semineer sau săditor necesar, de pesticide (și nici nu e bine să dispună de ele oricum și oricît!) și nici de prea multe cunoștințe de specialitate.

În esență, am fi dorit ca din respectiva carte amatorii horticultori să afle mai multe lucruri simple și, mai cu seamă, utilizabile practic. Editura Ceres a avut în vedere această necesitate și a publicat pînă acum un șir de lucrări adevărate.

*) E. Luban: „Producerea materialului săditor dendrologic pentru parcuri și grădini”. Editura Ceres, 1971.

Adam COJAN

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE •

SPECIAL PENTRU TOREADORI

Nu de mult, în Columbia, adversarii adevăratei corride, în cursul căreia taurul este

omorît, au organizat o corridă de tip nou, nesingeroasă. Taurul este liniștit și calm,

toreadorul nu are o îmbrăcăminte cusută cu fir de aur, ci poartă un costum obișnuit de funcționar. Principalul său scop este să fugă la timp de taur. Spectatorii columbieni erau gata să arunce în noii toreadori ouă stricate și ar fi făcut-o dacă nu le-ar fi luat apărarea — renumitul toreador Luis Billaverde. „Îmi place foarte mult acest gen de corridă — a spus el. Adevărata luptă cu taurii este atât de obositoare, încît pentru noi, toreadorii, o asemenea corridă este cea mai bună odihnă”.

CIȘTIGURI... ÎN CUȘCA!

În decurs de 15 luni, vizitatorii grădinii zoologice din Berlinul occidental au aruncat în bazinele aflate în volierele amenajate pentru elefanți și maimuțe monede metalice în valoare de 17 500 de mărci. Băni sînt vîrșate în fondul Asociației mondiale pentru protecția animalelor sălbatice.

ȘI UNA ȘI ALTA...

Unele plante își îndeplinesc modest datoria de a-l hrăni pe om. Plantele care nu au o funcție utilitară servesc de obicei pentru împodobirea caselor, a grădinilor. Franko Covaci, dintr-un orașel iugoslav, s-a gîndit să ajute varza să îndeplinească și o funcție estetică. După îndelungate eforturi, el a reușit să cultive o varză de Bruxelles înaltă de 5 m.

ASPIRATOR DE... GÎNDACI

Dacă veдеți un om în toată firea care aleargă ca un scolar cu plasa după fluturi sau umblă în patru labe în iarbă să știți că el este entomolog. Și, totuși, cît timp noți alerga cu plasa după fluturi? Mulți oameni de știință nu pot alerga după fluturi din cauza vîrstei, a lipsei de timp, a sănătății subrede. Naturalistul englez Richard Pott a renunțat la antica plasă pentru prins fluturi înlocuind-o

cu un... aspirator de praf de o construcție ușor modificată. E deajuns să te plimbi pe pașiști și apoi să scuturi punga

aspiratorului: vei putea ușor și în timp scurt obține o „recoltă” bogată de insecte felurite.

MAGAZIN SPORTIV

Cu jumătate de veac în urmă, la primul campionat de fotbal (IV)

— Mi-ați relatat că prin 1920—1921 se organizau numeroase meciuri inter-orășe — cu participarea selecționatelelor din Petroșani, Sibiu, Tecuci, Brăila, Focșani, București, Brașov, Timișoara, Arad, Oradea...

— Da, ne spune Octav Lichide, consilier la Federația română de fotbal, dar și între echipe de-acum puternice, cum erau Chinezul, reprezentativa Constanței ori formații alcătuite din marinari străini de pe vasele din port. La campionatele școlare din București participau și echipe de provincie. Formațiile bune din București, cum era Venus, întreprindeau turnee, ca cel din 1921 în Transilvania, la Brașov, Deva și Hunedoara. Încep să ne vizitez, de asemenea, echipe străine, cum a fost cazul campioanei Cehoslovaciei — „Orientale V.T.K.”.

— Cînd a avut loc prima ediție a campionatului României de fotbal?

— În 1921. Iată, în toamna anului trecut, s-a împlinit o jumătate de veac de-atunci. Campionatele regionale se terminau primăvara, iar ciștigătoarele respective jucau între ele, sistem eliminativ, pînă rămîneau două, care își disputau titlul. În 1922, de exemplu, această finală s-a disputat între Chinezul-Timișoara și Victoria-Cluj, meci terminat cu 5—1 în favoarea formației Chinezul, care a fost astfel prima echipă campioană a României. Această formație a ciștigat titlul respectiv de 6 ori consecutiv.

S-au inițiat apoi și competiții între echipe studențești. La campionatele școlare din București încep să participe și echipe din Constanța și Craiova. Dar în provincie dominau jocurile de „miuță” (fotbal cu echipe de numai 6—7 jucători).

— Campionatele de juniori cînd au început?

— În sezonul de toamnă al anului 1922.

— Dar meciurile internaționale? *

— Tot atunci. Prima asemenea parladă, din 1922, s-a desfășurat între echipa orașului București și cea a Belgradului. S-a petrecut atunci un incident. Cel mai bun cîin jucători ai echipei noastre s-au luat la ceartă înaintea meciului, fiecare solicitînd să fie căpitanul formației. N-a mai jucat pînă la urmă nici unul, aceasta slăbind, firește, echipa, încît rezultatul a fost de numai 2—2. Dar în primul meci al reprezentativei României, întîlnind la Belgrad echipa Iugoslaviei, am obținut victoria cu 2—1. În următorul meci internațional, tot în 1922, cu Polonia, se înregistrează un rezultat de egalitate: 1—1. În anul următor, echipa bucureșteană Tricolor întreprinde un turneu în Bulgaria; la București vine formația iugoslavă Beogradski care pierde cu 1—2 meciul cu Tricolor și termină la egalitate, 0—0, cu Romeo-mit. Mai ne-au vizitat în acel an echipele Levski din Bulgaria, U.T.E. din Budapesta, iar Universitatea din Cluj a întreprins un larg turneu în Franța, Italia și Iugoslavia. Totodată, echipa națională a jucat cu Iugoslavia, Cehoslovacia, Polonia și Turcia.

— Mi se pare că în echipa aceea figurau Ronay și Wetzer, care azi trăiesc la Timișoara.

— Exact. Extreme erau Dreicher și Ströck II, Ronay era inter stînga, iar Wetzer centru înaintas. Linia de atac mai era completată cu Guga...

— Federația de fotbal era autonomă?

— Nu. Echipele mari din Banat practic o formă deghizată a profesionalismului. Lipsau fondurile pentru ca pregătirea echipelor să se facă în bune condiții. În această ordine de idei este util să menționăm că în 1925 s-a deschis prima școală de arbitri de fotbal. În acel an ne-au vizitat mai multe echipe din Austria, Ungaria, Iugoslavia și Bulgaria. În toți acești ani, cea mai bună echipă a noastră a fost Chinezul din Timișoara, care între altele a învins campioana Spaniei — F.C. Bilbao cu 3—0 și pe Ferencvaros din Budapesta cu 2—1. De altfel, și altă echipă a noastră, Juventus, a realizat victorii frumoase: 3—2 cu Beşiktaş (Turcia), 0—0 cu Oxford City (Anglia), 1—1, în deplasare, cu Nemzeti (Ungaria) și 4—2 cu Vasas (Ungaria), 3—0 cu Vladislav (Bulgaria) și a făcut meci nul, 2—2, cu Chinezul...

Repet, echipele se zbatău în marl greutăți. La 4 august 1927, „Gazeta sporturilor”, scria: „Nu e club să nu aibă datorii. Imposibilitatea de a cumpara o minge, poate fi ușor motiv de desființare a echipei!...”

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE •

Al. IANCU

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 9-16 ianuarie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00. **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00; programul III: 19.30

RADIOJURNAL: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

DUMINICĂ programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ programul I: 9.00; — **ORA SATULUI.** În fiecare zi de lucru: 6.00 — **JURNAL AGRAR.**

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.15 — Teatru scurt: „Pic-nic pe cîmpul de luptă” de Fernando Arrabal

LUNI: programul I: 20.30 — „Dona Juana” de Radu Stanca.

MARȚI: programul III: 20.15 — „Ultimul mesaj” de Laurențiu Fulga.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Profesiunea doamnei Warren” de B Shaw

VINERI: programul II: 10.00 — Matineu teatral: „Andromaca” de Racine

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.10; 11.05; 13.32; 15.05; 16.00; 17.30; 19.15; 20.00; programul II: 6.30; 14.05; 19.00; 20.45; programul III: 19.12. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 8.08; 10.30; 14.30; 16.00; 19.15; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 13.00; 15.15; 20.35; 21.30; 22.00; 23.50.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.30; 12.50; 14.05; 17.05; 19.30; 21.50; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.30; 20.05; 21.45; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.20; 12.15; 15.40; 19.05; 23.00; programul III: 18.20; 21.15; 23.00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.41; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.00; 14.45; 17.05; 21.50; programul III 18.01. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.40; 16.15; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 20.50; 22.00; 22.50; programul III: 23.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 15.20; 17.05; 17.30; 20.00; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 12.30; 15.00; 19.05; 21.50; programul III: 19.45; 21.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; programul III: 18.15. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.25; 16.30; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 11.30; 12.30; 13.15; 15.00; 19.05; 21.45; 22.50; programul III: 20.45.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.30; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; 21.30; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 12.15; 14.05; 17.05; programul III: 17.55. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 11.30; 12.30; 13.15; 15.00; 19.05; 21.45; 22.50; programul III: 20.45.

SÎMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.15; 12.13; 17.05; 19.30; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 10.20; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 12.30; 13.15; 15.05; 17.50; 19.05; 22.30; 23.05; programul III: 18.00; 20.31.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.15 — Gimnastica pentru toți; 8.30 — Cravatele roșii; 10.00 — **VIATA SATULUI.** Din cuprins: ● Inițiativă și spirit gospodăresc. Primăriile comunale în fruntea unor acțiuni de masă ● Cu matură chibzuință (aplicarea măsurilor privind consolidarea economico-organizatorică a cooperativelor agricole) ● Carnet științific pentru agricultori ● Muzică și dansuri populare românești; 11.10 — Să îndrăgim muzica. Emisiunea a VIII-a; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară 14.00 — **SPORT:** ● Concurs internațional de schi — sărituri pentru „Trofeul

celor 4 trambuline”. Inregistrare de la Bischofshofen ● Concurs internațional de patinaj artistic. Demonstrațiile laureaților. Inregistrare de la Moscova. ● „Schiul pe înțelesul tuturor” (I). Prezintă maestrul sportului Mihai Biră; 16.00 — **POST-MERIDIAN;** 17.10 — Film serial pentru tineret „Planeta giganților”; 18.00 — Cin-tare patriei; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reportajul săptămîinii: Unul din cei 5 000; 20.20 — Film artistic: „Ultima căruță”. Premieră pe țară; 22.00 — Varietăți internaționale; 22.45 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

PROGRAMUL II: 20.00 — Reîntîlnire cu eroii îndrăgiți de copii din basmul „TINERETE FĂRĂ BĂTRINETE”; 20.20 — Bucureștiul necunoscut; 20.50 — Concert Beethoven; 21.40 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.45 — Săptămîna culturală bucureșteană; 22.00 Noutăți științifice și tehnice din lumea întreagă; 22.10 — Film artistic: „Invadatorii” (VII) — reluare

LUNI: 16.00—17.00 — **LECȚII TV pentru lucrătorii din agricultură:** Tehnologiile culturilor de cereale și recomandări pentru producția anului 1972; 18.00 — Scena; 18.30 — De la operă la ...muzică ușoară; 18.45 — Stop-cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Oameni și fapte; 20.15 — Roman foileton: „David Cooperfield” (IV); 21.05 — „Cîntă Maramureșul” — spectacol muzical-coreografic; 22.05 — Dinamica societății românești; 22.30 — Din țările socialiste. R.S.F. Iugoslavia — aurul alb; 22.45 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

MARȚI: PROGRAMUL I: 9.00—10.00 — Teleșcoală; 18.00 — Enciclopedie pentru școlari; 18.30 — Revista literară TV; 19.00 — Breviar juridic; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reflector; 20.15 — Seară de teatru „Trenul blindat”. Premieră TV; 22.05 — Acei oameni minunați și mașinile lor; 22.25 — Cîntă orchestra Ray Anthony; 22.45 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE. PROGRAMUL II:** 20.00 — Tineri interpreți; 20.20 — Desene animate; 20.30 — Universitaria; 20.45 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 20.50 — Cărți și idei; 21.20 — Blocnotes; 21.35 — Concertul de gală al Festivalului de siagăre de la Dresda — selecțiuni; 22.00 — Film serial: „Planeta giganților” (reiuare).

MIERCURI: 16.00—17.00 — Teleșcoala; 18.00 — Muzica; 18.20 — Mult e dulce și frumoasă; 18.30 — **TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ:** ● Anotimpul învățaturii. Reportaj la un curs agrozootehnic. ● Zootehnia, ce este, ce trebuie să fie? Folosirea rațională a furajelor în timpul iernii. Raid-anchetă în cîteva ferme de creștere a animalelor din județul Prahova ● Cunoașteți aceste mașini?; 18.55 — Interpretul săptămîinii: Maria Cornescu; 19.10 — Tragerea Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Anchetă TV: Ce dai și ce primești de la societate?; 20.35 — Telcinemateca: „Marty” o producție a studiourilor engleze; 22.10 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.15 — Campionatele europene de patinaj artistic. Proba de perechi. Transmisiune directă de la Göteborg.

JOI: PROGRAMUL I: 16.00—17.00 — **LECȚII TV. PENTRU LUCRĂTORII DIN AGRICULTURĂ:** ● Tehnologiile principalelor culturi tehnice (floarea-soarelui, sfecla de zahăr, tutun) și recomandări pentru producția anului 1972 ● Rezultatele aplicării acordului global la cultura cerealelor și plantelor tehnice — formă stimulatorie de organizare a producției și retribuție a muncii în C.A.P.; 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Confruntări; 19.10 — Pentru sănătatea dv.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Concert simfonic: Festival Mozart; 20.30 — Tinerii despre ei înșiși; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 — Campionatele europene de patinaj artistic. Proba individuală masculină. Transmisiune directă de la Göteborg. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Concert simfonic. Festival Mozart; 21.30 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.35 — Biblioteca pentru toți; 22.05 — Film serial „Patru tanchiști și un ciine” (IX).

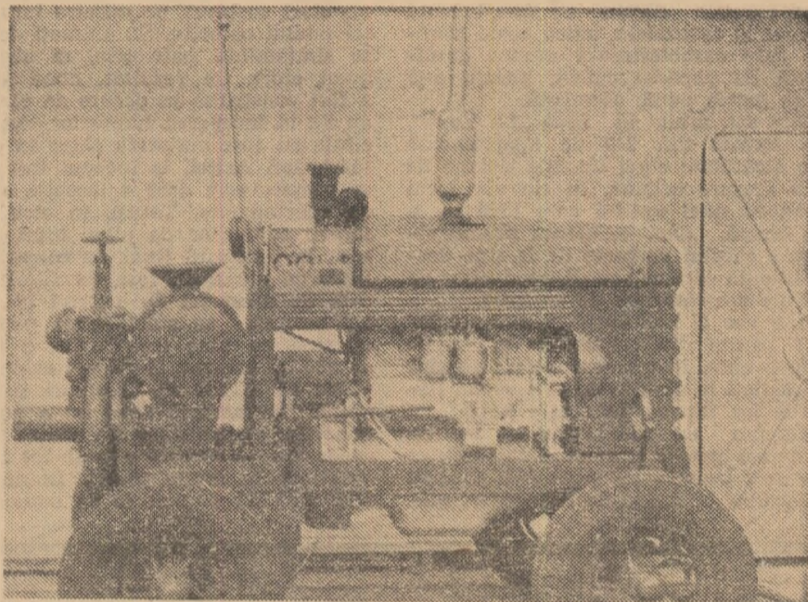
VINERI: 16.00—17.00 — Teleșcoală; 18.00 — Căminul; 18.50 — Aplauze pentru români; 19.10 — Tragerea Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Cronica politică internă; 20.10 — Film artistic: „Vremuri minunate la Spessart”; 21.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 20.00 — Campionatele europene de patinaj artistic. Proba de dansuri. Transmisiune directă de la Göteborg.

SÎMBĂȚĂ: 16.30 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Ritm, tinerete, dans; 19.00 — Riul, ramul...; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Săptămîna internațională; 20.10 — Tele-enciclopedia; 20.50 — Film serial: „Invadatorii” (IX); 21.40 — Medalion Mihaela Mihai; 22.05 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.15 — Campionatele europene de patinaj artistic. Proba individuală feminină. Transmisiune de la Göteborg; 23.20 — Seară de romanțe cu Ioana Radu.

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură

Dispozitiv de protecție automată și funcționare după program pentru agregatele de pompare tip DPAFP-1

UZINA CONSTRUCTOARE U.F.R.M.A. — TIMIȘOARA

Dispozitivul DPAFP-1 este destinat pentru echiparea agregatelor de pompare APT 50/60 (și a agregatelor de tip mai vechi APT-4 MP) în vederea unei exploatare raționale, cu personal redus. Datorită concepției de nivel ridicat, dispozitivul realizează următoarele:

- oprește motorul cînd presiunea uleiului din instalația de ungere scade sub 3 kgf/cm²;
 - oprește motorul cînd temperatura apei din circuitul său de răcire crește peste 90°C;
 - oprește motorul cînd presiunea apei refulate de pompa agregatului scade sub 6 kgf/cm², în cazul agregatului APT 50/60 și 4 kgf/cm², în cazul agregatului APT-4 MP;
 - în funcție de programul de irigații stabilit, oprește motorul la terminarea acestuia.
- În toate cazurile dispozitivul transmite și semnale de avertizare optice și acustice.

Dispozitivul DPAFP-1 se compune din următoarele părți principale: întrerupător pentru conectarea circuitului de automatizare la instalația electrică a motorului, ceas electric pentru realizarea programului de funcționare continuă cu durata pînă la 12 ore, manometre, două relee de timp pentru comanda circuitelor de semnalizare optică și acustică și dispozitivul de oprire a motorului montat pe pompa de injecție.

Notă: la cerere se pot livra dispozitive adaptabile la orice agregat de pompare acționat cu motor termic pe baza unei teme de proiectare elaborată de beneficiar.

CARACTERISTICI TEHNICE

- durata de funcționare a sistemului de avertizare 1 min
- durata necesară pentru oprirea motorului (de la apariția semnalului) 2—3 sec.
- tensiunea de alimentare (curent continuu) 12 V
- masa 8 kg

ANUNȚURI PUBLICITARE

Revista „AGRICULTURA” publică, alături de reclame, texte publicitare menite să înlesnească vânzarea, cumpărarea sau schimbul unor produse, materiale și utilaje între unități, precum și alte anunțuri — operațiuni ce se desfășoară pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită), la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută. La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

Textul anunțului însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa:

Revista „Agricultura”, București, Piața Scintei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMINA

Imagini din Cuba de azi

Un sat nou pentru crescătorii de animale din Escambray

În munții Escambray s-a încheiat nu de mult o construcție ale cărei semnificații depășesc valoarea curentă a uneia sau mai multor clădiri. Este vorba despre satul ridicat pentru lucrătorii crescătoriei de bovine numite „La Vitrina”. Este nu numai o localitate nouă și modernă, ci și o așezare între zidurile căreia au fost turnate pasiune și entuziasm, adică acele trăsături care caracterizează munca desfășurată de poporul cuban, pentru a-și înălța patria nouă, socialistă.

Noul sat, aflat în zona „La Yaya”, este format din 240 de apartamente care alcătuiesc cinci imobile demne de orice așezare urbană. În ele vor locui lucrătorii unei unități care încă nu a fost creată, dar existența premergătoare a satului vorbește de la sine despre atenția care se acordă condițiilor de trai ale crescătorilor de animale.

Cine vor fi noii locatari ai imobilelor? Țărani din regiune și muncitori agricoli care, în momentul de față sunt împrăștiați în diverse așezări vechi. Reunirea lor într-o localitate nouă va reprezenta un pas important înainte nu numai pentru economia regiunii, ci și pentru propria lor existență, care se va încadra în condițiile de confort oferite

de apartamente compuse dintr-un hol, sufragerie și două sau trei alte camere — după cât e de numeroasă familia — apoi baie și bucătărie.

Dar, pentru ca acest pas să poată fi făcut a fost nevoie ca lucrătorii Departamentului construcțiilor și instalațiilor sociale și agricole să desfășoare un efort susținut, pe măsura importanței noului obiectiv. Și, animați de înalte simțăminte patriotice, ei au făcut acest efort. Ca rezultat, noua așezare a fost construită în decurs de exact un an de la începerea lucrărilor, deși sarcinile au fost majorate chiar în cursul lucrărilor. Astăzi, la început trebuia să se construiască doar 4 imobile, cu 192 de apartamente. Totuși, în ciuda majorării sarcinilor de plan, totul a fost gata la termenul fixat de constructori. Întreaga lucrare a fost, de altfel, marcată de acest fel de a privi lucrurile. La început, se stabilise că pentru a termina cu bine construcția e nevoie de 330 de oameni. După noi calcule s-a văzut că și 190 de lucrători sunt de ajuns. Dar această cifră nu a putut fi niciodată atinsă, deoarece munca și priceperea constructorilor sunt tot timpul solicitate în multe locuri. În anumite zile, abia au muncit 40 de oameni. Și,

totuși, lucrarea a fost terminată în condiții bune cu două luni înainte de termenul fixat prin plan, acel plan care pe parcurs fusese majorat. „Secretul” acestui succes este simplu. În ultima perioadă, atunci când totul era în cumpană, în ajutorul constructorilor noul sat din munții Escambray au sărit nu mai puțin de 300 de constructori de la alte unități. Această intrajutorare, care face parte integrantă din spiritul de muncă al oamenilor Cubei noi, a fost cea care a hotărât soarta construcției.

Avem de-a face, aici — subliniază ziarul „Gramma”, care relatează întregul episod — cu o mărturie vie a entuziasmului și hotărârii care sînt proprii acestor oameni din Escambray.

Într-o declarație făcută ziarului, șeful șantierului, Ruben Hernandez, a istorisit cum, în cursul unei adunări, constructorii au hotărât să lucreze câte 10 ore pe zi. „Nu ne interesa, pe atunci, cât e ceasul. Ceea ce conta, era ca angajamentul nostru să fie îndeplinit. Și, astfel, lucrurile au putut merge bine, iar la data stabilită de noi, așezarea crescătorilor de animale a fost complet terminată”.

Înainte de sosirea locatarilor au venit numeroși locuitori din regiune și elevi ai școlii de educație fizică din Topes de Collantes, care și-au asumat sarcina de a amenaja spațiile verzi ale noii așezări.

Așa a apărut satul crescătorilor de animale din munții Escambray. Acum, constructorii au plecat mai departe, în regiunea „La Parra”, unde îi așteaptă șantierul unui alt sat nou. El este destinat „uzinei” de lapte „El Abra”.

Sava DOREANU

Pentru țările în curs de dezvoltare, una dintre problemele de rezolvat este aceea a instruirii lumii rurale. Fiecare element nou însușit reprezintă un pas spre progres.

Problema structurilor agrare, aflată la ora marilor întrebări, la scară mondială, este evocată cu tot mai mare insistență, ca o temă esențială, ori de câte ori se dezbate fenomenul subdezvoltării.

O seamă de experți de renume internațională impută, pe drept cuvânt, mai ales persistenței structurilor agrare arhaice din țările în curs de dezvoltare, încetinea demarajului pentru recuperarea timpului răpit de colonialism.

În genere, structurile agrare depășite de timp se caracterizează prin slaba dezvoltare a forțelor de producție, printr-o agrotehnică rudimentară, economie în afara pieței și monocultură, mentalități tradiționaliste cu tabu-uri sociale și religioase, lipsă de cadre etc.

În multe zone geografice mijloacele de muncă nu au suferit schimbări esențiale de secole. Aceasta reduce posibilitățile de exploatare a pământului. Într-o asemenea agricultură neevoluată se face o foarte mare risipă a potențialului productiv și în fapt se practică „o muncă izolată și lipsită de condițiile obiective, atât sociale, cât și materiale, ale productivității” — cum o definește Karl Marx.

În toate țările cu structuri subdezvoltate, veniturile și posibilitățile aparțin aproape exclusiv proprietarilor de pământuri bune, la care câteva exemple luate din diverse regiuni ale lumii. Într-un șir de țări din sud-estul Asiei, unde majoritatea absolută a populației lucrează în agricultură, monopolurile străine își mențin cu autoritate stăpânirea asupra pământurilor. În Thailanda, 75 % din țărănime lucrează pentru proprietarii funciari. În Indonezia, plantațiile naționalizate au început să fie retrocedate foștilor plantatori străini.

În Africa, monopolurile străine domină încă în exploatarea bogățiilor subsolului unor țări, definind întinse suprafețe în exploatare sau în rezervă, dar ele acți-

onează intens și în agricultură, menținând, sau accentuând caracterul ei de ramură dualistă: un sector al intereselor coloniale și unul al culturilor tradiționale de subzistență.

Preutendeni latifundiarilor, fie ei străini sau autohtoni, lasă vaste teritorii nelu-

Probleme ale lumii contemporane

STRUCTURILE AGRARE LA ORA MARILOR ÎNTREBĂRI

crate, iar cele cultivate au un randament foarte scăzut. De pildă, în Paraguay se cultivă numai 1,7 % din suprafața țării. În întreaga Americă Latină circa 600 de milioane de hectare rămân neexploatate, iar peste 108 milioane de hectare așteaptă să fie irigate.

Marii latifundiarilor domină nu numai producția, ci și serviciile și politica legată de agricultură. În genere, ei exercită un control complet asupra tuturor ele-

mentelor structurilor agrare, cenzurându-le mobilitatea și nepermițând nici un fel de dezvoltare a acestora decît în sensul propriului lor interes.

Latifundiile constituie, totodată, baza transferului, prin intermediul profiturilor parazitare, a unui uriaș potențial economic spre exterior, subminând astfel eventualele eforturi în vederea dezvoltării structurilor economice interne.

Într-o schimbare a structurilor economice și sociale ale producției agrare — și în primul rînd realizarea de reforme agrare reale — se impune, așa cum o subliniază și documentele F.A.O., ca o măsură ultraurgentă. Evident, problema restructurării agrare trebuie abordată în contextul mondial, fiind seama de faptul că structurile agrare anacronice au fost „integrate” în sistemul colonial al capitalismului în forme specifice și în etape diferite. Aceasta a determinat o evoluție diferențiată a agriculturilor. Totuși, peste tot „integrarea” în sistemul capitalist mondial a blocat procesul dezvoltării în general și în special al celei industriale, provocînd ceea ce se numește „criza agrară” cronică, în care se zbat țările cu structuri subdezvoltate. Astfel, private de industrializare, aceste țări sînt cuprinse tot mai mult în mrejele spoliatoare ale marilor monopoluri. De aceea, azi pentru popoarele care și-au cîștigat independența prin crîncene lupte de eliberare națională, se pune cu atîtă acuitate problema industrializării, concomitent cu ridicarea tehnologică a agriculturii. Aceasta reprezintă calea cea mai importantă, pe care o impun logica și experiența istorică, ca premisă a sfărîmării hotărîte a structurilor agrare anacronice, pentru eliberarea căilor de acces spre dezvoltarea economică și socială generală.

Augustin POP

VICTIMELE MODEI

Comerțul înfloritor cu blănuri de animale sălbatice pe piețele modici din New York, Londra, Paris și Roma este incriminat ca fiind cauza unei adevărate decimări a populațiilor de animale sălbatice din junglile Americii de Sud.

Cu prilejul unei recente reuniuni internaționale șeful serviciului pădurilor din Bolivia Federico Bascope, a relatat delegaților prezenți următoarea împrejurare.

Cu cîțiva ani în urmă, 600 de locuitori ai satului San Ramon, ascuns în adîncul junglei boliviene, au fost loviți mortal de o boală ciudată. Autoritățile, dezorientate, au făcut apel la cercetători medicali care, după o anchetă desfășurată timp de doi ani, au pus diagnosticul: o febră hemoragică transmisă oamenilor de rozătoare contaminate.

Ulterior, s-a aflat că, într-adevăr, rozătoarele invadaseră satul amintit venind din junglă, impinse de faptul că numărul lor crescuse nemăsurat. Acest fenomen se datorează micșorării numărului prădătorilor naturali ai acestor rozătoare și anume jaguarilor, pisicilor sălbatice, pumele și alte feline altele foarte numeroase în junglă. Astăzi, felinele au dispărut aproape în totalitate, deoarece ele sînt vinate fără nici un fel de noimă pentru a li se vinde blănurile în străinătate.

Ca o concluzie a acestor fapte alarmante, delegatul bolivian a cerut să fie luate măsuri la nivel internațional pentru interzicerea comerțului cu blănurile animalelor amintite. El a declarat că Bolivia se străduiește să-și convingă vecinii să participe la elaborarea unui proiect de acord pentru protecția faunei sălbatice a regiunii. Promotorii acestui proiect consideră că, de fapt, este vorba de protejarea omului, deoarece, în ultima vreme, în saatele din junglă au fost semnalate noi cazuri de febră hemoragică, din care multe mortale.

„Întreaga regiune a Amazoanelor — a conchis delegatul bolivian — jaguarilor și alte feline continuă să fie decimate de oameni care ignoră faptul că ucidindu-le se omoară treptat pe ei înșiși.”

CONDIȚIILE STABILITAȚII

„Există încă mulți oameni care nu dispun nici măcar de nivelul minim de alimentație, deși amenințarea cu foamea a fost, cel puțin pentru un timp, înlăturată”. Aceste cuvinte au fost rostite cu prilejul unei recente conferințe internaționale de către Orville L. Freeman, fost ministru al agriculturii al Statelor Unite, care a continuat:

„Cerința majoră a anilor '60 a fost aceea de a găsi hrană. Cerința anilor '70 este aceea de a găsi de lucru. Copiii care cu 15 ani în urmă cereau de mîncare, cer astăzi de lucru”.

Referindu-se la realitățile lumii occidentale, vorbitorul a subliniat: „șomajul amenință să ne distrugă societatea. El a devenit cu repeziune cel mai mare flagel social, deoarece noile resurse nu ajung niciodată la cei care au cel mai mult nevoie de ele. Prieten produce mai multe bunuri alimentare: șomerii nu vor putea niciodată să și le procure. Numărul indivizilor care trăiesc din resturi adunate de pe străzi crește în fiecare zi. Și, de vreme ce numărul oamenilor constrinși să ajungă într-o asemenea stare de disperare nu face decît să crească, prosperitatea din jurul lor nu face decît să devină din ce în ce mai stridentă. Nici o societate nu poate rămîne stabilă în asemenea condiții”.

AL VII-LEA CONGRES MONDIAL AL PADURILOR

În cursul acestui an, de la 4—18 octombrie, va avea loc la Buenos Aires, capitala Argentinei, al VII-lea Congres Mondial al Pădurilor.

După cum informează Secretariatul F.A.O., programul congresului a fost astfel conceput încît să ofere silvicultorilor din întreaga lume, ca și tuturor celor care se interesează de sectorul forestier posibilitatea de a identifica tendințele dominante ale silviculturii în funcție de problemele majore pe care le ridică societatea de astăzi și de a participa la stabilirea orientărilor pentru viitor. Totodată, programul oferă prilejul de a expune în fața unui auditoriu mondial punctele de vedere și experiența proprie în domeniile care vor forma obiectul dezbaterilor. De asemenea, programul creează cadrul unor contacte personale profitabile schimbului de opinii științifice și tehnice.

Spre deosebire de congresele precedente, actualul congres va insista asupra continuității în evoluția concepțiilor forestiere și a sarcinilor silviculturii. În acest scop, programul este împărțit în două faze distincte. Cea dintîi — analiza globală — va fi consacrată studierii tendințelor situației mondiale, măsura în care acestea au influențat silvicultura în ultimii 6 ani. Cea de-a doua fază — sinteza politică — va fi rezervată examinării măsurilor de luat pînă la viitorul congres.